

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ**  
**ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ**  
**ΘΕΡΟΥΣ 2010**  
**ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ'**  
**Πέμπτη 26 Αυγούστου 2010 (Απόγευμα)**

**ΘΕΜΑΤΑ**

**ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ**

1. Συζήτηση επί των άρθρων του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και των τριών Πρωτοκόλλων αυτής και συναφείς διατάξεις», σελ. 751

2. Κατάθεση Σχεδίου Νόμου.

Οι Υπουργοί Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη και Πολιτισμού και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ανάπτυξη της Δια Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις», σελ. 751

**ΟΜΙΛΗΤΕΣ**

**Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:**

|                      |                                        |
|----------------------|----------------------------------------|
| ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ.,      | σελ. 776, 780, 781                     |
| ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ.,   | σελ. 772                               |
| ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,          | σελ. 766, 767, 782                     |
| ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,       | σελ. 778, 780, 784                     |
| ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,          | σελ. 768, 781                          |
| ΕΥΘΥΜΙΟΥ Π.,         | σελ. 777, 781                          |
| ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ.,       | σελ. 753, 766, 767, 773, 774, 782, 783 |
| ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ Α.,       | σελ. 770                               |
| ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α.,         | σελ. 771                               |
| ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,          | σελ. 770, 771                          |
| ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α.,        | σελ. 764, 766, 781                     |
| ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ.,         | σελ. 763                               |
| ΤΟΛΚΑΣ Α.,           | σελ. 751                               |
| ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ Ε., | σελ. 769                               |

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2010

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΖ'

Πέμπτη 26 Αυγούστου 2010 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 26 Αυγούστου 2010, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.12' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και των τριών πρωτοκόλλων αυτής και συναφείς διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της 28ης Ιουλίου 2010 τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου σε μια συνεδρίαση.

Με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ο Γενικός Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τασούλας γνωρίζει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ο Βουλευτής Λακωνίας κ. Γρηγόρης Αποστολάκος.

Επίσης, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Αντώνης Σκυλλάκος.

Επιπροσθέτως, ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ενημερώνει ότι για τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης.

Τέλος, με επιστολή του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ορίζεται για τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το εξής:

Οι Υπουργοί Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων,

Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Προστασίας του Πολίτη και Πολιτισμού και Τουρισμού κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ανάπτυξη της Διά Βίου Μάθησης και λοιπές διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Άγγελος Τόλκας.

Ορίστε, κύριε Τόλκα, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

**ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΛΚΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να ζητήσω από τώρα την ανοχή του Προεδρείου αναφορικά με το χρόνο της εισήγησης, γιατί καθώς η σύμβαση και τα τρία πρωτόκολλα είναι μακροσκελή κείμενα με πλήθος διατάξεων, εμείς περιοριζόμαστε σήμερα σε μια μόνο συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντικείμενο του παρόντος νομοσχεδίου είναι η ενσωμάτωση των διατάξεων της λεγόμενης Σύμβασης του Παλέρμo και των συμπληρωματικών αυτής πρωτοκόλλων κατά της εμπορίας ανθρώπων, της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και της παράνομης διακίνησης όπλων. Αποτελεί εκπλήρωση των διεθνών μας υποχρεώσεων από την κύρωση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος, που υπογράφηκε στο Παλέρμo το 2000.

Από τότε και μέχρι σήμερα πολλές διατάξεις της σύμβασης και των τριών πρωτοκόλλων ενσωματώθηκαν αποσπασματικά στο εθνικό μας δίκαιο, αλλά έλειπε η συστηματική και πλήρης ένταξή της, η οποία πραγματοποιείται σήμερα.

Το ελληνικό δίκαιο έχει καλύψει μέχρι σήμερα πολλά από τα ζητήματα που θέτει η Σύμβαση του Παλέρμo με προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες. Ειδικότερα έχει ποινικοποιήσει τις περισσότερες μορφές συμμετοχής σε οργανωμένη εγκληματική ομάδα, τη νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος, τη διαφθορά και την παρακώλυση της δικαιοσύνης, στο πλαίσιο του οργανωμένου εγκλήματος.

Το σχέδιο νόμου παρεμβαίνει, κυρίως, στις διατάξεις Ποινικού Κώδικα περί εγκληματικών οργανώσεων, καθώς και σε προσαρμογή επιμέρους νομοθετημάτων του εθνικού δικαίου, στις συμφωνίες της σύμβασης, με βασικό προσανατολισμό τον σκοπό τέλεσης των προβλεπόμενων εγκλημάτων και προκρίνει κατά βάση την τρομοκρατική οργάνωση καθ' αυτή, την αποσύνδεση της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας από συγκεκριμένες μόνο τρομοκρατικές πράξεις, τη μείωση των ποινών επί σκοπού τέλε-

σης πλημμελημάτων.

Επιπλέον, ενισχύεται το πλαίσιο των διαδικασιών έκδοσης και αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής στο πεδίο του οργανωμένου εγκλήματος με ειδική πρόβλεψη των ασθενέστερων, ενώ εισάγεται ειδική ρύθμιση για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε νομικά πρόσωπα, που εμπλέκονται στη δραστηριότητα εγκληματικών οργανώσεων με την ταυτόχρονη αναμόρφωση και απαλλαγή από αλληλοεπικαλύψεις άρθρων σημερινών εν ισχύ νόμων.

Σε κάθε, λοιπόν, περίπτωση η Σύμβαση του Παλέρμο αποτελεί μια ολοκληρωμένη νομική βάση για την προαγωγή της συνεργασίας των κρατών-μερών, για την πρόληψη και την καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος.

Συγκεκριμένα, αποσαφηνίζονται έννοιες και όροι, ώστε να μην προσβάλλονται ανθρώπινα δικαιώματα και δίνεται έτσι το βάρος που οφείλεται στην ποινική αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος. Ορίζεται ότι για την έννοια της οργανωμένης εγκληματικής ομάδας αποτελεί ουσιώδες στοιχείο ο πορισμός άμεσου ή έμμεσου οικονομικού ή άλλου υλικού οφέλους.

Άλλωστε ο Έλληνας νομοθέτης κατά τη σύνταξη του ν. 2928/2001 έλαβε υπόψη του και αναφέρει ρητά τα όσα σχετικά προβλέπει η σύμβαση για την ποινικοποίηση της συμμετοχής και στις εγκληματικές οργανώσεις.

Επίσης, η ίδια η σύμβαση για την έννοια της εγκληματικής ομάδας αναφέρεται, όσον αφορά την υποκειμενική υπόσταση, σε ομάδα που ενεργεί με κοινό σκοπό τέλεσης ενός ή περισσότερων σοβαρών εγκλημάτων. Ως σοβαρό έγκλημα νοείται η συμπεριφορά η οποία συνιστά αδίκημα που τιμωρείται με το ανώτατο όριο της στερητικής της ελευθερίας ποινής και που δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τέσσερα έτη. Είναι προϋποθέσεις, δηλαδή, που διασφαλίζουν την επιπλέον κρισιμότητα της εγκληματικής πράξης.

Ξεκαθαρίζουμε ότι αναφερόμαστε σε εγκλήματα διεθνικής φύσης, ενώ συμφωνείται ότι τα κράτη εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους από τη σύμβαση με τρόπο συμβατό προς τις αρχές της κυριαρχίας, της ισότητας και της εδαφικής ακεραιότητας, καθώς και της μη επέμβασης στις εσωτερικές υποθέσεις άλλων κρατών-μερών.

Από τις βασικές υποχρεώσεις της σύμβασης είναι η ποινικοποίηση της συμμετοχής σε οργανωμένη εγκληματική ομάδα και της νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος. Και τις δυο αυτές υποχρεώσεις η ελληνική νομοθεσία τις έχει καλύψει ήδη τόσο με το πρωτογενές Εθνικό της Δίκαιο όσο και με ευρωπαϊκές οδηγίες που έχει ενσωματώσει. Ειδικότερα με το ν. 3691/2008 είχε συσταθεί η Επιτροπή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών εξακολουθεί να αποτελεί την κεντρική συντονιστική αρχή για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού, για την αξιολόγηση και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των μηχανισμών αντιμετώπισης των αδικημάτων της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας και το συντονισμό της δράσης των αρμόδιων αρχών και για τη διεθνή εκπροσώπηση της χώρας μας.

Μια κρίσιμη επέμβαση γίνεται εδώ -και κρίνεται αναγκαία- η οποία αφορά στη διάταξη του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα, όπου τροποποιείται η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, που πλέον συναρτάται άμεσα με τη νομιμοποίηση εσόδων και η οποία πρέπει πλέον να περιγραφεί με μεγαλύτερη σαφήνεια, ώστε να καταστεί σαφές ότι για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος αυτού δεν είναι αναγκαία η σύνδεση της χρηματοδότησης με συγκεκριμένη τρομοκρατική πράξη, όπως επιτάσσει εξάλλου και η διεθνής σύμβαση για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας.

Η ίδια η σύμβαση, επίσης και το παρόν σχέδιο νόμου προβλέπουν την υποχρέωση ποινικοποίησης της διαφθοράς και τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την αντιμετώπισή της. Η ελληνική πολιτεία έχει ποινικοποιήσει τη διαφθορά και έχει λάβει πληθώρα νομοθετικών, διοικητικών και άλλων μέτρων, όπως για παράδειγμα με τη σύμβαση περί καταπολέμησης της δωροδοκίας στην οποία ενέχονται οι υπάλληλοι των ευρωπαϊκών κοινοτήτων

ή κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη χρηματοδότηση κομμάτων και Βουλευτών (έσοδα, δαπάνες και έλεγχος), τη δήλωση και έλεγχο περιουσιακής κατάστασης Βουλευτών και άλλων δημοσίων λειτουργών -το «πόθεν έσχες», δηλαδή, όπως πρόσφατα τροποποιήθηκε μάλιστα από την Κυβέρνησή μας- καθώς και άλλες παρεμφερείς νομοθετικές ρυθμίσεις.

Αλλά, αξίζει εδώ να τονίσουμε ότι η προσήλωσή μας -της δικής μας, της σημερινής Κυβέρνησης- στην αντιμετώπιση της διαφθοράς είναι σταθερή και αδιαπραγμάτευτη. Μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο, ψηφίσαμε εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα νομοσχέδια που χτυπούν τη διαφθορά, από τις αληθινά επαναστατικές τομές ρήξης με το πελατειακό κράτος και το συγκεντρωτικό κράτος του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», το Πρόγραμμα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» και τις εκλογικές δαπάνες μέχρι το δικαιότερο φορολογικό σύστημα, τα εγκλήματα περί την υπηρεσία και την πάταξη της φοροδιαφυγής.

Το φερόμενο προς ψήφιση νομοσχέδιο περιλαμβάνει δεκατρία άρθρα. Με το πρώτο άρθρο κυρώνεται η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και τα τρία πρωτόκολλα που τη συμπληρώνουν, δηλαδή, πρώτον, το πρωτόκολλο για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων, ιδιαιτέρως γυναικών και παιδιών, δεύτερον, το πρωτόκολλο κατά της λαθραίας διακίνησης μεταναστών διά ξηράς, θάλασσας και αέρα και τρίτον, το πρωτόκολλο κατά της παράνομης διακίνησης πυροβόλων όπλων, τμημάτων και συστατικών τους και πυρομαχικών.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο αφορά τροποποιήσεις διατάξεων κατ' αρχάς του Ποινικού Κώδικα και ειδικότερα του άρθρου 187 για την εγκληματική οργάνωση, όπου πλέον απαιτείται σκοπός της οργάνωσης για τη διάπραξη κακουργημάτων, καθίστανται αξιόποινες η παροχή πληροφοριών ή υλικών μέσων με σκοπό να διευκολυνθεί ή να υποβοηθηθεί η εγκληματική οργάνωση, καθώς και η διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης. Στο ισχύον δίκαιο δεν απαιτείται να υπάρχει σκοπός τέλεσης, αρκεί η συγκρότηση ή η ένταξη σε ομάδα, ανεξάρτητα από την πρόθεση τέλεσης εγκλημάτων.

Ακόμα, επεκτείνεται η ρύθμιση του άρθρου 238 του Ποινικού Κώδικα περί δήμευσης. Προστίθενται, επιπλέον, ήδη τυποποιημένα εγκλήματα που έχουν να κάνουν με μεταφορές λαθρομεταναστών και κυρώσεις σε εκείνα που επιδιώκει να διαπράξει η εγκληματική οργάνωση. Αρκεί, δηλαδή, η επιδίωξη του ως άνω εγκληματικού σκοπού, έστω και αν όλη η ομάδα αποφάσισε αργότερα να επιδιώξει κάποιο από τα απαριθμούμενα εγκλήματα.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, η οποία επεικτέστερη της ισχύουσας, απαιτείται πλέον η δομημένη ομάδα να υπάρχει ή να συγκροτείται κατά το χρόνο της ένταξης του υπό κρίση δράστη και να συντρέχει σε όλα τα μέλη της ο εν λόγω σκοπός: επιδίωξη τέλεσης των συγκεκριμένων κακουργημάτων. Ενώ αντιθέτως, για τον εντασσόμενο αρκεί ενδεχόμενος δόλος, δηλαδή ενδεχόμενη γνώση ότι εισέρχεται σε ομάδα που επιδιώκει τους αναφερόμενους στη διάταξη σκοπούς. Εδώ, η νεώτερη διάταξη είναι αυστηρότερη.

Τροποποιείται, επίσης, και το άρθρο 187Α του Ποινικού Κώδικα για τρομοκρατικές πράξεις, όπου στο εξής η οργάνωση απαιτείται να έχει σκοπό τέλεσης των αναφερόμενων στην πρώτη παράγραφο εγκλημάτων.

Μια ακόμη τροποποίηση λαμβάνει χώρα και στο 323Α του Ποινικού Κώδικα, όσον αφορά την εμπορία των ανθρώπων, του οποίου το πεδίο εφαρμογής επεκτείνεται στην εμπορία ανθρώπων με σκοπό την αφαίρεση ιστών. Μέχρι τώρα το δίκαιο προέβλεπε μόνο την αφαίρεση οργάνων και όχι τμημάτων, όπως παραδείγματος χάριν, των ιστών. Η επέκταση του πεδίου εφαρμογής περιλαμβάνει ακόμη την εκμετάλλευση της επαιτείας του θύματος.

Το τρίτο άρθρο του υπό ψήφιση νομοσχεδίου περιέχει τροποποιήσεις του π.δ. 233/2003, που αφορά την αρωγή και προστασία των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων, με τις οποίες εξομοιώνονται τα θύματα παράνομης διακίνησης μεταναστών με τα θύματα εμπορίας ανθρώπων και τους παρέχεται προστασία και αρωγή, όπως για παράδειγμα, η αναστολή απόφασης απέλασης ή επαναπατριsmού σε περίπτωση μη χαρακτηρισμού ως θύμα-

τος ανεξαρτήτως της συνεργασίας τους με τις διωκτικές αρχές. Ενισχύεται, λοιπόν, ακόμη περισσότερο η ανθρώπινη διάσταση του δικαίου και οι υποχρεώσεις που προέρχονται από τη σύμβαση.

Στη συνέχεια, τροποποιείται ο ν. 3386/2005 για την είσοδο, τη διαμονή και την κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια. Ειδικότερα, ορίζεται η έννοια του θύματος παράνομης διακίνησης μεταναστών και εμπορίας ανθρώπων, εξομοιώνεται η διαδικασία απόδοσης χαρακτηρισμού του θύματος παράνομης διακίνησης μεταναστών με αυτήν που ακολουθείται για το θύμα εμπορίας ανθρώπων, χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσης και σε θύματα παράνομης διακίνησης μεταναστών, παρέχεται στα θύματα εμπορίας ανθρώπων και παράνομης διακίνησης μεταναστών προθεσμία περίσκεψης, προκειμένου να αποφασίσουν, αν θα συνεργαστούν με τις διωκτικές αρχές και κατ' αυτήν τη διάρκεια δεν απελαύνονται. Τυχόν εκτέλεση, μάλιστα, εκδοθείσας απόφασης απέλασης αναστέλλεται. Χορηγείται, ακόμη, υπό προϋποθέσεις σε θύματα εμπορίας ανθρώπων ή παράνομης διακίνησης μεταναστών άδεια παραμονής που διασφαλίζει δικαίωμα πρόσβασης σε πολλές παροχές και πάλι, ακόμα και εάν δεν συνεργάζονται με τις Αρχές. Λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τους ανήλικους αλλοδαπούς, θύματα εμπορίας ανθρώπων ή παράνομης διακίνησης μεταναστών και διαγράφονται από τον κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών υπό προϋποθέσεις οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν χαρακτηριστεί θύματα εμπορίας ανθρώπων ή παράνομης διακίνησης μεταναστών και ρυθμίζονται θέματα μη ανανέωσης ή ανάκλησης άδειας παραμονής.

Στη συνέχεια, το νομοσχέδιο περιλαμβάνει τροποποιήσεις διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ειδικότερα στο άρθρο 59, όπου αναβάλλεται η ποινική δίωξη θυμάτων των εγκλημάτων για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης εισόδου στη χώρα και εξόδου απ' αυτή, της κατοχής και της χρήσης ταξιδιωτικών εγγράφων ή δελτίων ταυτότητας ή αδειών διαμονής ή άλλων εγγράφων, πλαστών ή γνησίων, που εκδόθηκαν για άλλο πρόσωπο, της παράνομης εργασίας και της πορνείας. Επίσης, επεκτείνεται και στα θύματα παράνομης διακίνησης μεταναστών.

Με το έκτο άρθρο περιέρχεται τροποποίηση του άρθρου 173 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, με την οποία προκαταβάλλονται τα δικαστικά έξοδα και τέλη του θύματος, ανήλικου ή ενήλικου, από τον εναγόμενο-«κατηγορούμενο».

Το έβδομο άρθρο τροποποιεί το ν. 3226/2004 που αναφέρεται στη νομική βοήθεια σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος. Και εδώ ρυθμίζεται ζητήματα παροχής δωρεάν νομικής βοήθειας κατά την αστική και κατά την ποινική διαδικασία στα θύματα των εγκλημάτων, ανήλικα και ενήλικα και πάλι, που αναφέρονται ρητά και προβλέπονται από τη σύμβαση. Επιπλέον, αναγνωρίζεται η δυνατότητα του εισαγγελέα να ορίζει αυτεπαγγέλτως συνήγορο υπεράσπισης για το χαρακτηρισμένο ως θύμα.

Το όγδοο άρθρο τροποποιεί τις διατάξεις του ν. 2928/2001 για την προστασία του πολίτη από εγκληματικές οργανώσεις. Εδώ προβλέπεται η λήψη μέτρων προστασίας μαρτύρων κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις της εμπορίας ανθρώπων και των θυμάτων λαθρομετανάστευσης.

Με το ένατο άρθρο τροποποιείται το άρθρο 51 του ν. 3691/2008 για την πρόληψη και καταστολή νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας σε ό,τι αφορά την ευθύνη των νομικών προσώπων για πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα που τελέστηκαν προς όφελος αυτών των νομικών προσώπων.

Στη συνέχεια, τροποποιείται το άρθρο 41 του ν. 3251/2004, ώστε να προβλέπεται ευθύνη των νομικών προσώπων, εάν οι αξιόποινες πράξεις της εγκληματικής οργάνωσης και των τρομοκρατικών πράξεων τελέστηκαν μέσω αυτών ή προς όφελός

τους. Επιπλέον, προβλέπονται και υψηλά διοικητικά πρόστιμα.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι με τις διατάξεις αυτών των τελευταίων άρθρων εισάγονται βαρύτερες διοικητικές και όχι ποινικές κυρώσεις νομικών προσώπων σε περίπτωση που κάποια από τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 187 και 188Α του Ποινικού Κώδικα –και αναφέρομαι στην αρχή- τελέστηκε μέσω ή προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικώς είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτού βάσει εξουσίας εκπροσώπησης του ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεως για λογαριασμό του ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτού.

Παρ' όλο που δεν πρόκειται για ποινική ευθύνη σαφώς του νομικού προσώπου, την οποία η νομοθεσία μας δεν γνωρίζει, οι κυρώσεις αυτές που επιβάλλονται από διοικητικά όργανα είναι ιδιαίτερα βαριές.

Το ενδέκατο άρθρο προβλέπει τη σύνταξη ετήσιας έκθεσης από την Ελληνική Αστυνομία για το οργανωμένο έγκλημα στην Ελλάδα.

Με το δωδέκατο άρθρο διατυπώνονται επιφυλάξεις για σειρά άρθρων της υπό κύρωση σύμβασης και των πρωτοκόλλων.

Σε κάθε περίπτωση, λοιπόν, το νομοσχέδιο για την ενσωμάτωση στο ελληνικό δίκαιο της Σύμβασης του Παλέρμο, αποτελεί μία ολοκληρωμένη νομική βάση για την προαγωγή της συνεργασίας των κρατών-μερών για την πρόληψη και καταπολέμηση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, αλλά ταυτόχρονα και για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την αξιοπρέπεια και το σεβασμό της ανθρωπίνης φύσης, ιδιαίτερα μάλιστα αυτών που το έχουν ιδιαίτερη ανάγκη.

Με το νομοσχέδιο που σήμερα υπερψηφίζουμε, η Ελλάδα αποκαθιστά τη θέση της στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και εκπληρώνει τις διεθνείς της υποχρεώσεις μετά από δέκα ολόκληρα χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο δι' ολίγον, για να διατυπώσει προσθήκες και νομοτεχνικές βελτιώσεις.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Πριν από λίγες ημέρες απέστειλα εκτός από την αρμόδια Υπηρεσία της Βουλής, σε όλες τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, αλλά και τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, ένα κείμενο που περιλαμβάνει νομοτεχνικές βελτιώσεις, με την παράκληση η Γραμματεία κάθε Κοινοβουλευτικής Ομάδας να το διανεμίει εγκαίρως προκειμένου οι συνάδελφοι Βουλευτές που είναι στη σύνθεση του Τμήματος να έχουν το χρόνο να τις μελετήσουν.

Ελπίζω ότι αυτό συνέβη. Αν πάντως δεν συνέβη, δεν είναι ευθύνη του Υπουργού Δικαιοσύνης, αλλά των υπευθύνων ανά Κοινοβουλευτική Ομάδα.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Συνέβη, συνέβη.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Ωραία, χαίρομαι γι' αυτό!

Παρ' όλα αυτά, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω και κατά την έναρξη της συζήτησής μας εδώ, στο Τμήμα, το κείμενο με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις και παρακαλώ να διανεμηθεί, προκειμένου να καλυφθούν και εκείνοι οι συνάδελφοι, οι οποίοι ενδεχομένως δεν τις έχουν υπ' όψιν τους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:



















**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, είναι απολύτως σωστός ο κύριος Υπουργός, αλλά πρέπει να ακολουθηθεί η τυπική διαδικασία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Πρέπει να ακολουθηθεί η τυπική διαδικασία.

Παρακαλώ, λοιπόν, να διανεμηθούν οι νομοτεχνικές βελτιώσεις στους κύριους συναδέλφους.

Το λόγο έχει τώρα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτρης Σταμάτης.

Ορίστε, κύριε Σταμάτη, έχετε το λόγο για δεκαπέντε λεπτά.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γενικός παραδεκτό ότι η οργανωμένη εγκληματικότητα αποτελεί μία απτή πραγματικότητα και μάλιστα όχι μόνο σε εθνικό, αλλά κυρίως σε διεθνές επίπεδο.

Η ανάγκη καταπολέμησης αυτής της νέας μορφής εγκληματικής δραστηριότητας τονίστηκε σε σειρά επιστημονικών συνεδρίων, διεθνών και περιφερειακών προτάσεων και σχεδίων δράσεων, καθώς και διεθνών συμβάσεων και νομοθετικών πρωτοβουλιών, με κορύφωση τη Σύμβαση κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος των Ηνωμένων Εθνών, τη Σύμβαση του Πατέρμο, όπως σήμερα έρχεται προς ψήφιση και την οποία καλείται να κυρώσει η ελληνική Βουλή.

Η σημασία του Πρωτοκόλλου του Πατέρμο του 2000 έγκειται στα εξής σημεία: Πρώτον, για πρώτη φορά σε ένα κείμενο Διεθνούς Δικαίου περιλαμβάνεται ο ορισμός της παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων, trafficking in persons και καλούνται τα κράτη που το υπογράφουν να την ποινικοποιήσουν ως αυτοτελές έγκλημα. Δεύτερον, να πατάξουν τη διαφθορά των υπευθύνων για την καταπολέμηση του φαινομένου της εμπορίας των οργάνων. Τρίτον, να συνεργαστούν μεταξύ τους για την καταστολή της παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων και, τέταρτον, να καλεί να θεσπίσουν νόμους για την προστασία και αρωγή των θυμάτων.

Αντικείμενο του νομοσχεδίου είναι σύμφωνα με το Υπουργείο Δικαιοσύνης η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου που διέπει την πρόληψη και καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και των σχετικών μ' αυτό αδικημάτων, σε εκπλήρωση των διεθνών μας υποχρεώσεων από την κύρωση των ανωτέρω συμβατικών κειμένων και των συμπληρωματικών αυτής πρωτοκόλλων κατά της εμπορίας ανθρώπων, της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και της παράνομης διακίνησης όπλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Έλληνας νομοθέτης, σύμφωνα με την ανακοίνωση, έχει ήδη καλύψει με προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες τα περισσότερα από τα ζητήματα που θέτει η σύμβαση. Ειδικότερα, έχει ποινικοποιήσει τις περισσότερες μορφές συμμετοχής σε οργανωμένη εγκληματική ομάδα – νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος, διαφθορά και παρακώλυση της δικαιοσύνης – στο πλαίσιο του οργανωμένου εγκλήματος.

Το σχέδιο νόμου αρκείται έτσι σε περιορισμένες παρεμβάσεις στο άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα περί εγκληματικών οργανώσεων, καθώς και για λόγους συστημικής συνέπειας στις συναφείς διατάξεις του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα περί τρομοκρατικών οργανώσεων. Για παράδειγμα, διευκρινίζει ότι ο σκοπός τέλεσης αφορά στην τρομοκρατική οργάνωση και όχι στον εντασσόμενο σ' αυτή. Αποσυνδέει τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας από συγκεκριμένες τρομοκρατικές πράξεις, προβαίνει σε μείωση της ποινής επί σκοπού τέλεσης πλημμελημάτων.

Επιπλέον, με την κύρωση της σύμβασης ενισχύεται το πλαίσιο των διαδικασιών έκδοσης και αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής στο πεδίο του οργανωμένου εγκλήματος, ενώ με το άρθρο 10 του σχεδίου νόμου εισάγεται ειδική ρύθμιση για την επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε νομικά πρόσωπα που εμπλέκονται στη δραστηριότητα εγκληματικών οργανώσεων με την ταυτόχρονη αναμόρφωση και απαλλαγή από αλληλοεπικαλύψεις των άρθρων 41 του ν. 325 και 51 του ν. 369/2008.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την ορθή αντιμετώπιση του διασυνοριακού οργανωμένου εγκλήματος είναι απαραίτητο να

αποσαφηνιστεί η έννοιά του, να προσδιοριστούν οι εγκληματικές μορφές που λαμβάνει και να ενισχυθούν οι υπηρεσίες που ασχολούνται μ' αυτό, κυρίως τα τελωνεία, οι υπηρεσίες δίωξης του λαθρεμπορίου και οι ομάδες φύλαξης των συνόρων. Σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να προκαλέσει ιδιαίτερα σοβαρά προβλήματα, όπως αυτά τα οποία αναφέρονται στην ενότητα για τη λαθρομετανάστευση, για την αντιμετώπιση της οποίας απαιτείται πολιτική πρωτοβουλία και ανάπτυξη της διεθνούς συνεργασίας από τις χώρες οι οποίες εμπλέκονται.

Παραδοσιακά το οργανωμένο έγκλημα αντιμετωπίζεται περισσότερο ως εθνικό πρόβλημα νόμου και τάξης, παρά ως απειλή κατά της κοινωνίας, των πολιτικών θεσμών και της οικονομίας. Γι' αυτό και η αντιμετώπισή του πρέπει να λάβει ευρύτερο χαρακτήρα, στην οποία θα συνδράμουν τόσο οι δημόσιοι, όσο και οι ιδιωτικοί φορείς, για να γίνει αντιληπτή η παγκόσμια εμβέλεια του προβλήματος, το οποίο απαιτεί διεθνή συνεργασία.

Η αντιμετώπισή του αποτελεί μία μεγάλη πρόκληση στον τομέα της αντεγκληματικής πολιτικής. Αν και η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος εντός των συνόρων αντιμετωπίζεται ως ένα ακόμα έγκλημα νόμου και τάξης, η εμπειρία, αλλά και η επιτυχία των κρατών στην αντιμετώπιση του υπερεθνικού – όπως είναι ο επικρατέστερος επιστημονικός όρος, διεθνικού σύμφωνα με το σχέδιο νόμου – οργανωμένου εγκλήματος, ιδίως πριν από την πρωτοβουλία του ΟΗΕ για την προετοιμασία της Σύμβασης του Πατέρμο, ήταν μικρή.

Τα προβλήματα είναι πολλά. Δεν υφίσταται ένα διεθνές συντονιστικό όργανο αρμόδιο για τη μελέτη και τον έλεγχο του φαινομένου. Υπάρχουν διαφορές στο ουσιαστικό και δικονομικό πλαίσιο των εθνικών νομοθεσιών, ενώ σε πολλές χώρες επικρατούν συνθήκες ανασταλτικές για την επιβολή των απαραίτητων κατασταλτικών μέτρων και των ελέγχων.

Όσο υπάρχουν χώρες οι οποίες υποθάλουν το οργανωμένο έγκλημα, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητική αντιμετώπιση του φαινομένου. Η καθυστέρηση στην κατάρτιση και στην πρακτική εφαρμογή της Διεθνούς Συμβάσεως του Πατέρμο για το υπερεθνικό ή διεθνικό οργανωμένο έγκλημα, καθώς και ενός μόνο αποδεκτού ορισμού της εγκληματικής αυτής δράσης, οξύνει τη δυσκολία μίας κοινής μεταξύ των κρατών αντιμετώπισης.

Επισημαίνουμε, βέβαια, ότι η Σύμβαση του Πατέρμο υπεγράφη το έτος 2000 και κυρώνεται δέκα χρόνια μετά τη Βουλή των Ελλήνων σήμερα.

Σημαντικό πρόβλημα αποτελεί και η έλλειψη ερευνών για το υπερεθνικό οργανωμένο έγκλημα, αφού η ορθή αντιμετώπιση απαιτεί συνολική και σε βάθος κατανόηση του προβλήματος.

Τέλος, οι παραδοσιακές μέθοδοι καταστολής φαίνονται, δυστυχώς, αναποτελεσματικές. Η αύξηση της διεθνοποίησης των επαφών και των δραστηριοτήτων και οι σταθερά αυξανόμενες δυνατότητες για την απόκρυψη εγκληματικών πράξεων κάνουν δύσκολη τη διεύθυνση στο οργανωμένο έγκλημα με τη χρήση των παραδοσιακών μεθόδων εφαρμογής του νόμου. Η εδραίωση και μεγέθυνση του οργανωμένου υπερεθνικού εγκλήματος είναι πέραν των άλλων και αποτέλεσμα των προσφερόμενων ευκαιριών από τη χρήση της μοντέρνας τεχνολογίας και από την οικονομική πρακτική. Η εγκληματική δράση αυτού του είδους πιέζει τις κυβερνήσεις και τις δικαστικές αρχές να αναθεωρήσουν τις προληπτικές και κατασταλτικές τους μεθόδους, εναρμονιζόμενοι με τις σύγχρονες μορφές εγκλήματος.

Οι εγκληματικές οργανώσεις αποδεικνύονται ιδιαίτερα ευέλικτες και αντιδρούν σε κάθε αλλαγή με βραχυπρόθεσμες λύσεις, ενώ οι δικαστικές αρχές διαθέτουν μια μεσομακροπρόθεσμη απάντηση, σεβόμενες τις δημοκρατικές αρχές και τις διαδικασίες. Η υλοποίηση λοιπόν, ενός γενικού αντεγκληματικού σχεδίου είναι μια εξαιρετικά δύσκολη πρόκληση για το κράτος. Είναι δύσκολο να λάβει χώρα μια ευέλικτη και αποτελεσματική πολιτική, η οποία ταυτόχρονα να μη θίγει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες.

Το οργανωμένο έγκλημα έχει άμεση σχέση με οικονομικούς, κοινωνικούς και πολιτικούς παράγοντες. Για μια αποτελεσματική αντεγκληματική πολιτική πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν τα παραπάνω στοιχεία και να αποτελέσουν μέρος του σχεδίου αντιμετώπισης. Ιδιαίτερη μνεία επίσης, θα πρέπει να γίνει, στην άμεση και

έμμεση σύνδεση του οργανωμένου εγκλήματος με το οικονομικό έγκλημα.

Τα αποκομισθέντα, από τις παράνομες ενέργειες κέρδη διοχετεύονται σε οικονομικές εργασίες. Εξάλλου, απώτερος σκοπός είναι η παροχή υπηρεσιών και αγαθών στους ιδιώτες. Συμμετέχουν οι οργανώσεις αυτές στον οικονομικό ανταγωνισμό και επιδιώκουν τη δημιουργία μονοπωλίου προς όφελός τους, με τη χρήση απειλών και την άσκηση βίας. Το οργανωμένο έγκλημα περιέχει άλλωστε μορφολογικά, πολλά στοιχεία από τα εγκλήματα του «λευκού κολάρου» και τα εγκλήματα των ισχυρών.

Δεν είναι άτοπο να ισχυριστεί κανείς από την έως τώρα εμπειρία, ότι αυτού του είδους η εγκληματικότητα υποκινείται εν μέρει από ανθρώπους που βρίσκονται σε υψηλά κοινωνικά στρώματα και δύνανται να επηρεάζουν ακόμα και κρατικούς και δικαιοκούς θεσμούς.

Η χρησιμοποίηση και η διάβρωση οικονομικών και κρατικών θεσμών αποτελεί, επομένως, εργαλείο για τη δράση του οργανωμένου εγκλήματος. Τα θύματα της σύγχρονης οικονομικής εγκληματικότητας, αποτελούν, κατά πρώτον, πολλοί ιδιώτες, κατά δεύτερον ιδιωτικοί φορείς και τέλος αφηρημένοι θεσμοί, όπως το κράτος και η κοινωνία. Η δράση του οργανωμένου εγκλήματος θίγει και τις τρεις αυτές κατηγορίες. Η δημιουργία της παράλληλης κοινωνίας υποσκάπτει τους θεσμούς της κοινωνίας και του κράτους και προκαλεί μεγάλες οικονομικές ζημιές, όπως τη δυσλειτουργία και την υπονόμευση του φορολογικού συστήματος ή την απώλεια φορολογικών εσόδων. Οι ιδιώτες και οι ιδιωτικοί φορείς πλήττονται και αυτοί, είτε από τη μοнопώληση της αγοράς είτε από τα εγκλήματα βίας.

Θα ήθελα να σας πω αυτά εν γένει ως εισαγωγή, κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με το προτεινόμενο προς ψήφιση νομοσχέδιο. Η Νέα Δημοκρατία συναινεί στην ψήφιση του νομοσχεδίου, αλλά θα μου επιτρέψετε για δύο μόνο λεπτά -δεν θα εξαντλήσω καν το χρόνο μου- να αναφερθώ στο πρωτόκολλο για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, που συμπληρώνει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος, μαζί με τα δύο υπόλοιπα πρωτόκολλα.

«Κανένας άνθρωπος δεν είναι νησί, πλήρες και αυτόρκες. Κάθε άνθρωπος είναι ένα τμήμα της ηπείρου, ένα κομμάτι της στεριάς. Αν ένας θάλασμος χώμα παρασυρθεί από τη θάλασσα, η Ευρώπη μικραίνει σαν να είχε καταβυθιστεί ένα ακρωτήριο, σα να χανόταν το αρχοντικό των φίλων σου ή το δικό σου. Ο θάνατος κάθε ανθρώπου με ελαττώνει, γιατί ανήκω στην ανθρωπότητα και γι' αυτό μη στέλνεις να ρωτήσεις για ποιον χτυπάει η καμπάνα. Χτυπάει για σένα».

Ίσως κάποιοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γνωρίζουν το παραπάνω απόσπασμα του Άγγλου ποιητή και ιερωμένου Τζον Νταν, από τον Έρνεστ Χέμινγουэй που τα χρησιμοποίησε, για να επιγράψει με αυτό το διάσημο μυθιστόρημά του, σχετικά με τον Εμφύλιο της Ισπανίας. Και όπως τονίζει ο μεταφραστής του συγκεκριμένου αποσπάσματος, ο συγγραφέας Νίκος Δήμου -που το χρησιμοποίησε σε μια έκδοση της Διεθνούς Ανθρωπιστικής Οργάνωσης «Γιατροί Χωρίς Σύνορα»- συμπυκνώνει τη σύγχρονη αντίληψη για τη διεθνή συμπαράσταση μεταξύ των ανθρώπων.

Είναι μια έννοια, η οποία πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθεί: η ηθική αρχή ότι κανένας άνθρωπος δεν είναι νησί. Αυτή είναι άλλωστε η ηθική αρχή που βρίσκεται στη βάση κάθε ανθρωπιστικής ενέργειας. Ο βασανισμός, η ταπείνωση, η εξαθλίωση κάθε ανθρώπου μας αφορούν, ακριβώς επειδή ανήκουμε στην ανθρωπότητα και ακριβώς επειδή χάρη στις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως πρωτοδιακηρύχθηκαν πριν από τρεις αιώνες μετά από επαναστάσεις και τώρα πια σε ολόκληρη την οικουμένη μετά από πολέμους, κανείς δεν μπορεί να είναι δούλος ακριβώς γι' αυτόν το λόγο. Κανένας δεν μπορεί να γίνει εμπόρευμα. Για αυτόν ακριβώς το λόγο το trafficking, η εμπορεία ανθρώπων, όλων των ανθρώπων ανδρών, γυναικών, παιδιών κάθε φυλής, θρησκείας, εθνικότητας είναι υπόθεση που αφορά όλους μας. Όταν οι άνθρωποι γίνονται εμπορεύματα η στεριά, για την οποία γράφει ο ποιητής, βουλάει. Η Ευρώπη που ονειρεύτηκε αυτός, αλλά και τόσοι άλλοι μετά από εκείνον καταρρέει και κάθε ένας απ' όλους εμάς λιγοστεύει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντώνης Σκυλλάκος έχει το λόγο, για δώδεκα λεπτά.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Εάν η Σύμβαση του Πατέρμο για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας δεν περιελάμβανε από την αρχή μέχρι το τέλος -είτε γράφεται ρητώς είτε δεν γράφεται- και την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, εμείς δεν θα είχαμε αντίρρηση. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα όσο μας αφορά.

Επειδή, λοιπόν, στο όνομα της αντιμετώπισης της εγκληματικότητας προωθείται και η λογική της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, όπως δεν ψηφίσαμε στο παρελθόν του λεγόμενου «τρομονόμου» -δηλαδή τον ελληνικό τρομονόμο και τον ευρωπαϊκό τρομονόμο- δεν θα ψηφίσουμε και τη Σύμβαση του Πατέρμο, καθώς και τις αλλαγές που γίνονται στο άρθρο 187 και 187Α, διότι και η σύμβαση αυτή περιορίζει ακόμα περισσότερο κατεκτημένα δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες των λαών.

Θα πρέπει να θυμίσω ότι αυτή είναι η σύμβαση που υπογράφηκε το 2000 και ένα χρόνο αργότερα, αν δεν κάνω λάθος, εκδηλώθηκε το χτύπημα στους διδymους πύργους. Το ένα δένει με το άλλο, με ό,τι συνεπάγεται αυτό που λέω ή και υπονοώ. Αντιτρομοκρατική νομοθεσία στο όνομα αντιμετώπισης της εγκληματικότητας προωθεί ο ΟΗΕ. Μετά από ένα χρόνο, στην πράξη «επιβεβαιώνεται η ανάγκη» -σε εισαγωγικά τα βάζω αυτά- να υπάρχει αντιτρομοκρατική νομοθεσία. Αρχίζει μετά η αντιτρομοκρατική υστερία, οι λίστες των τρομοκρατικών -σε εισαγωγικά και σε μη εισαγωγικά- οργανώσεων, οι λίστες κρατών που θεωρούνται κράτη -τρομοκράτες και όλη η αντιμετώπιση που έχουμε, στα διάφορα φαινόμενα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ο ΟΗΕ αποφάσισε, βεβαίως, τη σύμβαση αυτή. Αλλά δεν πρόκειται για τον ΟΗΕ, όπως ήταν πριν από το 1990 ή το 1991. Έχει αλλάξει ο συσχετισμός των δυνάμεων και ο ΟΗΕ έχει μετατραπεί και μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε όργανο των ισχυρών της γης, των αμερικανών και των συμμάχων τους, στην εφαρμογή της νέας τάξης πραγμάτων, της ιμπεριαλιστικής -όπως λέμε εμείς- τάξης πραγμάτων, οπότε δεν μπορούμε να περιμένουμε σπουδαία πράγματα. Αρνητικά και απλώς επικύρωση αποφάσεων που έχουν παρθεί είτε στο ΝΑΤΟ, είτε αλλού. Βλέπουμε ότι είναι και αυτά που προωθεί ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών.

Τώρα, στη σύμβαση αυτή, όπως είπα, το πρώτο είναι ότι περιλαμβάνεται και η περιβόητη τρομοκρατία, που χρησιμοποιείται κατά κόρον διεθνώς, αλλά και στη χώρα μας σε πολλές περιπτώσεις -διεθνώς περισσότερο, στη χώρα μας λιγότερο- για τη συκοφάντηση των λαϊκών αγώνων, για να μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε βάρος των ριζοσπαστικών κοινωνικών κινημάτων και λαϊκών αγωνιστών. Δηλαδή, όταν έχουμε μια οργάνωση την οποία ισχυρά κράτη την θεωρούν τρομοκρατική οργάνωση -και αυτή είναι η κυβέρνηση στην Παλαιστίνη ή συμμετέχει στην κυβέρνηση- καταλαβαίνετε την αντίφαση και τις δυσκολίες που υπάρχουν σε αυτό το θέμα.

Το δεύτερο, είναι η καθιέρωση της ευθύνης για τα νομικά πρόσωπα. Παραδείγματος χάριν, η δράση για την περίθαλψη, την αλληλεγγύη και την παροχή εφοδίων ή ακόμα και χρηματικής βοήθειας από ένα σωματείο σε εκπατρισμένους πρόσφυγες και μετανάστες, κυρίως μετανάστες και πρόσφυγες λόγω ιμπεριαλιστικών πολεμικών επιδρομών και αποκλεισμών, είναι το κατάλληλο υλικό για την εφαρμογή του άρθρου 10 της σύμβασης, που σε συνδυασμό με τις αντιτρομοκρατικές νομοθεσίες κάθε κράτους μας οδηγεί στο να υπάρχει νομική ευθύνη για τα νομικά πρόσωπα. Αυτό είναι το άρθρο 10 της σύμβασης.

Με το άρθρο 16 της σύμβασης διευκολύνεται η έκδοση. Αν δεν μπορεί να γίνει η έκδοση, η σύμβαση προβλέπει ότι πρέπει να διωχθεί από το κράτος-μέλος αυτός για τον οποίο ζητείται η έκδοση.

Ενισχύεται η δικαστική συνδρομή, μέχρι του σημείου να υπάρχει δικαστική συνδρομή και όταν δεν υπάρχει διπλό αξιόποινο. Τι σημαίνει αυτό; Στην Ελλάδα μπορεί να μη θεωρείται αδίκημα, να θεωρείται στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ακόμα και όταν στην Ελλάδα δεν θεωρείται ποινικό αδίκημα, είμαστε υποχρεωμένοι, με βάση

τη σύμβαση, να δώσουμε δικαστική συνδρομή στις Ηνωμένες Πολιτείες και μάλιστα σε μια χώρα που παραβιάζει κατάφορα δημοκρατικά δικαιώματα, έχει το Γκουαντάναμο, δικαιολογεί τα βασανιστήρια και μια σειρά άλλες παράνομες ενέργειες, όπως τις θεωρούσαμε ως τώρα παράνομες ενέργειες.

Γίνεται λόγος για ειδικές ανακριτικές τεχνικές στο άρθρο 20. Τι είναι αυτές οι ανακριτικές τεχνικές; Συμπεριλαμβάνεται μέσα και το δικαίωμα της ανάκρισης επάνω σε αεροπλάνα της CIA, ακόμα και με στάση σε διάφορες ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και στην Αθήνα, που ανέκριναν παρανόμως κρατούμενους ανθρώπους ως τρομοκράτες εντός των αεροπλάνων, οι λεγόμενες ιπτάμενες φυλακές; Αυτές είναι οι ανακριτικές τεχνικές;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**).

Καθιερώνεται η ηλεκτρονική παρακολούθηση, διευρυμένη. Υπάρχουν ρυθμίσεις για τους μάρτυρες που καταρρακώνουν βασικές δικονομικές εγγυήσεις -τα έχουμε περάσει και στο δικό μας "τρομονόμο" αυτά- δηλαδή μάρτυρες χωρίς ταυτότητα, που ακούμε μόνο τη φωνή τους μέσα από απομαγνητοφώνηση. Δηλαδή, να μην έχουν φυσική παρουσία καθόλου. Αυτά δικαιολογούνται. Για ποιες, λοιπόν, δικονομικές εγγυήσεις μπορεί να γίνεται λόγος;

Τέλος, στη σύμβαση προτείνεται να υπάρχουν κίνητρα στους ανανήψαντες και μετανουόντες, δηλαδή στους καταδότες ή σε θύματα κρατικών βασανιστηρίων και εκβιασμών, αυτοί δηλαδή που δέχονται απειλές και αναγκάζονται να πουν «ναι, αυτός είναι τρομοκράτης» ή που έκαναν συναλλαγή για να γλυτώσουν αυτοί και μπορεί να υπογράψουν τα πάντα, ό,τι τους δίνουν έτοιμο. Λοιπόν, αυτά τα προβλέπει η σύμβαση στο όνομα της αντιμετώπισης της εγκληματικότητας, αλλά και της τρομοκρατίας -σε εισαγωγικά «της τρομοκρατίας» πολλές φορές.

Γι' αυτό θεωρούμε ότι η σύμβαση αυτή είναι ένα νομοθετικό όπλο σημαντικό στην επιβολή της βάρβαρης ιμπεριαλιστικής τάξης των πολέμων, των επεμβάσεων και του χτυπήματος των λαϊκών κινημάτων και οργανώσεων.

Βεβαίως, τα περισσότερα από αυτά που προβλέπει η σύμβαση έχουν ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη. Τώρα γίνονται και ορισμένες τροποποιήσεις στην ελληνική νομοθεσία προς το χειρότερο.

Πιο συγκεκριμένα, σε ό,τι αφορά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα έχουμε αντικατάσταση, στην παράγραφο 1 του άρθρου, της φράσης «και επιδιώκει» που γίνεται «που επιδιώκει». Το «και» γίνεται «που». Αυτή η μικρή αλλαγή ουσιαστικά οδηγεί σε ένα πολύ σοβαρό αρνητικό αποτέλεσμα. Υποκαθίσταται απαράδεκτα το υποκειμενικό στοιχείο του ατομικού δόλου του μέλους μιας εγκληματικής οργάνωσης για την τέλεση των αναφερομένων εγκλημάτων, από τον αντικειμενικό συλλογικό δόλο της οργάνωσης. Δηλαδή, δεν εξετάζεται καν αν υπήρχε πραγματική πρόθεση του μέλους για διάπραξη εγκλημάτων. Αρκεί να το ήθελε η οργάνωση. Οπότε πάμε στον αντικειμενικό δόλο. Δεν ήταν στοιχείο του δικού μας δικαίου συστήματος αυτές οι αλλαγές, είναι σύγχρονες, για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας ουσιαστικά.

Δεύτερον, ιδιαίτερα αντιδημοκρατική είναι η προτεινόμενη νέα παράγραφος στο άρθρο 1, παράγραφος 1γ2, με την οποία ποινικοποιείται και μάλιστα στον ίδιο βαθμό με αυτήν του μέλους της εγκληματικής οργάνωσης, δηλαδή, όπως αυτός που είναι ενταγμένος στην τρομοκρατική οργάνωση ή την εγκληματική, όποιος παρέχει ουσιαστικές πληροφορίες ή υλικά μέσα με σκοπό να διευκολύνει. Διευρύνεται έτσι πάρα πολύ ο κύκλος. Ακόμα και η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής βάζει ένα ερώτημα: Ποιες είναι οι «ουσιώδεις πληροφορίες» και τα «υλικά μέσα»; Ποια είναι η λέξη; Υπάρχει αοριστία και μπορείς να θεωρείς το «μέσον» με πολύ διευρυμένη έννοια, όπως και κάποιες πληροφορίες μπορεί να είναι επουσιώδεις και να χαρακτηρίζονται ουσιαστικές. Το λέει η Επιστημονική Επιτροπή. Διαβάστε το.

Έτσι μπορούμε να φτάσουμε στο σημείο η πράξη κάποιου που δίνει τρόφιμα ή ρούχα σε κάποια χαρακτηρισμένη από τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία ως εγκληματική τρομοκρατική οργάνωση -δηλαδή το να βοηθάμε κάποιους που τους κυνηγάνε οι τούρκικες αρχές διότι είναι στο PKK και βρίσκονται στην Ελλάδα, να τους δίνουμε ρούχα, να τους δίνουμε φάρμακα, το να τους βοηθάει

ένα κομμάτι του λαού μας ή κάποια συγκεκριμένα άτομα- να θεωρηθεί «ουσιώδης» βοήθεια ή με «υλικά μέσα» που να διευκολύνει την οργάνωση κ.λπ..

Τρίτον, σε σχέση με τη χρηματοδότηση της τρομοκρατικής οργάνωσης στην παράγραφο 6 του άρθρου 2 γίνεται αλλαγή στο 187Α του Ποινικού Κώδικα, δηλαδή εδώ αφορά συγκεκριμένα την τρομοκρατία, με την οποία αποσυνδέεται η στοιχειοθέτηση του αδικήματος της χρηματοδότησης της τρομοκρατικής οργάνωσης ή και μεμονωμένου τρομοκράτη από την προϋπόθεση της τέλεσης συγκεκριμένων εγκληματικών τρομοκρατικών πράξεων και από την ύπαρξη συγκεκριμένου ατομικού δόλου του χρηματοδότη. Δηλαδή, χωρίς δόλο και χωρίς να υπάρξουν πράξεις τρομοκρατικές από την οργάνωση, ο χρηματοδότης θα μπορεί να τιμωρείται. Είναι τρομερό αυτό που γίνεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου επιτρέψετε δύο-τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε. Βάλτε με ως εισηγητή, για να έχω λίγο χρόνο για να ολοκληρώσω. Έτσι κι αλλιώς εγώ θα αποφύγω να δευτερολογήσω. Εάν χρειαστεί μόνο.

Το πιο σημαντικό απ' όλα είναι η αφαίρεση μιας συγκεκριμένης διάταξης, για την οποία έγινε πολλή συζήτηση και στην επιτροπή. Εμείς θα επιμένουμε στην άποψη ότι κακώς αφαιρείται από την ισχύουσα νομοθεσία, από την παράγραφο 8 του 187Α, εκείνη η παράγραφος η οποία έλεγε ότι δεν συνιστούν τρομοκρατική πράξη οι πράξεις εκείνες που έχουν σαν στόχο την εγκαθίδρυση του δημοκρατικού πολιτεύματος -να ρίξουμε τη χούντα και να φέρουμε ξανά το δημοκρατικό πολίτευμα- η διαφύλαξη ή η αποκατάσταση του δημοκρατικού πολιτεύματος, η δράση υπέρ της ελευθερίας ή η άσκηση θεμελιώδους ατομικής πολιτικής και συνδικαλιστικής ελευθερίας.

Αυτό είχε μπει τότε σαν ασφαλιστική δικλίδα στον "τρομονόμο". Ήταν ένα επιχείρημα της τότε κυβέρνησης και των κομμάτων που είχαν συμφωνήσει ότι «ορίστε, δεν στρεφόμαστε κατά αυτών που παλεύουν για ατομικά δικαιώματα, για ελευθερίες, για δημοκρατία», για να καθησυχάσει, γιατί υπήρχαν συγκεκριμένες διαμαρτυρίες. Και έρχεστε και το αφαιρείτε στο όνομα του ότι καλυπτόμαστε από το Σύνταγμα της Ελλάδας και από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Καλά, τότε δεν ξέραμε ότι υπάρχει Ευρωπαϊκή Σύμβαση, ότι υπάρχει ελληνικό Σύνταγμα; Γιατί μήπως τότε; Μπήκε για να καθησυχάσει τους φόβους, όχι για να ερμηνεύεται περιοριστικά ή δεν ξέρω πώς το λέει στην εισηγητική έκθεση.

Βεβαίως υπάρχουν και άλλα δικαιώματα πέρα απ' αυτά, αλλά αναφέρεται στο κείμενο: «Η αποσκοπεί στην άσκηση θεμελιώδους ατομικής πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας ή άλλου δικαιώματος», όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα και από την ΕΣΔΑ, δηλαδή την Ευρωπαϊκή Σύμβαση. Αρα, καλύπτει τα πάντα. Δεν είναι μόνο αυτά τα τρία-τέσσερα σημεία τα οποία λέγονται περί ελευθερίας, περί αποκατάστασης της δημοκρατίας και προάσπισης αυτής. Εμείς δεν συμφωνούμε να αφαιρεθεί αυτό, εκτός και αν μας το ζητάνε οι φίλοι μας και οι σύμμαχοί μας. Ακόμα χειρότερα αν μας το ζητάνε και εμείς υποχωρούμε. Να είναι μέσα, να διευρυνθεί, να εξηγηθεί ίσως στην εισηγητική έκθεση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η τελευταία μου παρατήρηση είναι ότι χειροτερεύει η κατάσταση στα άρθρα 8 και 9 που περιλαμβάνουν φυγάδευση, σε χώρες του εξωτερικού μαρτύρων που μαρτυρούν για την τρομοκρατία.

Τέλος, σε σχέση με τα νομικά πρόσωπα προβλέπονται απαράδεκτες εξοντωτικές ποινές, πρόστιμα, παύση λειτουργίας μιας οργάνωσης, που μπορεί να είναι κοινωνική οργάνωση, παύση λειτουργίας του σωματείου οικοδόμων, γιατί έδωσε χρήματα στους Παλασιτίσιους, στη ΧΑΜΑΣ και δεν ξέρω πού, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις. Δεν λέω ότι μπορεί να γίνει σήμερα αυτό, μπορεί να γίνει αύριο ή μεθαύριο. Να μην την έχουμε, λοιπόν, αυτήν τη νομοθεσία.

Εμπόδιο στις δραστηριότητες, να κοπούν επιδοτήσεις σε αυτούς τους φορείς κ.λπ..

Εξοντωτικές διοικητικές κυρώσεις. Μάλιστα ως τώρα αυτές οι

κυρώσεις, οι οποίες προβλέπονταν, οι οποίες κυρώσεις -τώρα προστίθενται καινούργιες εξοντωτικές διοικητικές κυρώσεις στα νομικά πρόσωπα- προϋπόθεταν ότι το νομικό πρόσωπο θα είχε περιουσιακό όφελος. Τώρα το αφαιρούμε το περιουσιακό όφελος, δηλαδή, μπορεί να μην έχει και περιουσιακό όφελος, να έχει πολιτικό όφελος, να έχει βιολογικό όφελος. Το θεωρούμε μεμπτό, όχι ότι πήγαινε για να ικανοποιηθεί οικονομικά η συγκεκριμένη οργάνωση, αλλά για λόγους ιδεολογικών ή πολιτικών ή θρησκευτικών επιδιώξεων.

Αυτό είναι πολύ σοβαρό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Αν έχετε την καλοσύνη, συντομεύετε, κύριε Σκυλλάκο.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Ολοκλήρωσα, κύριε Πρόεδρε.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς δεν θα το ψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Αντώνη Σκυλλάκο, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΚΚΕ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αττικής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα εξηγήσω λίγο τη μεθοδολογία της εισηγήσεώς μου και αισθάνομαι την ανάγκη να το εξηγήσω, διότι κατά τη γνώμη μου - και το έχω πει αρκετές φορές αυτό- ορισμένα σχέδια νόμου, τα οποία είναι σημαντικά, με τον τρόπο που εισάγονται προς συζήτηση αδικούν τον εαυτό τους.

Εγώ θεωρώ ότι αυτό είναι ένα σημαντικό σχέδιο νόμου υπό την έννοια ότι και αντιμετωπίζει σημαντικά ζητήματα, αλλά και κυρίως στα πλαίσια της εναρμονίσεως της εσωτερικής μας νομοθεσίας με τα όσα προβλέπονται στη σύμβαση που κυρώνεται, επέρχονται τροποποιήσεις σε κώδικες.

Επομένως αυτό θα έπρεπε να το προσέχουμε πολύ περισσότερο, ειδικά μιλώ για τις τροποποιήσεις που επέρχονται στον Ποινικό Κώδικα, αλλά αν θέλετε και σε νομοθετήματα που έχουν μία δογματική ενότητα, όπως είναι αυτό το οποίο αφορά την είσοδο, διαμονή και κοινωνική ένταξη υπηκόων τρίτων χωρών στην ελληνική επικράτεια, δηλαδή, αυτό το οποίο αφορά τις προϋποθέσεις τις μεταναστευτικές.

Θα πω, λοιπόν, ότι δεν έχουμε λόγω του περιορισμένου χρόνου της εισηγήσεως εξ αντικείμενου τη δυνατότητα να κάνουμε επιμέρους αναπτύξεις και τοποθετήσεις, παρ'ότι θα υπήρχαν πολλά επιμέρους σχόλια να γίνουν, ενδεχομένως και προς βελτιωτική κατεύθυνση των συγκεκριμένων ρυθμίσεων.

Δεν μπορώ όμως, να μπω σε αυτά γιατί φοβάμαι ότι θα χαθώ σε επιμέρους τοποθετήσεις που θα απαιτούσαν μία δογματική προσέγγιση ειδικώς στο συνολικό επίπεδο των ρυθμίσεων που γίνονται για τα ζητήματα κυρίως των εγκληματικών οργανώσεων και της αντιμετώπισης της οργανωμένης εγκληματικότητας από το εσωτερικό μας δίκαιο.

Δεν υπάρχει αυτή η δυνατότητα, δεν υπάρχει αυτός ο χρόνος, άρα, θα μείνω σε αυτό που κατά τη γνώμη μου είναι βασικές ιδεολογικές προϋποθέσεις της συγκεκριμένης συμβάσεως που σε μεγάλο βαθμό αποτελούν, βρίσκουν αν θέλετε, τη νομική τους συνέπεια στις προβλέψεις που τροποποιούν τον Ποινικό Κώδικα και τα άλλα νομοθετήματα.

Ξεκαθαρίζω τη βασική μας θέση. Η βασική μας θέση είναι ότι εμείς θα ψηφίζαμε ανεπιφύλακτα και με τα δύο χέρια κάθε κείμενο, το οποίο συμβάλλει στην αντιμετώπιση της διεθνούς εγκληματικότητας. Θεωρούμε ότι είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα, θεωρούμε ότι εξελίσσεται πολύ επικίνδυνα, θεωρούμε ότι το διεθνές έγκλημα αποκτά πολύ μεγάλη δύναμη και με αυτήν την έννοια, πράγματι, απαιτείται διεθνής συντονισμός για να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο αυτό.

Το φαινόμενο αυτό είναι σύνθετο, είναι πολύπλοκο, οι νέες τεχνολογίες του δίνουν δύναμη τεράστιες, η παγκοσμιοποίηση και η απελευθέρωση των αγορών κεφαλαίου το ενισχύουν σε πολύ μεγάλο βαθμό και βεβαίως έχει δραματικές συνέπειες και για τις οικονομίες, αλλά και για τις εσωτερικές έννομες τάξεις.

Συμφωνούμε απόλυτα σε αυτήν την προσέγγιση και εκεί θα μας έβρισκε απολύτως σύμφωνους κάθε προσπάθεια να εναρμονίσουμε κατ' αρχάς τις νομοθεσίες μας, αλλά και κάθε προσπάθεια, πολύ περισσότερο από την εναρμόνιση των εσωτερικών

νομοθεσιών, να μπορέσουμε να έχουμε εναρμονισμένες δράσεις των κρατικών υπηρεσιών των Υπουργείων, των αστυνομιών, των αντιτρομοκρατικών υπηρεσιών, των υπηρεσιών πληροφοριών, προκειμένου να έχουμε την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση στο φαινόμενο του οργανωμένου εγκλήματος. Θα ήμασταν απολύτως σύμφωνοι.

Υπάρχουν, ωστόσο, δύο ζητήματα που σε μεγάλο βαθμό βρίσκουν το αντίκριμά τους σε διεθνή κείμενα, ενδεχομένως αποτελούν σήμερα κρατούσες αντιλήψεις μέσα στη διεθνή κοινότητα, που εμάς μας βρίσκουν εξαιρετικά επιφυλακτικούς και αντίθετους.

Επιτρέψτε μου να επισημάνω δύο πράγματα. Το πρώτο είναι το ζήτημα του πρωτοκόλλου, το οποίο συνδέεται με τη λαθραία διακίνηση μεταναστών. Εδώ, λοιπόν, υπάρχει μία παραδοχή. Θα μου πείτε, δεν πρέπει να κάνουμε κάτι για να βελτιώσουμε την αντιμετώπιση που υπάρχει σε αυτά τα διεθνή κυκλώματα της οργανωμένης διακίνησης παράνομης μετανάστευσης; Ναι, αλλά το πρόβλημα είναι ότι όλη η δομή που δημιουργείται στο διεθνές επίπεδο, στη διεθνή κοινότητα αντιμετωπίζει -και εκεί είναι η αντίρρησή μας- ως θύμα, ως αντικείμενο το διακινούμενο μετανάστη.

Εγώ θα το δεχόμουν αυτό εάν υπήρχε μία πρόσθετη προϋπόθεση. Αυτήν της βίας. Εάν, δηλαδή, η μετανάστευση ήταν εξαναγκασμένη. Εάν, όμως, μέσα σε ένα οργανωμένο κύκλωμα, παράνομο, διεθνούς διακίνησης μεταναστών, κάποιος έρχεται και το χρησιμοποιεί αυτό το κύκλωμα οικειοθελώς για να εισέλθει παράνομως, γιατί πρέπει αυτός να προστατεύεται; Γιατί είναι αντικείμενο του εγκλήματος;

Το αντικείμενο εδώ του εγκλήματος είναι η εσωτερική έννομη τάξη που ρυθμίζει το ζήτημα της μετανάστευσης. Αυτή είναι που προσβάλλεται. Υπό μίαν έννοια αυτό το έγκλημα στρέφεται, δηλαδή η οργανωμένη διακίνηση μεταναστών, ακριβώς κατά της εννόμου τάξεως του κράτους υποδοχέως, του κράτους που δέχεται τη μετανάστευση, που θέλει να ρυθμίσει τη μετανάστευση με έναν ορισμένο τρόπο. Αυτό είναι το προσβαλλόμενο έννομο αγαθό. Δεν προσβάλλεται εδώ έννομο αγαθό του παράνομου μετανάστη. Ίσα - ίσα εκπληρώνει το κύκλωμα αυτό το σκοπό του.

Το λέω αυτό γιατί ήδη μέσα στη σύμβαση, στο πρωτόκολλο λέει παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 5, για να δείτε πώς αυτή η ιδεολογική προϋπόθεση βρίσκεται το ανάκρουσμά της σε συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση. Λέει: «Οι μετανάστες δεν υπόκεινται σε ποινική δίωξη δυνάμει του πρωτοκόλλου τούτου για το γεγονός ότι αποτέλεσαν αντικείμενο των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6». Το άρθρο 6 είναι ουσιαστικά η τυποποίηση της ποινικής συμπεριφοράς της διακίνησης των μεταναστών.

Αυτό, λοιπόν, εμάς μας βρίσκει αντίθετους και αυτό είναι πολύ σημαντικό. Εμείς δεν θεωρούμε ότι ο μετανάστης που χρησιμοποιεί το παράνομο κύκλωμα είναι θύμα.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να διακόψω;

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Θα ήταν χρήσιμο για όλους μας, αν το επιτρέψει ο ομιλητής.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Επιτρέπετε, κύριε Βορίδη, υποθέτω.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Βεβαίως.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Έχετε το λόγο, κύριε Υπουργέ.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Το λέω για να μην συζητήσει η Βουλή στη συνέχεια έχοντας παρεξηγήσεις σχετικά με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

Ανήκω σε αυτούς που, όταν επιχειρούν να εναρμονίσουν την ελληνική νομοθεσία προς διεθνή κείμενα, δεν το κάνουν με έναν τυφλό και αυτόματο τρόπο.

Επειδή στην παρατήρησή σας, κύριε Βορίδη, έχετε δίκιο, γι' αυτό ακριβώς στο τέταρτο άρθρο του νομοσχεδίου που συζητάμε και με το οποίο αλλάζουμε το πρώτο άρθρο του ν. 3386, στους ορισμούς, περίπτωση ια', προβλέπουμε ότι θύμα παράνομης διακίνησης μεταναστών είναι το φυσικό πρόσωπο για το

οποίο υπάρχουν βάσιμοι λόγοι ώστε να θεωρηθεί θύμα οποιουδήποτε από τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 87 και 88 του ν. 3386 υπό την προϋπόθεση όμως ότι τα εγκλήματα τελούνται από εγκληματικές οργανώσεις κατά το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα.

Όχι σε κάθε περίπτωση, αλλά όταν είναι θύματα δράσεων εγκληματικών οργανώσεων. Άρα, η όποια προστασία παρέχεται από το νομοσχέδιο, το οποίο συζητούμε, προστασία και αρωγή και όλες οι συναφείς διατάξεις τελούν υπό την προϋπόθεση ότι αυτοί που χαρακτηρίζουμε θύματα παράνομης διακίνησης, πρέπει να είναι θύματα οργανωμένης εγκληματικής δράσης. Δεν είναι οποιοσδήποτε που μπορεί να χρησιμοποιήσει εγκληματικό δίκτυο για να διακινηθεί λαθραία, αλλά είναι θύμα οργανωμένης εγκληματικής δράσης.

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Βορίδη, μπορείτε να συνεχίσετε την ομιλία σας.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ τον κύριο Υπουργό για την διευκρίνιση αυτή.

Αυτό θα ήταν το δεύτερο σημείο της κριτικής μου παρατήρησης που λέει το εξής: Βεβαίως, πράγματι, δεν αφορά ούτε εκείνον που μπαίνει –ας το πω έτσι- χωρίς οιαδήποτε βοήθεια και παραβιάζει τα σύνορά μας και έρχεται παράνομα στη χώρα μας, ούτε προφανώς κάποιον ο οποίος –αν θέλετε- χρησιμοποιεί κάποια βοήθεια που όμως δεν τυποποιείται ως βοήθεια εγκληματικής οργανώσεως. Αυτό όμως δεν αλλάζει την κριτική στην παρατήρηση την οποία κάνω. Πράγματι είναι πιο περιορισμένο. Συμφωνώ, κύριε Υπουργέ. Αφορά μόνο την εγκληματική οργάνωση.

Ας φανταστούμε, τί είναι μια εγκληματική οργάνωση; Μια εγκληματική οργάνωση είναι μια δομημένη οργάνωση τουλάχιστον από τρία άτομα που ενώθηκαν, προκειμένου να διαπράττουν πλημμελήματα-κακουργήματα. Η συμμορία πάει στα πλημμελήματα. Αυτή είναι η εγκληματική οργάνωση. Ενώθηκαν να διαπράττουν κακουργήματα και τις συγκεκριμένες πράξεις. Ποιες πράξεις; Την παράνομη διακίνηση μεταναστών.

Ας πούμε, λοιπόν, ότι ενώθηκαν τρεις, προκειμένου να κάνουν αυτήν τη δουλειά: Να βρίσκουν παράνομους μετανάστες και να τους φέρνουν μέσα. Ας πούμε ότι πηγαίνει ένας μετανάστης να τους χρησιμοποιήσει. «Μπορείτε να με φέρετε στην Ελλάδα;». «Ναι, μπορώ να σας φέρω στην Ελλάδα». «Πόσο κοστίζει αυτό;». «Τόσο...». «Πάρτα». Ερώτηση: Αυτός ο άνθρωπος είναι θύμα; Πρέπει να τύχει προστασίας αυτός ο άνθρωπος του ποινικού μας συστήματος; Αυτός ίσα-ίσα, χρησιμοποιεί μια εγκληματική δομή για να κάνει τη δουλειά του.

Το διακρίνω δε –και το αναφέρω για να το καταλάβουν οι συνάδελφοι- από την ορθή διάσταση που υπάρχει στα θύματα εμπορίας ανθρώπων, όπου εκεί, τί έχουμε ως βασικό χαρακτηριστικό; Παραδείγματος χάρι στην σωματεμπορία, στην εμπορία δούλων, στη μαστροπεία: Αυτά είναι τα θύματα εμπορίας ανθρώπων. Ποιο έχουμε ως βασικό χαρακτηριστικό στην πορνογραφία ανηλίκων, σε διακινήσεις που έχουν σκοπό τη γενετήσια εκμετάλλευση ανηλίκου; Έχουμε ακριβώς ως βασικό χαρακτηριστικό ότι αυτός που το υφίσταται δεν το θέλει. Είναι θύμα γιατί είναι προϊόν εξαναγκασμού. Βεβαίως, στην περίπτωση αυτή να τύχει προστασίας. Ασφαλώς. Ο άλλος όμως που χρησιμοποιεί το κύκλωμα για να κάνει τη δουλειά του, γιατί πρέπει να τύχει προστασίας;

Διευκρινίζω ότι δεν είναι ιδιαιτερότητα της ελληνικής Κυβερνήσεως αυτό. Όσοι έχουμε μικρή εμπειρία διεθνών οργανισμών ξέρουμε ότι αυτές είναι αντιλήψεις που σήμερα ζυμώνονται μέσα στη διεθνή κοινότητα και γι' αυτό βρίσκουν τέτοιου είδους –αν θέλετε- ανακρούσματα και τέτοιου είδους αντιστοιχίσεις σε νομοθετικά κείμενα.

Εμείς, όμως αντιλαμβάνεστε ότι μια τέτοια φιλοσοφία δεν την πιστεύουμε, δεν μπορούμε να την υποστηρίξουμε και είναι ένα βασικό σημείο διαφωνίας. Και το αναφέρω σαν ένα βασικό σημείο διαφωνίας το οποίο –αν θέλετε- επηρεάζει και την τοποθέτησή μας. Δεν θέλω απλώς να εξειδικεύω τώρα και να πάω στο γιατί η περίσκεψη γίνεται στους δυο ή στους τρεις μήνες ή αν

πρέπει να είναι μη κυβερνητική οργάνωση ή όχι αυτοί που θα γνωματεύσουν. Αυτά είναι λεπτομέρειες για τις οποίες δυστυχώς θα μπορούσα να πω πολλά, αλλά δεν έχω το χρόνο.

Θα ήθελα να θέσω το δεύτερο –κατά τη γνώμη μου- σημείο διαφωνίας το οποίο έχω: Αυτό αφορά έναν ορισμένο τρόπο με τον οποίο χαρακτηρίζονται τα θύματα εμπορίας ανθρώπων. Θα ήθελα στο σημείο αυτό να διαβάσω και να πω ότι πάλι αυτό είναι σε μια κατεύθυνση που εγώ είμαι εξαιρετικά κριτικός και θα σας εξηγήσω γιατί.

Τί είναι διακίνηση προσώπων στο πρωτόκολλο που στοχεύει να προστατεύσει γυναίκες και παιδιά από τη διακίνησή τους; Εδώ δεν έχουμε πια μετανάστες, έχουμε προστασία γυναικών και παιδιών, έχουμε –αυτό που λέμε- μέτρα εναντίον του trafficking. Έχουμε καμμία αντίρρηση εμείς ως προς αυτό; Αντιθέτως πιστεύουμε ότι ήταν ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα και ένα μεγάλο ζήτημα. Υπάρχουν, πραγματικά, χιλιάδες γυναίκες, οι οποίες υφίστανται απαράδεκτη βία και εξαναγκάζονται σε μορφές δουλειάς άθλιες και ακόμα χειρότερες. Και αυτό στο οποίο, πραγματικά, δεν υπάρχει όριο στην αυστηρότητα είναι η εκμετάλλευση των ανηλίκων, η εκμετάλλευση των παιδιών. Εκεί δεν πρέπει να υπάρχει όριο στην αυστηρότητα. Θα είμαστε 100% συντεταγμένοι –ξαναλέω- σε οποιαδήποτε τέτοια προσπάθεια.

Διαβάζω όμως τον ορισμό της διακίνησης προσώπων μέσα στο πρωτόκολλο: «Διακίνηση προσώπων νοείται η στρατολόγηση, μεταφορά, μετακίνηση, παροχή καταλύματος, υποδοχή προσώπων με την απειλή ή χρήση βίας», σωστά, «ή άλλων μορφών εξαναγκασμών», σωστά, «με απαγωγή, εξαπάτηση, παραπλάνηση», σωστά, «κατάχρηση εξουσίας», σωστά. Και τώρα εδώ αρχίζει μια διέγερση που θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι εξαιρετικά περίπλοκη, δύσκολη και επικίνδυνη ως προς αυτό που πιστεύουμε εμείς: «Η εκμετάλλευση» λέει. Γίνονται δηλαδή όλα τα παραπάνω με την εκμετάλλευση. Τι; «Της ευάλωτης θέσης ή με παροχή ή αποδοχή χρημάτων ή ωφελημάτων για να επιτευχθεί η συγκατάθεση προσώπου με σκοπό την εκμετάλλευση». Εξαιρώ από αυτό το πεδίο τους ανηλίκους για τους οποίους δεν τίθεται ζήτημα. Σε κάθε περίπτωση η προστασία είναι προφανώς απόλυτη.

Έρχομαι όμως στην περίπτωση της σωματεμπορίας. Θα σας πω ένα παράδειγμα: Μια κυρία κάπου αποφασίζει ότι θέλει να εκδίδεται και χρησιμοποιεί οργανωμένο κύκλωμα, το οποίο της παρέχει χρήματα ή ωφελήματα. Πάω τώρα και στην ευάλωτη οικονομική θέση. Τί είναι άραγε η ευάλωτη οικονομική θέση. Η Ελληνίδα εργάτρια των 500 ευρώ, γιατί είναι σε λιγότερη ευάλωτη οικονομική θέση από μια –λέω εγώ- Ρουμάνη ή μια Αφγανή, η οποία ενδεχομένως στη χώρα της έχει το μισθό της, αλλά αποφασίζει ότι θέλει να έχει πλέον εισόδημα 4.000 ή 5.000 ευρώ παρόντας γενετήσιες χάρες; Πού είναι εδώ το ζήτημα της εκμεταλλεύσεως της ευάλωτης θέσης; Σας το λέω αυτό γιατί τα δικαστήρια το ερμηνεύουν το ζήτημα της ευάλωτης θέσης με οικονομικούς όρους, πόσο φτωχός είναι κάποιος. Η αξιοπρέπεια κάποιου δεν συνδέεται προφανώς με το εισόδημά του. Εδώ μεσολαβεί το στοιχείο της ελεύθερης επιλογής. Και φτάνουμε στο εξής: Να έρχεται μια κυρία χρησιμοποιώντας τα κυκλώματα αυτά, να δουλεύει όσο δουλεύει και εν συνεχεία να αποτελεί και αντικείμενο προστασίας ως θύμα. Γιατί είναι θύμα αυτή η συγκεκριμένη κυρία; Επειδή έκανε την επιλογή τη συγκεκριμένη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε τριάντα δευτερόλεπτα.

Εγώ, λοιπόν, λέω το εξής: Να προστατεύσουμε τη γυναίκα που την πήραν, την έδεσαν, τη μετέφεραν με τη βία, την εξαναγκάσαν σε πράξεις με τη βία. Αυτήν την γυναίκα να την προστατεύσουμε. Αυτή η γυναίκα που το έκανε με οικονομικό αντάλλαγμα, γιατί χρήζει προστασίας; Δεν το κατάλαβα αυτό. Γιατί πρέπει αυτή η γυναίκα να τύχει προστασίας;

Επειδή αυτό είναι μια διεθνής συζήτηση, παίρνουμε θέση σε αυτήν τη διεθνή συζήτηση και λέμε: Δεν μπορούμε να ψηφίσουμε το σχέδιο νόμου γιατί έχουμε αυτές τις δυο βασικές ιδεολογικές αντιρρήσεις. Θεωρούμε ότι γι' αυτούς τους λόγους δεν είναι δυνατόν να συμπεράσουμε στην εναρμόνιση σε ένα νομοθετικό κείμενο, να συμπράξουμε στην εναρμόνιση της νομοθεσίας μας σε αυτήν την κατεύθυνση. Υπό αυτήν την έννοια, παρ'ότι θα υπήρ-

χαν πολλές επιμέρους παρατηρήσεις, γι' αυτούς τους λόγους αρχής, καταψήφισουμε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο, σας παρακαλώ;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ναι, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Ζητώ συγγνώμη από τον κ. Δρίτσα. Θα είμαι πολύ σύντομος στις διευκρινήσεις που θα δώσω, για να αποφευχθούν παρεξηγήσεις.

Μπορώ να αντιληφθώ ότι ο κ. Βορίδης για λογαριασμό του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού θέλει να βρει τρόπο για να μην ψηφίσει το νομοσχέδιο. Αυτό, όμως, είναι άλλο και άλλο το τι πραγματικά ρυθμίζεται.

Στο παράδειγμα που επικαλεσθήκατε της ξένης κυρίας, που χρησιμοποιεί το οργανωμένο έγκλημα για να κερδίσει οικονομικό αντάλλαγμα, δεν παρέχεται καμμία προστασία, διότι το νομοσχέδιό μας, πάλι στο άρθρο 4, προβλέπει ότι κάποιος για να έχει προστασία ή αρωγή πρέπει να χαρακτηριστεί ως θύμα. Και για να χαρακτηριστεί ως θύμα απαιτείται πράξη του εισαγγελέως πρωτοδικών.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό για τη διευκρίνιση.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Θεόδωρος Δρίτσας, για δώδεκα λεπτά.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ προσερχόμαστε στη συζήτηση αυτή με διαφορετικό σκεπτικό από την κυρίαρχη, απ' ό,τι φαίνεται, πλειοψηφική άποψη με την οποία εισάγεται αυτή η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών προς κύρωση και εφαρμογή, η Σύμβαση κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος μαζί με τα τρία πρωτόκολλα, τα πρωτόκολλα για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών, της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων και εξαρτημάτων κ.λπ..

Προσερχόμαστε με διαφορετική σκέψη και στάση και τελικώς δεν θα συναινέσουμε στην ψήφισή του, θα το καταψηφίσουμε, θεωρώντας ότι δεν είναι απλώς μία άποψη που μπορεί να έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο εισηγητής ή η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ στην παρούσα φάση και με τη σημερινή της σύνθεση, αλλά, με τη συνείδηση ότι δεν εκπροσωπούμε –δεν θα χρησιμοποιήσω τέτοια λέξη– αλλά, αποτελούμε ένα τμήμα πολιτικής έκφρασης, επί του προκειμένου, αλλά ευρύτερης κοινωνικής διαδρομής που επί σειρά ετών, επί δύο δεκαετίες, κυρίως, έχει αναδείξει σε πολλαπλά επίπεδα τη σταθερή αντίθεσή του σε αυτού του είδους τις εξελίξεις στον τομέα του δικαίου.

Είναι εξελίξεις διεθνείς, εξελίξεις οι οποίες έχουν καθορίσει ιδεολογίες, προσεγγίσεις, ακόμα και ψυχοδομικές λογικές στην άσκηση της εξουσίας και στη σχέση των πολιτών με την εξουσία πλέον, εξελίξεις οι οποίες έχουν ανατρέψει κατακτήσεις στη βάση αλλά και στο εποικοδόμημα, δηλαδή στη νομική επιστήμη και στη νομική θεωρία, κατακτήσεις της Γαλλικής Επανάστασης, του 19ου αιώνα, των δύο πολέμων και των θυσιών της ανθρωπότητας στους δύο παγκόσμιους πολέμους του 20ου αιώνα και από την αναγεννησιακή –μετά το 1950– προσπάθεια επιβεβαίωσης των σύγχρονων κοινωνιών, της προσδοκίας να ζήσουν σε ένα ελεύθερο, αλληλέγγυο καθεστώς ισονομίας και ισοτιμίας των εθνών με σεβασμό στα ατομικά και δημοκρατικά δικαιώματα των πολιτών.

Αυτή η διαδρομή που άρχισε να ανακόπτεται από τη δεκαετία του 1970 περίπου και μετά –σημάδια της έχουμε και λίγο νωρίτερα, αλλά από και και πέρα αρχίζει– συνάντησε σοβαρές αντιστάσεις και συναντά ακόμα βέβαια. Γέννησε κινήματα, κινήματα και στο επίπεδο των οργανώσεων και της συσπείρωσης πολιτών

για την υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, κινήματα μη κυβερνητικών οργανώσεων, αλλά και κινήματα μέσα στο χώρο της ακαδημαϊκής κοινότητας. Σχολές σκέψης της νομικής επιστήμης συγκρούστηκαν και υπάρχουν μέλη του Κοινοβουλίου και παρόντα εδώ, που έχουν συμμετάσχει σε αυτές τις συγκρούσεις και που πρωταρχικό και καίριο πολιτικό ζήτημα αυτής της σύγκρουσης ήταν η σχέση ελευθερίας και ασφάλειας.

Και απέναντι στη δογματική επιβολή της νέας τάξης του προτάγματος της ασφάλειας απέναντι στις ανάγκες των πολιτών εξαιτίας των οποίων δικαιολογείτο η περιστολή των ελευθεριών, αυτά τα κινήματα, αυτά τα ρεύματα ιδεών, αυτές οι πολιτικές δυνάμεις στάθηκαν όρθιες και είπαν: «Όχι, το δίλημμα είναι ψευδές. Ασφάλεια χωρίς ελευθερία δεν υπάρχει. Ή ακόμα καλύτερα, η ελευθερία εξασφαλίζει την ασφάλεια». Και προς αυτήν την κατεύθυνση νομίζω ότι προσερχόμαστε και σήμερα με όλη αυτήν τη διαδρομή την ιστορική και τη ζωντανή ακόμα και επιμένουσα να δίνει τις μάχες προς αυτήν την κατεύθυνση, από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ να καταθέσουμε τις απόψεις μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Σύμβαση του Παλέρμo του 2000 που καθυστερημένα την επικυρώνει η ελληνική Βουλή σήμερα, αποτέλεσε με βάση και τα όσα είπα πριν, μια παγκόσμια θλιβερή αποσκευή για να περάσουμε στο νέο αιώνα που κατεδάφισε το κράτος δικαίου, που υποχρέωσε όλες τις εθνικές νομοθεσίες να θεσμοθετήσουν τη νομική καταστολή, τη νομική βαρβαρότητα, εισάγοντας ως κανόνα και ανατρέποντας τις κατακτήσεις, το νομικό πεδίο των προηγούμενων αιώνων, εισάγοντας την ασάφεια, την αοριστία και την πάσης χρήσεως προσέγγιση εννοιών με ιδιότελη στόχευση, εννοιών όπως η τρομοκρατία, αλλά όπως και το οργανωμένο έγκλημα.

Κυρίως εισάγεται το δίκαιο με αυτές τις μεγάλες ανατροπές η σκοπιμότητα έναντι της νομιμότητας, το φρόνημα έναντι της παράνομης πράξης, το τεκμήριο ενοχής έναντι του τεκμηρίου αθωότητας. Αυτές είναι σημαντικές ανατροπές στο εποικοδόμημα, οι οποίες συνοδεύουν τις εξελίξεις της κυριαρχίας του νεοφιλελευθερισμού, της κυριαρχίας της αντιδημοκρατικής διαχείρισης των πολιτικών πραγμάτων.

Άλλωστε, η Σύμβαση του Παλέρμo, αυτή που επικυρώνει σήμερα το ελληνικό Κοινοβούλιο, έχει ήδη δέκα χρόνια ζωής. Υπάρχει η χρονική άνεση του απολογισμού και εδώ μπορεί κανείς να αναμετρηθεί αν αυτά που λέω είναι θεωρητικά, αν είναι ανύπαρκτα, αν είναι υπερβολικά ή όχι. Στην εφαρμογή και όχι μόνο της Σύμβασης του Παλέρμo, αλλά και ενός ακόμα μεγαλύτερου νομικού οπλοστασίου σε όλο τον κόσμο, στην Ευρώπη κυρίως και στην Αμερική, το οργανωμένο έγκλημα όχι μόνο δεν έχει χτυπηθεί, το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος ανθεί, η διαφθορά ανθεί, η δωροδοκία δημόσιων λειτουργών. Αλλά και όλα όσα θέλει να αντιμετωπίσει περιγράφοντας ως τρομοκρατία και οργανωμένο έγκλημα γιγαντώθηκαν.

Αντίθετα, όμως, οι ελευθερίες περιεσπάστηκαν. Και άρα, το δίλημμα δεν είναι δικό μου. Είναι υπαρκτό, είναι πραγματικό και απέναντι σε αυτό δέκα χρόνια μετά πρέπει το ελληνικό Κοινοβούλιο να τοποθετηθεί και να σταθεί.

Το παράνομο εμπόριο ανθρώπων, παιδιών και γυναικών και η λαθρομετανάστευση που αναφέρθηκε –εν πάση περιπτώσει, δεν μπορεί να χρησιμοποιείται αυτή η λέξη– άνθισαν και συσσωρεύτηκε μαύρο χρήμα και παγκόσμιος πλούτος. Καμμία διεθνής σύμβαση ή σκληρή νομοθεσία δεν τα απέτρεψε. Αντίθετα, πολλοί μηχανισμοί τη χρησιμοποίησαν. Ο ΟΗΕ, σκιά του παλιού του εαυτού, ακολουθεί την βαρβαρότητα αυτή με πολλή υποκρισία.

Και έρχομαι, κύριε Υπουργέ, σ' αυτήν την επιφύλαξη που δηλώσατε και ήδη κρατήσατε στο θέμα της έκδοσης. Και εδώ, λοιπόν, θα πρέπει να πούμε ορισμένα πράγματα.

Στις χώρες της Ευρώπης, τόσο με τη Συνθήκη Σένγκεν όσο και με τη Συμφωνία Δικαστικής Συνδρομής και τη Σύμβαση για τη Eurorol, η έκδοση πλέον επιτρέπεται ό,τι και να λέει το Σύνταγμά μας. Άλλωστε, το ίδιο ισχύει και με τη Συμφωνία Έκδοσης που έχει υπογράψει η Ευρωπαϊκή Ένωση με τις ΗΠΑ, της οποίας οι διατάξεις είναι ακόμα πιο άγριες από αυτές της Συνθήκης του Παλέρμo και σ' αυτές δεν υπάρχουν ούτε επιφυλάξεις, αλλά απόλυτη προσχώρηση και δεσμευτικότητα.

Με τις διατάξεις για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που συ-

μπληρώνουν τη Συμφωνία Έκδοσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών και η οποία υπογράφηκε επί πρωθυπουργίας του κ. Σημίτη παγκοσμιοποιείται η ποινική καταστολή και μάλιστα προς τα κάτω, δηλαδή με τα ελάχιστα διεθνώς ισχύοντα δικονομικά δικαιώματα.

Η έκδοση, η ανάγκη να επεκταθεί η ποινική καταστολή κάθε χώρας και στους πολίτες άλλων χωρών αποτελεί κεντρική επιλογή των υπερεθνικών ελίτ, ώστε να μπορούν να τιμωρούν «αυθεντικά» και αποτελεσματικά, υπερβαίνοντας εσωτερικούς πολιτικούς συσχετισμούς και κυρίως υπερβαίνοντας τα εθνικά συντάγματα ως απομεινάρια μιας άλλης εποχής.

Σημειωτέον ότι η Συμφωνία Έκδοσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών επιτρέπει και την έκδοση ημεδαπού, ακόμα κι αν ο ημεδαπός έχει καταδικαστεί στη χώρα για το αδίκημα που τον κατηγορούν οι ΗΠΑ, ακόμα κι να έχει εκτίσει την ποινή του, ακόμα κι αν το αδίκημα έχει παραγραφεί στη χώρα του.

Επομένως, δεν μπορούμε να προστατευθούμε από τη σύμβαση από το ότι δεν αποδέχεστε το τμήμα αυτό στη Σύμβαση του Παλέρμο και από χώρες εκτός Ευρώπης και ΗΠΑ. Πράγματι, είναι πολύ σημαντικό οι Έλληνες πολίτες ή και τρίτοι να τύχουν προστασίας από αίτημα έκδοσης από δεκάδες χώρες που δεν έχουμε υπογράψει διμερείς συμβάσεις για έκδοση. Όμως, δεν θα πρέπει να αποσιωπηθεί το γεγονός ότι έχει συντελεστεί η κατεδάφιση του νομικού πολιτισμού και του κράτους δικαίου στην Ευρώπη και σε όλον τον κόσμο και ως προς το θέμα της έκδοσης, σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες, αλλά και άλλες ισχυρές χώρες.

Τέλος η Ελλάδα, αφού καθυστερημένα επικυρώνει αυτήν τη σύμβαση, θα μπορούσε να στείλει ένα μήνυμα, όπως θα μπορούσε να το συζητήσει και η ελληνική Βουλή, αν είχαμε μια άλλη διαδικασία για την επεξεργασία αυτού του σχεδίου νόμου. Βέβαια, δεν πρόκειται ακριβώς για «σχέδιο νόμου», αλλά εν πάση περιπτώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο, επειδή η Σύμβαση του Παλέρμο μετά από πέντε χρόνια εφαρμογής της δίνει το δικαίωμα σε κάθε χώρα να ζητήσει –και αναφέρομαι στο άρθρο 39, κύριε Υπουργέ- τροποποίηση κάποιων διατάξεων. Θα μπορούσε, λοιπόν, η μικρή Ελλάς, η μικρή χώρα που μπορεί να διδάξει νομικό πολιτισμό –έχουμε την αξιοπιστία για κάτι τέτοιο- να κάνει προτάσεις αναθεώρησης της Σύμβασης του Παλέρμο. Θα μπορούσε να τεθεί ο προβληματισμός εδώ και από την Κυβέρνηση, αλλά και από τη Βουλή. Θα μπορούσαν να σταλούν τέτοιου είδους μηνύματα. Πρόκειται για απλή προσχώρηση.

Το πνεύμα, λοιπόν, αλλά και το γράμμα της Σύμβασης του Παλέρμο –έστω κι αν η ελληνική Βουλή την επικυρώνει δέκα χρόνια μετά- είναι ήδη και για πολλά χρόνια πριν πολύ γνωστό στην ελληνική νομοθεσία. Το 2001 η κυβέρνηση Σημίτη ψήφισε με επτά ψήφους τον «τρομονόμο» και με μεγάλες αντιδράσεις τότε.

Και πρέπει να τονίσουμε ότι καμιά διεθνής σύμβαση, όπως και αυτή του Παλέρμο, δεν επέβαλε την κατάργηση των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και την αντικατάστασή τους από τα τριμελή εφετεία με ειδικές κληρώσεις δικαστών, δηλαδή με τη στέρηση του φυσικού δικαστή για τα κακουργήματα, όπως όριζε το Σύνταγμα μας. Και φυσικά, δεν χρειάζεται να αναφερθώ και σε άλλα επίσης πολύ σοβαρά ζητήματα. Αυτά δεν χρειάστηκε να τα καταργήσει η Σύμβαση του Παλέρμο. Οι τρομονόμοι και οι νομοθεσίες των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας τα επέβαλαν, προσαρμοζόμενοι σ' αυτήν τη διεθνή νομιμότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε και σας ευχαριστώ για την ανοχή σας. Θα επανέλθω στη δευτερολογία μου με κάποιες επιπρόσθετες επισημάνσεις τις οποίες θεωρώ σημαντικές.

Όμως, θα ήθελα να τελειώσω με το εξής.

Ωπως αναφέρθηκε και από άλλους συναδέλφους, εκτός από την επικύρωση της σύμβασης, γίνονται και σοβαρές τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα.

Εγώ δεν είμαι νομικός -σ' αυτό αναφέρθηκε ο κ. Βορίδης, αλλά και εσείς, κύριε Υπουργέ, είστε έγκριτος νομικός- αλλά όλοι καταλαβαίνουμε τι σημαίνει «Κώδικας» ως νομοθέτημα. Δεν μπορεί να γίνεται τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα μ' αυτήν τη διαδικασία, δηλαδή χωρίς ακρόαση φορέων, πανεπιστημιακών και δικηγορικών συλλόγων. Όμως, ακόμα και η διαδικασία γι' αυτά τα πρωτόκολλα που συνοδεύουν αυτήν εδώ τη σύμβαση δεν μπορεί να γίνεται χωρίς την ακρόαση εκείνων των κοινωνικών εκπροσώπων τους οποίους αφορά το κάθε ζήτημα.

Ακόμα, λοιπόν, κι αν συμφωνούμε σε κάποια ζητήματα που ρυθμίζονται με τα πρωτόκολλα, για λόγους αρχής δεν είναι δυνατόν ο ΣΥΡΙΖΑ να δεχθεί την υπερψήφισή τους. Αυτό θα έπρεπε να είχε έρθει σε μια εντελώς διαφορετική διαδικασία, γιατί είναι πολύ-πολύ σοβαρό ζήτημα να τροποποιείται ο Ποινικός Κώδικας και μάλιστα μ' αυτόν τον τρόπο. Για να μην αναφερθώ και στο περίφημο άρθρο 187 το οποίο έχει γίνει πια «λάστιχο» και κάθε κυβέρνηση προχωρά δύο και τρεις φορές κατά τη διάρκεια της θητείας της σε τροποποίηση του άρθρου 187 και προσθέτει και κάτι ακόμα.

Μ' αυτές τις σκέψεις νομίζω ότι τεκμηριώνεται η προσέγγιση του ΣΥΡΙΖΑ και μπορεί να κρίνει η ελληνική Βουλή τους λόγους για τους οποίους, πράγματι, η δική μας πρόταση είναι να μην επικυρωθεί αυτή η σύμβαση και να μη γίνει δεκτό αυτό το σχέδιο νόμου. Εμείς, βέβαια, το καταψηφίζουμε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

Κυρία Σπέντζα, έχετε το λόγο.

**ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναντίρρητα το διεθνικό οργανωμένο έγκλημα αποτελεί μια διαρκή απειλή για την παγκόσμια ασφάλεια, την ανάπτυξη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Μάλιστα, ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ στην πρόσφατη έκθεσή του σχετικά με τη διακήρυξη της χιλιετίας επισημαίνει τις διασυνδέσεις του οργανωμένου εγκλήματος με τη διαφθορά και την τρομοκρατία, ενόψει και των νέων δεδομένων της παγκοσμιοποίησης, των τεχνολογιών και του διαδικτύου που φέρνουν στο οργανωμένο έγκλημα πάντα ένα βήμα πιο μπροστά.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, ότι για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του διασυννοριακού αυτού φαινομένου απαιτείται πολιτική βούληση, στενότερη διεθνής συνεργασία και υιοθέτηση όσων προβλέπει το διεθνές δίκαιο και ιδίως η Σύμβαση του Παλέρμο. Καθώς μάλιστα η Ελλάδα συμπεριλαμβάνεται μεταξύ των εκατόν πενήντα επτά χωρών που έχουν υπογράψει αυτήν τη διεθνή σύμβαση, δεν μπορούμε παρά να χαιρετίσουμε την ολοκλήρωση της διαδικασίας κύρωσής της με το παρόν σχέδιο νόμου και ως εκ τούτου, την περιβολή της με την υπερνομοθετική ισχύ, σύμφωνα με το Σύνταγμα.

Οι νέες ρυθμίσεις στο παρόν σχέδιο νόμου αποτελούν επιμέρους συμπληρώσεις στην ήδη ισχύουσα ελληνική νομοθεσία, νομοθεσία η οποία με τις σχετικές πρωτοβουλίες των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας έχει καλύψει σε μεγάλο βαθμό τα περισσότερα από τα ζητήματα που θέτει η διεθνής σύμβαση και ιδίως σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή σε οργανωμένη εγκληματική μονάδα, τη νομιμοποίηση των εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, τη διαφθορά και την παρακώλυση της δικαιοσύνης.

Εκτός, όμως, απ' αυτό καθ' αυτό το κείμενο της διεθνούς σύμβασης, με το παρόν σχέδιο νόμου κυρώνονται τρία συμπληρωματικά πρωτόκολλα. Ιδιαίτερη αναφορά θα ήθελα να κάνω στα δυο απ' αυτά που αφορούν την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και της λαθραίας διακίνησης μεταναστών, μιας σύγχρονης μορφής δουλεμπορίας που ευτελίζει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και παραβιάζει τα δικαιώματα του ανθρώπου.

Με δεδομένες μάλιστα τις ανησυχητικά αυξητικές τάσεις του φαινομένου, είναι σήμερα πιο επιτακτική παρά ποτέ, η ανάγκη αποτελεσματικών μέτρων για την πρόληψη και την αντιμετώπισή του με βάση μάλιστα τα έλεγα, ένα συνολικό εθνικό σχέδιο.

Αναμφίβολα οι διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, που αφορούν ιδίως την επέκταση του πεδίου εφαρμογής των προ-

στατευτικών διατάξεων της ισχύουσας ελληνικής νομοθεσίας σε συμμόρφωση με τις διεθνείς μας υποχρεώσεις, κινούνται στην ορθή κατεύθυνση και έχουν τη στήριξή μας.

Ωστόσο, θα ήθελα να αναφερθώ στις νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας που έχουν ήδη ρυθμίσει ένα σημαντικό μέρος θεμάτων που σχετίζονται με την πρόληψη και την καταπολέμηση των φαινομένων αυτών, αλλά και με την αρωγή των θυμάτων, ιδιαίτερα μάλιστα και με μεγαλύτερη έμφαση στις γυναίκες και τα κορίτσια που αποτελούν και την πλειοψηφία των θυμάτων.

Έτσι με το ν.3386/2005 χορηγήθηκε άδεια διαμονής σε θύματα εμπορίας ανθρώπων χωρίς καταβολή παραβόλου, καθιερώθηκε προθεσμία περίσκεψης, προβλέφθηκε το δικαίωμα της δωρεάν νομικής βοήθειας, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και παροχής υπηρεσιών μετάφρασης και διερμηνείας. Κρίσιμη, επίσης, είναι και η απαγόρευση της διοικητικής απέλασης εγκύου γυναικός κατά τη διάρκεια της κύησης και έξι μήνες μετά τον τοκετό.

Παράλληλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να υπενθυμίσω την ολοκληρωμένη πολιτική που οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας με συγκεκριμένα μέτρα και δράσεις έκαναν τόσο όσον αφορά τη λαθρομετανάστευση, όσο και το trafficking.

Αξίζει να σημειώσω ότι η εγκατάσταση το Μάρτιο του 2010 του κέντρου της FRONTEX στην Ανατολική Μεσόγειο και στον Πειραιά, ολοκληρώθηκε χάρη στην προετοιμασία και τις προσπάθειες της προηγούμενης κυβέρνησης. Και βεβαίως, να υπενθυμίσω την ενεργό συμβολή της Ελλάδας, αν όχι την πρωτοβουλία της Ελλάδας, στη διαμόρφωση και στην ψήφιση του Ευρωπαϊκού Συμφώνου για τη μεταναστευση και το άσυλο.

Επίσης, το 2004 είχε συγκροτηθεί διυπουργική επιτροπή και μάλιστα σε επίπεδο γενικών γραμματέων, η οποία εκπόνησε για πρώτη φορά ολοκληρωμένο σχέδιο δράσης κατά της παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων με γνώμονα την ανάγκη προστασίας των θυμάτων και ιδίως των γυναικών και των παιδιών.

Στο πλαίσιο αυτό την προηγούμενη περίοδο υλοποιήθηκαν σημαντικά έργα, όπως ψυχοκοινωνική υποστήριξη και νομική συμβουλευτική σε θύματα εμπορίας ανθρώπων, ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης με τηλεοπτικά μηνύματα και ενημερωτικά έντυπα σε πολλές ξένες γλώσσες, ένταξη σε προγράμματα απασχόλησης γυναικών θυμάτων παράνομης διακίνησης και εμπορίας κατά προτεραιότητα, προγράμματα αναπτυξιακής βοήθειας και συνεργασίας με χώρες προέλευσης οικονομικών μεταναστών και θυμάτων εμπορίας.

Και το λέω αυτό όχι γιατί θέλω απαραίτητως να καταδείξω το έργο της Νέας Δημοκρατίας, αλλά γιατί θέλω να καταδείξω την ανάγκη ολοκληρωμένων παρεμβάσεων στα θέματα αυτά και όχι απλώς νομοθετικών πρωτοβουλιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αντίστιξη με τις πρωτοβουλίες αυτές η σημερινή Κυβέρνηση δεν φαίνεται, προς το παρόν τουλάχιστον, να διαθέτει σχέδιο οργανωμένων και ολοκληρωμένων παρεμβάσεων πλην των νομοθετικών πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου, ενώ το μέλλον της διυπουργικής συνεργασίας, που είχε ξεκινήσει, προδιαγράφεται αβέβαιο.

Το λέω αυτό, διότι πιστεύω ότι αυτό το βήμα είναι ένα σημαντικό βήμα για την κατάδειξη της ανάγκης για ευρύτερες οργανωμένες και συντονισμένες πολιτικές παρεμβάσεις τόσο σε διυπουργικό επίπεδο, όσο θα έλεγα ακόμα και σε διαπαραταξιακό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομοθετικές πρωτοβουλίες, όπως αυτή που συζητάμε σήμερα, δεν μπορεί παρά να έχουν τη στήριξή μας. Αν και συνιστούν αναγκαίο βήμα, έχει αποδειχθεί, όμως, ότι από μόνης τους δεν αρκούν. Η Κυβέρνηση θα πρέπει αφ' ενός να συνεχίσει και αφ' ετέρου να ενισχύσει, θα έλεγα, την απαιτούμενη διυπουργική συνεργασία.

Επίσης, η ταχεία προώθηση των σχετικών δράσεων στο πλαίσιο του εθνικού προγράμματος για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας των γυναικών που σχεδίασε η προηγούμενη κυβέρνηση και που υιοθέτησε, θα πρέπει να πω, εξ ολοκλήρου η σημερινή Κυβέρνηση, μπορεί και πρέπει να είναι καθοριστική για

την πρόληψη και την ορθή αντιμετώπιση του φαινομένου που αφορά κυρίως γυναίκες και παιδιά και εμπίπτει και κατ' αυτήν την έννοια, κύριε Υπουργέ, στην αρμοδιότητα του Υπουργείου σας.

Επίσης, θέλω να σημειώσω και την ανάγκη κύρωσης της Ευρωπαϊκής Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την παράνομη διακίνηση και εμπορία, την οποία απ' όσο πληροφορούμαι, ετοιμάζει το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Αναμένουμε, λοιπόν, να δούμε και εκεί τις παρεμβάσεις σας και κυρίως, κύριε Υπουργέ, την ολοκληρωμένη πολιτική παρέμβαση που χρειάζεται τόσο σε επίπεδο πρόληψης, όπως υπογραμμίζουν και τα πρωτόκολλα και η ίδια η σύμβαση, όσο και σε επίπεδο καταστολής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε την κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Α' Αθήνας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε το λόγο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά θα μπορούσαμε να ψηφίσουμε πολλές διατάξεις από τη σύμβαση η οποία έρχεται και ειδικά για την καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος αλλά και το τελευταίο πρωτόκολλο, που αναφέρεται στη διακίνηση όπλων και πυροβόλων. Είναι οπωσδήποτε διατάξεις και νομοθετήματα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Η ένστασή μας, όμως, η οποία υποδηλώθηκε εδώ και από τον εισηγητή μας τον κ. Βορίδη, έγκειται στις διατάξεις που αφορούν τη λαθρομετανάστευση και ουσιαστικά θέτουν ένα πλαίσιο αρκετά ευνοϊκό και επικίνδυνο για την ελληνική έννομη τάξη. Υπό αυτήν την έννοια εντυπωσιαζόμαστε πώς το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης η Νέα Δημοκρατία, υπερψηφίζει κάποια απ' αυτές τις διατάξεις, που τουλάχιστον υποτίθεται ότι δεν είναι στις θέσεις και τις αρχές τους.

Αναφερόμαστε κατ' αρχήν στο άρθρο 4 που είναι η τροποποίηση του ν.3386/2005. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι, τι ψηφίζουμε αυτήν τη στιγμή για να το καταλάβουμε. Ψηφίζουμε ότι με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, επιτρέπεται να χορηγείται άδεια διαμονής για λόγους ανθρωπιστικής φύσεως σε αλλοδαπούς. Δηλαδή, κάποιος που βρίσκεται εδώ πέρα, για ανθρωπιστικούς λόγους μπορεί να έχει άδεια διαμονής, να μείνει εδώ πέρα.

Δεν αναφερόμαι στις περιπτώσεις που ίσχυαν στον προηγούμενο νόμο και ήταν εύλογες περιπτώσεις. Αναφερόμαι στην περίπτωση β' την οποία εισάγετε. Και λέει η περίπτωση β': «Θύματα εμπορίας ανθρώπων και παράνομης διακίνησης μεταναστών, ακόμα και όταν δεν συντρέχουν οι όροι του π.δ. 233/2003 ή των άρθρων 46 επ. του παρόντος». Δηλαδή, εάν κάποιος είναι θύμα παράνομης διακίνησης ανθρώπων για ανθρωπιστικούς λόγους με υπουργική απόφαση μπορεί να πάρει μόνιμη διαμονή στη χώρα.

Ποιος είναι το θύμα της διακίνησης μεταναστών; Το είπε πριν ο κύριος Υπουργός. Όποιος είναι θύμα εγκληματικής οργάνωσης. Τι είναι εγκληματική οργάνωση; Όσοι έρχονται αυτήν τη στιγμή από τα θαλάσσια σύνορα της Ελλάδος, όλοι αυτοί οπωσδήποτε πληρούν τα χαρακτηριστικά του θύματος εγκληματικής οργάνωσης, όπως το ορίζετε στο νόμο. Διότι, οι δουλέμποροι, που λέμε, είναι μια εγκληματική οργάνωση μεταξύ Τούρκων, μεταξύ Ελλήνων που υπάρχουν, μεταξύ άλλων εθνοκοιτών και αυτοί οργανώνονται για το πώς θα μεταφέρουν λαθρομετανάστες στη χώρα μας.

Από τη στιγμή που θεωρείται βάσει των πρωτοκόλλων ...

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Συγγνώμη, κύριε συνάδελφε, στην τροπολογία αυτό το καταθέσαμε ήδη. Αποσύρεται αυτή η διάταξη.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ:** Αποσύρεται το β'.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Αποσύρεται αμέσως μετά και «παράνομης διακίνησης μεταναστών».

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ:** Άρα, φεύγει το «παράνομη διακίνηση».

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** «Θύματα εμπορίας ανθρώπων ...».

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ:** Φεύγει η «παράνομη διακίνηση»;

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Φεύγει όλο το άλλο κομμάτι.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ:** Ως προς αυτό είναι σημαντικό αυτό το οποίο γίνεται γιατί εγκυμονούσε όλους αυτούς τους κινδύνους.

Βέβαια, παραμένει το θέμα το οποίο προκύπτει από τα πρωτόκολλα. Ποια είναι τα πρωτόκολλα; Αναφέρομαι στο δεύτερο πρωτόκολλο, κύριε Υπουργέ. Το δεύτερο πρωτόκολλο λέει: «Ποινική ευθύνη μεταναστών. Οι μετανάστες δεν υπόκεινται σε ποινική δίωξη δυνάμει του πρωτοκόλλου τούτου, για το γεγονός ότι απετέλεσαν αντικείμενο πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6».

Δηλαδή, στους λαθρομετανάστες που εισέρχονται με το καθεστώς της εγκληματικής οργάνωσης στην ελληνική επικράτεια κατά το πρωτόκολλο αυτό, δεν μπορούν να ασκηθούν εις βάρος τους ποινικές δίωξεις.

Εμείς έχουμε έναν έντονο προβληματισμό, κύριε Υπουργέ. Πώς αποκτά την ιδιότητα του θύματος κάποιος ο οποίος συνεργάζεται προκειμένου να έλθει στη χώρα; Δεν μπορούμε δικαιοπολιτικά να δεχθούμε ότι κάποιος που πληρώνει, που δίνει χρήματα, προκειμένου να έλθει στη χώρα, έστω και αν δίνει χρήματα σε μια εγκληματική οργάνωση, θα πρέπει να έχει κάποια προνομιακή αντιμετώπιση.

Και εδώ είναι η διαφορά μας η μεγάλη στην εμπορία ανθρώπων και στη διακίνηση μεταναστών: Στην εμπορία ανθρώπων οπωσδήποτε κάποιος εκβιάζεται, πιέζεται για να κάνει ορισμένες πράξεις. Στη διακίνηση μεταναστών, όμως, αυτός ο εξαθλιωμένος ή μη εξαθλιωμένος από το Αφγανιστάν, που πληρώνει μια εγκληματική οργάνωση 4.000 ή 5.000 δολάρια και έρχεται στη χώρα, γιατί πρέπει να έχει προνομιακή αντιμετώπιση;

Και εν τέλει, εμείς να ξεκαθαρίσουμε κάτι και το λέμε ευθέως: Στη ζυγαριά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ασφάλειας της χώρας, σεβόμενοι τα ανθρώπινα δικαιώματα, η ζυγαριά κλίνει προς την ασφάλεια της χώρας. Δεν πιστεύουμε ότι στο όνομα οποιουδήποτε θεωρητικού δικαιώματος μπορούμε να διαλύσουμε την εθνική και κοινωνική συνοχή του τόπου.

Ήδη, το πρώτο πρωτόκολλο ακούστε τι πρόβλημα δημιουργεί. Το άρθρο 8 «επαναπατρισμός των θυμάτων διακίνησης προσώπων» τι θέτει ως όρο; Ότι θα πρέπει να αναζητήσει το κράτος, πρώτον, τον κατά προτίμηση, βέβαια -δεν είναι υποχρεωτικός- οικειοθελή επαναπατρισμό. Δηλαδή, σε όλο αυτόν τον κόσμο που έρχεται εδώ πέρα, αναλαμβάνει τη συμβατική υποχρέωση η ελληνική πολιτεία να αναζητήσει τον οικειοθελή επαναπατρισμό και εάν δεν πετύχει αυτός ο οικειοθελής επαναπατρισμός, μπορεί κάποιος να κάνει μια προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια και να πει ότι «δεν επιχείρησε το ελληνικό κράτος τον οικειοθελή επαναπατρισμό μου» και να μπορούμε σε έναν κυκεώνα.

Επιπλέον, θα ήθελα να αναφερθώ -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- και στο θέμα, το οποίο απάντησε ο κύριος Υπουργός, αναφορικά με τη σωματοεμπορία. Αυτήν τη στιγμή -και η νομολογία των δικαστηρίων, αλλά και το άρθρο 351 παράγραφος 2, όπως διαμορφώνεται, ουσιαστικά υποχρεώνει τον εκάστοτε εισαγγελέα, εάν υπάρχει υπόνοια ευάλωτης θέσης να χαρακτηρίσει ως θύμα το άτομο. Εκεί, λοιπόν, έχουμε μία διεύρυνση του όρου «θύμα» με πολύ επικίνδυνες προεκτάσεις, καθώς άτομα που αντικειμενικά δεν έχουν τα χαρακτηριστικά του να είναι θύματα -δεν έχουν εξαναγκασμό, δεν έχουν πίεση, δεν έχουν εκμετάλλευση σε μία αυθαίρετη έννοια της ευάλωτης οικονομικής θέσης ο καθένας θα μπορεί να επικαλείται αυτόν τον όρο και έτσι να οδηγηθούμε ουσιαστικά σε προστασία ατόμων τα οποία δεν τους αρμόζει.

Εμείς καταθέτουμε όλες αυτές τις σκέψεις και παραμένουμε πιστοί στην αρχή ότι οποτεδήποτε έρχονται διατάξεις που αποσπασματικά ευνοούν την είσοδο μεταναστευτικών ροών στη

χώρα θα τις καταψηφίζουμε. Το μεταναστευτικό θα λυθεί συνολικά με όρους ασφάλειας της χώρας, μείωσης της μετανάστευσης και δευτερευόντως με όρους προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Βασική αρχή μας είναι ότι αυτές οι αποσπασματικές διατάξεις το μόνο που κάνουν ουσιαστικά είναι να επιβαρύνουν τη χώρα με νέες μεταναστευτικές ροές και δεν μπορούμε να τις υπερψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

Κύριε Λεβέντη, έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια η εγκληματικότητα έχει πάρει διεθνείς, τερατώδεις διαστάσεις και οι οικονομικές πτυχές της έχουν γίνει πολυπλοκότερες λόγω και των ταχύτατων τεχνολογικών εξελίξεων, αλλά και της παγκοσμιοποίησης της βιομηχανίας των οικονομικών υπηρεσιών.

Το κύριο χαρακτηριστικό της απειλής του οργανωμένου εγκλήματος είναι ότι δεν έχει σύνορα και γι' αυτόν το λόγο δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση από αυτήν της στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών. Το οργανωμένο έγκλημα όχι μόνο προσβάλλει ιδιωτικά συμφέροντα των αμέσως θιγμένων, αλλά και υπονομεύει την επικράτηση της δικαιοσύνης και τη δημοκρατική δομή των κοινωνιών και τέλος, προκαλεί ανασφάλεια στους πολίτες, προβάλλοντας προσκόμματα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους σε βάρος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών.

Το εν λόγω μέσο του Διεθνούς Δικαίου υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών, δηλαδή, αυτή η σύμβαση, αποτελεί σύμφωνα με την έννοιά του, τη μόνη δυνατή απάντηση σε φαινόμενα παγκόσμιας έκτασης έναντι υπεροργανωμένων δικτύων που χρησιμοποιούν πλήρως όλα τα κενά των εθνικών νομικών συστημάτων. Επιβάλλεται να καθιερωθεί μία συνεργασία όσο το δυνατόν ευρύτερη, βασιζόμενη σε κοινές διαδικασίες και μία ελάχιστη εναρμόνιση των νομικών κανόνων.

Αντικείμενο του νομοσχεδίου είναι η βελτίωση του θεσμικού πλαισίου που διέπει την πρόληψη και καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος και των σχετικών με αυτό αδικημάτων σε εκπλήρωση των διεθνών μας υποχρεώσεων από την κύρωση των ανωτέρω συμβατικών κειμένων, της λεγομένης Σύμβασης του Παλέρμο και των συμπληρωματικών αυτής πρωτοκόλλων κατά της εμπορίας ανθρώπων, της λαθραίας διακίνησης μεταναστών και της παράνομης διακίνησης όπλων.

Στην IPU (International Parliamentary Union), στην οποία πολλές φορές είχα την τιμή να συμμετάσχω, επανειλημμένες είναι οι συζητήσεις πάνω σε αυτά τα μεγάλα θέματα, όπως βέβαια και στα διεθνή fora και στον ίδιο τον ΟΗΕ.

Η σύμβαση καθιερώνει την υποχρέωση για τα κράτη να αναγορεύσουν σε ποινική παράβαση τέσσερις τύπους βαρέων παραβάσεων, τη συμμετοχή σε ένα οργανωμένο εγκληματικό δίκτυο, το «ξέπλυμα» χρήματος, την παρεμπόδιση της καλής λειτουργίας της δικαιοσύνης και τη διαφθορά. Τα δύο πρωτόκολλα προβλέπουν ως προς αυτά αυστηρά μέτρα που αποβλέπουν στην καταπολέμηση της λαθραίας μεταφοράς μεταναστών και την εμπορία προσώπων, ιδίως γυναικών και παιδιών, προστατεύοντας αυτά τα πρόσωπα από τη δουλεία, τη σεξουαλική εκμετάλλευση και την παράνομη εργασία. Το πρωτόκολλο για την εμπορία προβλέπει κάποια μέτρα βοήθειας, τόσο νομικής, όσο και υλικής φύσης, στα θύματα της εμπορίας.

Κύριε Πρόεδρε, αυτή η σύμβαση έχει ενδιαφέρουσες ρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα αυτό που αναφέρθηκε με τη σωματοεμπορία.

Για άλλη μια φορά, όμως, αναφέρεται σε όρους, κύριοι Υπουργοί, οι οποίοι με την ασάφειά τους και την αοριστία τους είναι δυνατόν να δημιουργήσουν προβλήματα και στις ατομικές ελευθερίες και στα δικαιώματα και να αποτελέσουν στοιχεία που μπορεί να αξιοποιηθούν χάριν άλλων σκοπιμοτήτων.

Παραδείγματος χάριν, η αοριστία της έννοιας «τρομοκρατία», κύριε Υπουργέ, όπως πολλές φορές έχει επισημανθεί και από

εμάς και από άλλους συναδέλφους σε αυτήν την Αίθουσα -και σήμερα εδώ αναλύθηκε και από τον κ. Σκυλλάκο και από τον κ. Δρίτσα- δεν μας επιτρέπει να αποδεχθούμε τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις. Άλλη η έννοια της τρομοκρατίας για το ελληνικό δίκαιο, αλλά και για την ελληνική πολιτική παραδοχή, άλλη η έννοια της τρομοκρατίας για άλλες χώρες και προφανέστερα, εξαιρετικά χαρακτηριστική αοριστία και γενικότερα της έννοιας «τρομοκρατία» για τους υπερατλαντικούς συμμάχους, δηλαδή τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Επίσης, σε αυτή τη σύμβαση εισάγονται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ρυθμίσεις, οι οποίες έρχονται να ανατρέψουν συγκεκριμένες παραδοχές του ποινικού μας συστήματος. Παραδείγματος χάριν, στο άρθρο 2 εισάγεται η έννοια του σοβαρού εγκλήματος.

Τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ, «σοβαρό έγκλημα»;

Επίσης, στο άρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση β' της σύμβασης «σοβαρό έγκλημα νοείται» -λέει- «η συμπεριφορά η οποία συνιστά αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητικής ελευθερίας, της οποίας το ανώτατο όριο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τέσσερα έτη ή με αυστηρότερη ποινή». Πρόκειται για μία πρωτοφανή και καινοφανή ρύθμιση.

Επίσης, στην περίπτωση γ' του ίδιου άρθρου στο ίδιο κείμενο αναφέρεται ότι «όταν υπάρχει δομημένη ομάδα νοείται ομάδα που δεν σχηματίζεται τυχαία για την άμεση τέλεση του αδικήματος και η οποία ομάδα» -συνεχίζει παρακάτω- «δεν απαιτείται να έχει τυπικά προσδιορισμένους ρόλους για τα μέλη της, συνέχεια στη σύνθεσή της ή ανεπτυγμένη δομή». Αυτός ο αρνητικός καθορισμός της έννοιας «δομημένη ομάδα» αντιλαμβάνεστε σε τι κινδύνους μπορεί να οδηγήσει για εκείνον, μάλιστα, που θα κληθεί να εφαρμόσει τη συγκεκριμένη διάταξη, προκειμένου να αντιμετωπίσει όλα εκείνα που θέλει να αντιμετωπίσει η σύμβαση.

Όσον αφορά τη σωματεμπορία, είναι γεγονός ότι γίνεται εδώ μία συγκεκριμένη αναφορά. Μάλιστα, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι για πρώτη φορά σε ένα κείμενο διεθνούς δικαίου περιλαμβάνεται ο όρος της «παράνομης διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων» -trafficking in persons- και καλούνται τα κράτη που την υπογράφουν να την ποινικοποιήσουν ως αυτοτελές έγκλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό αναμφισβήτητο είναι θετικό. Όμως, υπάρχουν κενά. Δεν ενσωματώνει στο κείμενο διεθνή πρότυπα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εγγυώνται σ' όλους -ακόμα και στους παράνομους, κύριε Υπουργέ- το δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη και σε βασικές παροχές υπηρεσιών, όπως ο προσωρινός χρόνος διαμονής, η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και η διατροφή. Δεν υποχρεώνει τα κράτη-μέλη να παρέχουν προσωρινές άδειες παραμονής ή ειδικές βίζες.

Ο τρόπος με τον οποίο ρυθμίζεται με το συζητούμενο σχέδιο νόμου, θα δημιουργήσει τουλάχιστον προβλήματα ερμηνείας, πολύ δε περισσότερο όταν υπάρχει ο κίνδυνος αυτά τα προβλήματα ερμηνείας ως προς την αντιμετώπισή τους, να «γείρουν» υπέρ της επαναπώθησης αυτών των ανθρώπων στη χώρα προέλευσής τους, χωρίς να παραγνωρίζουμε βέβαια το πρόβλημα που υπάρχει με τους μετανάστες, διεθνώς αλλά και στη χώρα μας ιδιαίτερα που είναι οξύ, γιατί είναι μεγάλος ο αριθμός που έρχεται και ασφαλώς υπάρχουν ειδικά προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για ένα λεπτό ζητώ την υπομονή σας, κύριε Πρόεδρε.

Όσον αφορά την έννοια της λέξης «λαθρομετανάστες», δεν ξέρω ακριβώς πώς αυτή ερμηνεύεται και ασφαλώς θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί κάποιος άλλος όρος πιο δόκιμος.

Θα πρέπει να πούμε δε για την εμπορία των ανθρώπων ότι σύμφωνα με εκθέσεις της UNICEF, του ΟΗΕ και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τέσσερα εκατομμύρια άτομα διακινούνται κάθε χρόνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Δυτική Ευρώπη και συνολικά σ' όλον τον κόσμο πάνω από είκοσι επτά εκατομμύρια άτομα.

Απ' αυτήν την άποψη, εμείς πιστεύουμε ότι εκτός από το πρόβλημα της τρομοκρατίας με το οποίο δεν συμφωνούμε και είναι ένας από τους βασικούς λόγους που δεν ψηφίζουμε αυτό το νο-

μοσχέδιο, επίσης δεν ενσωματώνετε εδώ στο κείμενο τα διεθνή πρότυπα ανθρωπίνων δικαιωμάτων που εγγυώνται σε όλους το δικαίωμα πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Αφήνει το θέμα αρωγής των θυμάτων και παροχής υπηρεσιών στη διακριτική ευχέρεια των κρατών-μελών. Δεν υποχρεώνει τα κράτη-μέλη να παρέχουν προσωρινές άδειες παραμονής ή ειδικές βίζες στα θύματα. Επικεντρώνεται στην επιβολή του νόμου και στο οργανωμένο έγκλημα και όχι στην αποκατάσταση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των θυμάτων.

Ακριβώς γι' αυτούς τους λόγους και για άλλους που δεν έχουμε το χρόνο για να τους αναλύσουμε, εμείς επί της αρχής καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονυσία Αυγερινούπουλου.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

**ΔΙΟΝΥΣΙΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ:** Αγαπητοί συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα την ψήφιση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, καθώς και των τριών συμπληρωματικών αυτής πρωτοκόλλων. Πρόκειται για το πρωτόκολλο για την πρόληψη, καταστολή και τιμωρία της διακίνησης προσώπων, ιδιαίτερα γυναικών και ανηλίκων, το πρωτόκολλο κατά της λαθραίας διακίνησης μεταναστών από τη γη, τη θάλασσα και τον αέρα και το πρωτόκολλο κατά της παράνομης κατασκευής και διακίνησης πυροβόλων όπλων, των τμημάτων και των συστατικών τους.

Πρόκειται, δηλαδή, περί τεσσάρων διεθνών κειμένων, τα οποία αν και ερμηνεύονται νομικά ως ένα κείμενο, πραγματεύονται κατ' ουσίαν διαφορετικά και σημαντικά για τη χώρα μας αντικείμενα, για τη συζήτηση των οποίων θα μπορούσαμε να έχουμε αφιερώσει περισσότερες της μίας συνεδριάσεις.

Με την υπογραφή της Σύμβασης του ΟΗΕ κατά του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος στο Παλέρμο το Δεκέμβριο του 2000, η διεθνής κοινότητα έδειξε τη βούλησή της να αντιμετωπίσει μια παγκόσμια πρόκληση υιοθετώντας μία παγκόσμια απάντηση.

Η βασική σκέψη του διεθνούς νομοθέτη ήταν η εξής: Όταν το έγκλημα ξεπερνά τα εθνικά σύνορα, τότε και η εφαρμογή του νόμου πρέπει να μπορεί να τα ξεπεράσει. Τα εθνικά δίκαια δεν αρκούν πάντα, διότι όταν δεν υπάρχει επαρκής εθνική νομοθεσία και συνεχίζουν να υπάρχουν ασφαλείς λιμένες για τους παραβάτες να δρουν, τότε τα μονομερή αμυντικά μέσα που διαθέτει ένα κράτος δεν επαρκούν. Μόνο με την εθνική νομοθεσία τα κράτη εν όψει παραβάσεων που οργανώνονται σε τρίτες χώρες, αλλά αναπτύσσουν τα αποτελέσματά τους εντός των δικών τους συνόρων, είτε παραμένουν αναποτελεσματικά και αδρανή, είτε αναγκάζονται να εφαρμόσουν το εθνικό τους δίκαιο εξωεδαφικά και έτσι δημιουργούνται εντάσεις μεταξύ των κρατών.

Συνεπώς τόσο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του διεθνικού οργανωμένου εγκλήματος, όσο και για την αρμονική συνεργασία μεταξύ των κρατών, χρειάζεται η ανάπτυξη του Διεθνούς Δικαίου και εναρμονισμένων εθνικών δικαίων.

Είναι αξιοσημείωτο ότι η ηθική δικαιολόγηση της σύμβασης και των πρωτοκόλλων βρίσκεται σε συνδιάσκεψη της χιλιετίας των Ηνωμένων Εθνών το 2000, η οποία μεταξύ άλλων διακήρυξε το δικαίωμα των ανθρώπων να ζουν με αξιοπρέπεια, ελεύθεροι από το φόβο και τη στέρηση εκπλήρωσης των βασικών τους αναγκών. Ιδίως, το εμπόριο ανθρώπων με σκοπό την αναγκαστική εργασία αποτελεί μία από τις πλέον επαχθείς παραβάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αντιμετωπίζει ακόμα και σήμερα η διεθνής κοινότητα.

Θα ήθελα να κάνω μόνο δύο επισημάνσεις επί των άρθρων. Στο άρθρο 2 του ν. 3386/2005, μετά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2, προστίθεται ρύθμιση που προβλέπει τη δυνατότητα ανάληψης πρωτοβουλιών, πρώτον για την εκπαίδευση των υπαλλήλων των αρμοδίων υπηρεσιών σε μεθόδους πρόληψης της παράνομης διακίνησης μεταναστών, δεύτερον την παροχή υλικοτεχνικής συνδρομής σε τρίτα κράτη που είναι χώρες προέλευσης ή διαμετακόμισης μεταναστών και τρίτον την ανάπτυξη προγραμμάτων ενημέρωσης του κοινού για τα σχετικά ζητήματα.

Σύμφωνα με τη σύμβαση, αυτές οι δράσεις εναπόκεινται στη διακριτική ευχέρεια του κράτους μας να τις αναλάβει. Θα προετρεπα την ελληνική Κυβέρνηση να ενεργοποιήσει άμεσα αυτές τις διατάξεις και να σχεδιάσει και να εκτελέσει τα σχετικά προγράμματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η εκπαίδευση των αστυνομικών, τελωνειακών και λιμενικών υπαλλήλων, καθώς και άλλων φορέων που καλούνται να εφαρμόσουν τις διεθνείς συμβάσεις, είναι απαραίτητη και θα πρέπει να αποτελεί απαρέγκλιτο άξονα δράσης που να συνοδεύει κάθε διεθνή σύμβαση, η οποία χρήζει περαιτέρω τεχνογνωσίας και εκπαίδευσης για την εκτέλεσή της. Αλλιώς, η διεθνής σύμβαση ενδέχεται να μένει κενό γράμμα, διότι δεν αρκεί να υιοθετούμε απλά τις διεθνείς συμβάσεις, αλλά θα πρέπει να ξέρουμε και πώς να τις εφαρμόσουμε.

Τέλος, το νομοσχέδιο εισάγει μία επιφύλαξη, κατά την οποία σε περίπτωση διαφωνίας για την εφαρμογή της σύμβασης, η χώρα μας δεν θα υποχρεωθεί να προσφύγει σε διαιτησία ή να συμμετάσχει αναγκαστικά σε δίκη ενώπιον του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης. Δεν γνωρίζω εάν ισχύει ακόμα αυτή η επιφύλαξη, αλλά νομίζω ότι συνεχίζει να ισχύει.

Επειδή δεν μπόρεσα να δω στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου τη δικαιολόγηση της εξαίρεσής μας από την αναγκαστική προσφυγή σε διαιτησία ή στο Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης, κατά το άρθρο 35, παράγραφος 2 της Συμβάσεως, θα ήταν χρήσιμη μία ενημέρωση της Βουλής για το σκεπτικό της εξαίρεσης, πέραν, βεβαίως, μίας απλοϊκής σκέψης του ότι αφού μας δίνεται η δυνατότητα διατύπωσης επιφύλαξης, τότε ας τη διατυπώσουμε.

Να υπενθυμίσω ότι η χώρα μας βάσει του άρθρου 36, παράγραφος 2 του Καταστατικού του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης, έχει αποδεχθεί την υποχρεωτική δικαιοδοσία του δικαστηρίου. Αυτό έχει γίνει με μονομερή δήλωση που υπέβαλε το 1994 έναντι κάθε άλλου κράτους που έχει αναλάβει την ίδια υποχρέωση για όλες τις νομικές διαφορές, με εξαίρεση τις διαφορές που έχουν σχέση με λήψη από την Ελλάδα στρατιωτικών μέτρων αμυντικού χαρακτήρα για λόγους εθνικής άμυνας.

Σ' αυτό το σημείο να διευκρινίσω ότι δεν παίρνω θέση υπέρ ή κατά της συγκεκριμένης εξαίρεσης από την προσφυγή στη διαιτησία ή το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Απλώς, ερωτώ για το ποιο είναι οι σοβαροί λόγοι που δικαιολογούν μία νέα εξαίρεση της χώρας μας από τη δικαιοδοσία τους.

Σε γενικές γραμμές είναι λυπηρό το φαινόμενο τα κράτη να ζητούν τη μη υπαγωγή τους σε διεθνή δικαιοδοτικά όργανα. Πολύ περισσότερο, όταν την εξαίρεση τη ζητούν κράτη, όπως η χώρα μας, τα οποία τηρούν τους κανόνες του διεθνούς δικαίου και συνεπώς δικαιούνται να αναμένουν από τη διεθνή δικαιοσύνη την απονομή της.

Από την άλλη πλευρά, βεβαίως, γίνεται κατανοητό γιατί ακόμα και κράτη δικαίου ζητούν πολλές φορές την εξαίρεση απ' αυτά τα δικαιοδοτικά όργανα, διότι δεν τα εμπιστεύονται. Το σύστημα απονομής διεθνούς δικαιοσύνης δεν έχει ακόμα αναπτυχθεί στο βαθμό που θα έπρεπε και δεν διασφαλίζει πάντα την αντικειμενική και ορθή νομική εκδίκαση των διεθνών υποθέσεων. Σε περίπτωση δικαστικού σφάλματος δε, δεν προσφέρει πολλές φορές και δυνατότητα επανάληψης της διαδικασίας.

Θα πρέπει, λοιπόν, τα κράτη –της χώρας μας συμπεριλαμβανομένης- να μεριμνήσουν για τη δημιουργία αποτελεσματικότερου και δικαιότερου συστήματος απονομής διεθνούς δικαιοσύνης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Η χώρα μας θα πρέπει να αναλάβει πολιτική πρωτοβουλία για την ενίσχυση των υφιστάμενων θεσμών και για την ίδρυση νέων θεσμών. Δεν μπορεί να είναι λύση το να εξαιρούμαστε συνεχώς από τη δικαιοδοσία των διεθνών δικαστηρίων, γιατί έτσι, όταν εμείς χρειαζόμαστε την προστασία του Διεθνούς Δικαστηρίου, δεν θα την έχουμε.

Λύση είναι να συμμετέχουμε ενεργά για να οργανώσουμε και στο διεθνές επίπεδο νέους, αποτελεσματικότερους και δικαιότερους θεσμούς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης):** Ευχαριστούμε την κ. Αυγερινουπούλου.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δεκαοχτώ λεπτά ή λιγότερο αν θέλετε.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Θα είμαι σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που εισηγείται η Κυβέρνηση κυρώνουμε τη Σύμβαση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την αντιμετώπιση του Διεθνούς Οργανωμένου Εγκλήματος και τα τρία πρόσθετα Πρωτόκολλα της Σύμβασης αυτής.

Η υπογραφή της συμβάσεως από τη χώρα μας ανατρέχει στο 2000. Θα έπρεπε πολύ νωρίτερα το ελληνικό Κοινοβούλιο να έχει κυρώσει τη Σύμβαση του Παλέρμο. Θα ήταν έτσι πιο ευχερής και ομαλή η νομοθέτηση από την πλευρά του εσωτερικού νομοθέτη. Διότι από το 2000 μέχρι σήμερα, υπήρξαν πρωτοβουλίες για την τροποποίηση των ποινικών μας νόμων, οι οποίες όμως σχετίζονταν αρκετές φορές με όσα διαλαμβάνονται στη Σύμβαση του Παλέρμο και στα τρία πρόσθετα Πρωτόκολλα.

Αυτές οι διαμεσολαβήσασες πρωτοβουλίες του Έλληνα νομοθέτη, ενσωμάτων αποσπασματικά προβλέψεις της σύμβασης και των τριών Πρωτοκόλλων, καθιστώντας τώρα δυσκολότερη την εναρμόνιση και κύρωση, διότι έπρεπε να συντεθούν σε ένα ενιαίο όλο ό,τι απέμενε και ό,τι θα έπρεπε να προστεθεί. Θεωρούμε όμως, ότι είναι μία σημαντική πρωτοβουλία από την πλευρά της ελληνικής Κυβέρνησης.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους που συμμετέχουν στη συζήτηση. Δεν θα χρειαστεί να επαναλάβω επιχειρήματα και δεδομένα που ήδη με πολύ μεγάλη επάρκεια, τόσο ο εισηγητής της Πλειοψηφίας όσο και ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ανέπτυξαν. Θα προτιμήσω, γι' αυτό το λόγο, μερικές διευκρινίσεις να παράσχω στο Τμήμα, οι οποίες φαντάζομαι ότι θα είναι χρήσιμες για όλους μας.

Ξεκινώ από ορισμένα ιδεολογικά ζητήματα που ετέθησαν, κυρίως από τους εισηγητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του ΣΥΡΙΖΑ και από τον Ανεξάρτητο Βουλευτή, κ. Λεβέντη.

Ανήκω σ' αυτούς που ισχυρίζονται ότι η ασφάλεια είναι μία έννοια ευθέως ανάλογη της ελευθερίας. Όσο προστατεύουμε την ελευθερία τόσο προστατεύουμε την ασφάλεια. Όσο μειώνουμε το εύρος της ελευθερίας τόσο μειώνουμε και το εύρος της ασφάλειας. Και αυτήν την αντίληψη θα την έχω εφ' όρου ζωής, θα συνεχίσω δε να την υπηρετώ, μαζί με την Κυβέρνηση στην οποία ανήκω, μέχρι το τέλος.

Στο νομοσχέδιο που εισηγούμαστε, δεν απορρέει από οποιαδήποτε διάταξη κίνδυνος περιστολής των ατομικών ελευθεριών. Σε ό,τι αφορά την 8<sup>η</sup> παράγραφο του 187Α, σχετικά με την τρομοκρατία, θα επανέλθω λίγο πιο ύστερα, αλλά τώρα θα υπογραμμίσω για μία ακόμα φορά ότι το νομοσχέδιο, δεν περιλαμβάνει διάταξη, εξαιτίας της οποίας θα δικαιολογούνταν ο παραμικρός, ο ελάχιστος φόβος για περιστολή ατομικών ελευθεριών. Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κίνδυνος κατά των δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών δεν προέρχεται τόσο από το νομικό εποικοδόμημα, όσο από την αδιαφανή δράση των μηχανισμών εξουσίας.

Η δράση μηχανισμών εξουσίας στη σκιά της διεθνούς και της εγχώριας, κάθε εθνικής ζωής, είναι που προκαλεί προβλήματα. Οι περισσότερες δράσεις των μηχανισμών εξουσίας σε βάρος των ατομικών ελευθεριών δεν γίνονται στο όνομα του νόμου. Πάντοτε ή συνήθως γίνονται κατά παραβίαση των νόμων. Η χρησιμότητα μας είναι να ελέγχουμε αποτελεσματικά αυτούς ακριβώς τους μηχανισμούς εξουσίας, που κατά παραβίαση της διεθνούς και της εσωτερικής έννομης τάξης δρουν.

Θα προσέξατε, κύριοι συνάδελφοι, που θέσατε τα σχετικά ζητήματα, ότι από ορισμένες πλευρές του Τμήματος η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, η ίδια η Σύμβαση του Παλέρμο κατηγορήθηκαν γιατί δίδουν, αντιθέτως προς τη δική σας φοβία, υπέρμετρη προστασία σε ορισμένες ομάδες, όπως είναι οι ομάδες που λαθραίως διακινούνται, που παρ'όλαυτα διακινούνται και εισέρχονται στη χώρα.

Νομίζω, ότι η σύγχρονη Αριστερά θα έπρεπε να προσέξει, ότι αφ' ενός η Σύμβαση του Παλέρμο και τα πρόσθετα Πρωτόκολλα και αφ' ετέρου οι περαιτέρω εξειδικεύσεις που προτείνει η Κυβέρνηση παρέχουν σειρά δικαιωμάτων, για τα οποία η Αριστερά ευλαβικά αγωνίζεται, θα έπρεπε γι αυτό να μην καταψηφίσει σήμερα, αλλά να υπερασπιστεί το νομοσχέδιο.

Τέθηκε ένα ερώτημα, για το εάν θα έπρεπε να καταργηθεί η παράγραφος 8 του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα. Είχα την ευκαιρία να πω στην κοινοβουλευτική επιτροπή ότι νομικά και πολιτικά με έχει βασανίσει για μεγάλο χρονικό διάστημα το ερώτημα εάν ήταν λυσιτελέστερη η διατύπωση της παραγράφου 8 του 187Α, συγκριτικά με τις διατυπώσεις των δύο θεμελιωδών κειμένων: του Συντάγματός μας και της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Κατέληξα στο συμπέρασμα, ότι πρέπει να αφήσουμε να λειτουργήσουν οι απόλυτες, γεμάτες πλούτο νοημάτων διατάξεις του Συντάγματός μας και ειδικότερα του άρθρου 120 καθώς και των σχετικών διατάξεων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Κατά την 8<sup>η</sup> παράγραφο του 187Α, δεν θεωρούνται τρομοκρατικές πράξεις, εκείνες οι οποίες κατατείνουν στην προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος.

Αυτή η επανάληψη τι πλέον προσφέρει από τη διατύπωση του άρθρου 120 του Συντάγματος, που μάλιστα υπερβαίνει τη διατύπωση του κοινού νομοθέτη και ορίζει ότι ο Έλληνας πολίτης προστατεύει, δικαιούται και υποχρεούται να προστατεύσει το δημοκρατικό πολίτευμα με κάθε μέσο. Όχι με κάθε νόμιμο μέσο, με κάθε μέσο. Τι προσφέρει η διατύπωση του κοινού νομοθέτη όταν ορίζει, ότι δεν συνιστούν τρομοκρατικές πράξεις αυτές που κατατείνουν στην υπεράσπιση του άρθρου 5.2 του Συντάγματος; Και γιατί μόνο του άρθρου 5.2 και όχι του άρθρου 5.3 του Συντάγματος; Δεν είναι υπερκείμενη διάταξη η 5.2 του Συντάγματος και υποκείμενη σε αυτήν η 5.3 του Συντάγματος. Έχουν την ίδια αξία.

Γιατί δεν μπορεί να προστατευθεί κατά τον ίδιο τρόπο, αυτός ο οποίος χρησιμοποιεί την βία, όταν κάποιον προστατεύει από βασανιστήριο; Πρόκειται για το άρθρο 7 του Συντάγματος.

Και τι μας προσφέρει η διατύπωση του άρθρου 187Α παράγραφος 8 μπροστά στη διατύπωση του άρθρου 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που ορίζει ρητά, υπερβαίνουσα κατά πολύ τη σχετική διάταξη του κοινού νομοθέτη, ότι ακόμη και θάνατος επιβαλλόμενος δεν θεωρείται ότι παραβιάζει την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, όταν πρόκειται αυτός που ενεργεί να προστατεύσει άνθρωπο από παράνομη βία. Από παράνομη βία γενικά.

Πείστηκα, λοιπόν, γιατί και εγώ είχα την ιδεολογική φόρτιση του νομοθέτη ο οποίος εισήγαγε τη συγκεκριμένη ρύθμιση, ιδεολογική φόρτιση που οφειλόταν στα πάθη μας κατά τη διάρκεια της δικτατορίας των συνταγματαρχών. Αλλά έχω την αίσθηση ότι τόσα χρόνια μετά είναι προτιμότερο να λειτουργήσει ακώλητα, ελεύθερα, με τον πλούτο των νοημάτων και την ολότητα της υπεράσπισης του θεμελιώδους κείμενο του Συντάγματός μας και η εμβληματική διακήρυξη της ΕΣΔΑ.

Επιτρέψτε μου τώρα να διευκρινίσω ορισμένα θέματα που θίχτηκαν κυρίως από την πλευρά των συναδέλφων του Λαϊκού Ορδόξου Συναγερμού και που αποτέλεσαν το κύριο έρεισμα της αρνήσεως της νομοθετικής πρωτοβουλίας της Κυβέρνησης.

Κατ' αρχάς, κάθε τι που ρυθμίζεται με το συζητούμενο νομοσχέδιο και ανατρέχει στο ν.3386 και στα θύματα της παράνομης

διακίνησης μεταναστών, αφορά την παροχή κατά το ν.3064/2002 της αρωγής και της προστασίας.

Δεν θα αναφερθώ στη διόρθωση που έκανε ήδη ο Υφυπουργός κ. Κατσιφάρας, αλλά «θύμα διακίνησης» ορίζεται, με πολύ μεγάλη σαφήνεια, στην πρώτη παράγραφο του άρθρου τετάρτου περίπτωση ια ποιο είναι. Είναι τα θύματα της εγκληματικής οργάνωσης και εγκληματικής δραστηριότητας. Αλλά ο χαρακτηρισμός κάποιου ως «θύματος» δεν προκύπτει απ' ευθείας από τη διάταξη του νόμου, αλλά μετά από ειδική πράξη του Εισαγγελέως Πρωτοδικών που θα κληθεί να αποδώσει τον σχετικό χαρακτηρισμό.

Όλα αυτά πειθαρχούν στην ανάγκη να παρασχεθεί προστασία και αρωγή κατά το ν.3064. Έγινε αναφορά, αν δεν κάνω λάθος, από τον κ. Πλεύρη στο π.δ. 233. Αλλά και το π.δ. 233 αναφέρεται στα θύματα διακίνησης, που κατά το ν.3064 έχουν υποστεί ή κινδυνεύουν να υποστούν σοβαρές βλάβες στη γενετήσια ελευθερία τους, τη σωματική τους ακεραιότητα και τη ζωή τους. Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών θα τα χαρακτηρίσει θύματα για να υπαχθούν στις ρυθμίσεις, εφόσον έχουν υποστεί ή υπάρχει κίνδυνος να υποστούν βλάβες στη γενετήσια ελευθερία τους, στην ακεραιότητά τους και στη ζωή τους. Και ορθά ρυθμίζει ό,τι ρυθμίζει το νομοσχέδιο που εισηγούμαστε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Από αντιβίως νομίζω ότι θα αποτελέσει, ίσως, αφορμή δεύτερης σκέψης και από τους συναδέλφους που έχουν κρατήσει επιφυλάξεις για τις διατάξεις αυτές.

Η καλή συνάδελφος –βλέπετε τι μου κάνατε, κυρία συνάδελφε; επειδή διαμαρτυρηθήκατε την άλλη φορά που σας είπα «η νέα συνάδελφος», τώρα σας λέω η «καλή συνάδελφος»- παρ' όλα αυτά πιστεύω και στα δύο...

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Πείτε την και ωραία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Κατά τον Κανονισμό δεν απαγορεύονται οι φιλοφωνήσεις.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Το ξέρω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ που μου το επισημαίνετε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Έχω την ευθύνη του Κανονισμού.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Η επιφύλαξη που κρατείται, ορθά κρατείται, διότι αφορά δύο διατάξεις που θεωρούμε ότι είναι μεγάλης σημασίας για εμάς. Είναι τα άρθρα 438 και 456 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και αφορούν την έκδοση Έλληνα υπηκόου. Εκεί, λοιπόν, θα θέλαμε να έχει ισχύ η πρόβλεψη των δύο διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Για να κλείσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας πω, χωρίς να σας ταλαιπωρήσω αναγιγνώσκοντας τις παρατηρήσεις που έχει κάνει το Επισημονικό μας Συμβούλιο ότι αποδέχθηκε δύο από αυτές τις παρατηρήσεις τις οποίες δίνω στην Υπηρεσία, ώστε να ενσωματωθούν στο κείμενό μας και φυσικά να διανεμηθούν στους συναδέλφους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χαράλαμπος Καστανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:



**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Γρηγόριος Αποστολάκος να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Αποστολάκο, έχετε το λόγο.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Πόσα λεπτά θα χρειαστείτε;

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Ίσως να μην εξαντλήσω και το χρόνο που ορίζεται από τον Κανονισμό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Εντάξει, κύριε Αποστολάκο.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Θα προτιμήσω να μιλήσω από το έδρανό μου, για να έχω τη δυνατότητα της απ' ευθείας οπτικής επικοινωνίας με τον κύριο Υπουργό, σεβόμενος και το διαφανόμενο πρόβλημα που έχει. Σας εύχομαι περαστικά, κύριε Υπουργέ.

Θα ξεκινήσω διαφορετικά. Η καλή, ωραία και νέα συνάδελφος που είπατε νωρίτερα μίλησε για την επιφύλαξη του άρθρου 35, που αναφέρεται όχι σ' αυτό το οποίο είπατε, αλλά προφανώς αναφέρεται στην επίλυση των διακρατικών διαφορών που προκύπτουν από την εφαρμογή αυτής της Συμβάσεως. Στη δευτερολογία σας θα πείτε κάτι γι' αυτό.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική θέση της Νέας Δημοκρατίας ξεκινάει από μια βασική πολιτική παραδοχή, μια παραδοχή που λέει ότι η αντιμετώπιση του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος σε κάθε περίπτωση αποτελεί πρώτιστη πολιτική, θεσμική υποχρέωση. Στη βάση, λοιπόν, αυτής της λογικής και με δεδομένο τα τρομακτικά προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει η χώρα μας από τη διάδοση των σύγχρονων μορφών του οργανωμένου διεθνούς εγκλήματος, πιστεύουμε ότι η προτεινόμενη ρύθμιση την οποία φέρνετε για ψήφιση στην Εθνική Αντιπροσωπεία, παραδεκτός φέρεται και τύποις και σε ό,τι αφορά τις κατ' ουσίαν ρυθμίσεις.

Το τύποις παραδεκτό, κατά την εκτίμησή μας, συνδέεται με δύο πράγματα. Το πρώτο ότι είναι συμβατάς εναρμονισμένο με τα συνταγματικώς προβλεπόμενα με βάση τη διάταξη του άρθρου 28 και δεύτερον, από τις επιφυλάξεις τις οποίες κρατάτε - και καλώς τις κρατάτε - σε ό,τι αφορά τις τρεις επιφυλάξεις που έχετε μέσα στην εισηγητική έκθεση για το άρθρο 16, το άρθρο 18 και το άρθρο 35 που ανέφερε νωρίτερα η κυρία συνάδελφος. Καλώς κρατάτε αυτό. Άρα, το τύποις παραδεκτός, κατά την εκτίμησή μας, έχει να κάνει με την εφαρμογή της συνταγματικής τάξης και την εναρμόνιση με τα νομίμως προβλεπόμενα.

Σε ό,τι αφορά το παραδεκτό στις κατ' ουσίαν ρυθμίσεις, θα αναφερθώ και εγώ στην εισήγηση του εισηγητού της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και της Πλειοψηφίας - αλλά αναφέρομαι κυρίως στην εισήγηση του κ. Σταμάτη - ο οποίος με πολύ δόκιμο τρόπο προσπάθησε και να θέλετε δικαιολόγησε και τη στάση της Νέας Δημοκρατίας, σε ό,τι αφορά την ψήφιση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου.

Μπαίνω, όμως, στον πειρασμό να σας κάνω ορισμένες πολιτικές παρατηρήσεις, με αφορμή την παρατήρηση την οποία κάνατε προς την πλευρά μιας πτέρυγας της Βουλής, ότι προσπαθούν να βρουν αιτίες για να μην ψηφίσουν ένα συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Υφυπουργέ, η πολιτική συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας δεν ταυτίζεται με την λογική του «όχι» σε όλα. Η πολιτική συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας ταυτίζεται με την προάσπιση των κοινωνικών συμφερόντων αυτού του τόπου. Θα σας έλεγα ότι έχει μια στέρεη βάση, τη βάση της συνέχειας του κράτους. Το κράτος, προφανώς δεν είναι λάφυρο καμίας νομίμου εκλεγμένης Κυβέρνησης, το κράτος έχει συνέχεια.

Συνεχίζεται, λοιπόν, μια κυβερνητική πρακτική που άρχισε το 2000. Κακώς μέχρι το 2004 δεν ολοκληρώθηκε η κύρωση της συγκεκριμένης Σύμβασης του Παλέρνο, κακώς και αργότερα, και εύλογα ερωτηματικά γεννώνται γιατί αυτή η καθυστέρηση για μία δεκαετία που σε καμμία περίπτωση δεν βοήθησε το οργανωμένο ελληνικό κράτος να μπορέσει με πιο συντονισμένο τρόπο

να βρει κάποιες απαντήσεις στα μεγάλα προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει;

Άρα, εμείς δεν ψάχνουμε από την πλευρά μας να βρούμε επιχειρήματα για να σας λέμε «όχι». Όταν, λοιπόν, εκτιμούμε - και το έχουμε αποδείξει πλειστάκις το τελευταίο οκτάμηνο, δεκάμηνο που κυβερνάτε την χώρα - ότι οι νομοθετικές σας πρωτοβουλίες στοχεύουν στην προάσπιση των κοινωνικών συμφερόντων τις ψηφίζουμε.

Δυστυχώς, όμως - και το λέω καλοπίστως προς την πλευρά σας - δεν μπορώ να θυμηθώ, τουλάχιστον από το 2007 που είμαι εγώ στη Βουλή των Ελλήνων, να έχει υπάρξει έστω και ένα νομοθέτημα, ακόμη και μια κύρωση σύμβασης από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που να την είχατε ψηφίσει.

Εδώ, λοιπόν, καταγράφω το επιχείρημα ότι είναι άλλη η πολιτική συμπεριφορά η δική σας και άλλη η πολιτική συμπεριφορά η δικιά μας.

Διάβασα με πάρα πολύ προσοχή την εισηγητική έκθεση και μου ανέκυψε ένα μεγάλο ερώτημα και σας το καταγράφω και ως πρόκληση προς την πλευρά σας για την προάσπιση του κυβερνητικού έργου με την οποία είστε επιφορτισμένος.

Θα σας έλεγα και μια κολακεία αυτήν τη στιγμή, ότι πιστεύω ότι και οι ρυθμίσεις, οι οποίες ήρθαν για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα είναι νομοτεχνικά άρτιες. Το κλείνω και αυτό, γιατί εμείς δεν φειδόμεθα, ούτε μας κοστίζει τίποτα πολιτικά να λέμε ότι «ναι», είναι νομοθετικά άρτια μαζί με τις όποιες επισημάνσεις κάνατε σε ό,τι αφορά το θέμα των παρατηρήσεων του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής.

Μέτρησα, όμως, κύριε Υπουργέ, στην εισηγητική έκθεση δεκατρείς νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες έχουν γίνει σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Δεκατρείς δεν είναι αυτές; Εσείς θα τα θυμάστε καλύτερα. Τις έχω εδώ μπροστά μου. Είναι δεκατρείς. Θα υπάρχουν άλλες τόσες νομοθετικές ρυθμίσεις του παρελθόντος, του πρόσφατου και του απωτάτου - δηλαδή, τουλάχιστον καμμία εικοσιπενταριά, σε όλο το εύρος και το φάσμα της κρατικής λειτουργίας - που ασχολούνται με την αντιμετώπιση της διαφθοράς.

Αναρωτιέμαι, μήπως πρέπει κάποτε η οργανωμένη ελληνική πολιτεία, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, να προχωρήσει σε μια κωδικοποίηση όλων αυτών των ρυθμίσεων; Να υπάρχει ένας «μπουσούλας», ένα ενιαίο κείμενο που να είναι στέρεη νομική αναφορά για τους εφαρμοστές του δικαίου, αλλά και για τη δρώσα ελληνική πολιτεία μέσα από την άσκηση της εκάστοτε νόμιμης κυβερνητικής λειτουργίας;

Είναι δυνατόν, αυτήν τη στιγμή ο οποιοσδήποτε θέλει να αντιμετωπίσει - και θα σας πω γιατί τα λέω αυτά - θέματα, τα οποία άπτονται της αντιμετώπισης της διαφθοράς να έχει μπροστά του όλο αυτό το πολυδαίδαλο κείμενο νομοθετικών ρυθμίσεων; Ξεπερνάνε τις τριάντα με μία ματιά, την οποία έριξα και δεν ήταν πρόχειρη, επιμελής ήταν η ματιά, την οποία έριξα.

Εδώ μπαίνει ένα μεγάλο ερωτηματικό. Άραγε αρκούν αυτά τα νομοθετήματα τα οποία υπάρχουν; Γιατί δεν αντιμετωπίζεται η διαφθορά; Ποια είναι η αιτία που κάθε φορά καλείται η Βουλή των Ελλήνων να έρθει, να ψηφίσει νομοθετήματα για να αντιμετωπίσει αυτό το θέμα;

Για εμένα υπάρχει μια άλλη παράμετρος, μια άλλη συνιστώσα. Είναι η κυβερνητική πρακτική και δεν αναφέρομαι μόνο στη δική σας κυβερνητική πρακτική, ούτε του πρόσφατου παρελθόντος. Μιλώ γενικότερα για τον τρόπο λειτουργίας της ελληνικής πολιτείας μέσα από την εκάστοτε νόμιμη ελληνική κυβέρνηση. Εκεί μπαίνουν οι τεράστιες ευθύνες. Νόμοι υπάρχουν. Εφαρμόζονται; Μηχανισμοί θεσμικοί υπάρχουν, δικαιοσύνη. Μπορεί να φέρει σε πέρας άρτια νομοθετήματα, όπως το παρόν;

Υπάρχει πολιτική βούληση, κύριε Υπουργέ, για την εκτελεστική εξουσία να δώσει απαντήσεις; Τίποτα δεν θα πετύχουμε. Τίποτα δεν θα πετύχουμε αν δεν βγει στην προμετωπίδα μια ισχυρή πολιτική βούληση, η οποία θα δώσει διεξοδο και στους θεσμούς και στις μεγάλες απαιτήσεις των καιρών. Αυτή είναι η δική μας εκτίμηση.

Πάρτε για παράδειγμα σήμερα - σας το ανακοινώνω γιατί είμαι από αυτούς που στήριξαν να στείλει αυτό το έγγραφο ο Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής για την Υπόθεση «SIE-

MENS» – που έρχεται σήμερα η Εξεταστική των Πραγμάτων Επιτροπή της Βουλής των Ελλήνων και απευθύνει έγγραφο στην ηγεσία της δικαιοσύνης – σε ποιόν; Στη δικαιοσύνη – να διευρύνει τα κατηγορητήρια και να ασκήσει περαιτέρω διώξεις για τη σύσταση οργανωμένης συμμορίας, όπως την αποκάλυψε κάποιος συνάδελφος, η οποία ενέμετο τα χρήματα του ελληνικού λαού. Πιστεύετε, δηλαδή, ότι τα οποιαδήποτε νομοθετήματα αυτά θα μπορέσουν να βοηθήσουν αν δεν υπάρχει ισχυρή κυβερνητική βούληση να τα αντιμετωπίσει;

Η άσκηση, δηλαδή, προσθέτων ποινικών διώξεων μέσα από τη διεύρυνση του κατηγορητηρίου για όσους συμμετείχαν σε αυτό το οργανωμένο δίκτυο κατά των συμφερόντων του ελληνικού λαού θα μπορέσει ποτέ να έρθει σε πέρας αν αυτήν τη στιγμή – και αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση την οποία οφείλουμε απέναντι στον ελληνικό λαό – δεν έρθει να πει ο Έλληνας Πρωθυπουργός, η ελληνική Κυβέρνηση, στην κυβέρνηση της Γερμανίας: «Δώστε λύση, ειδώλλως κόβουμε τελειώς οποιονδήποτε οικονομικό δεσμό μαζί σας».

Δεν λύνονται τα θέματα της διαφθοράς μόνο με την απονομή της δικαιοσύνης. Χρειάζεται αυτό που σας ανέφερα νωρίτερα – και το επαναλαμβάνω με τον κίνδυνο να φανώ κουραστικός – δρώσα, θετική, ποιοτική κυβερνητική δράση για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά.

Μια άλλη παρατήρηση, την οποία ήθελα να σας κάνω συνδέεται με το γεγονός εάν αυτήν τη Σύμβαση του Παλέρμου την έχει υπογράψει και η Τουρκία. Υπάρχει μια μεγάλη ευαισθησία στη χώρα μας για το θέμα αυτό. Η σημερινή έρευνα που έκανα, λέει ότι την έχει υπογράψει. Το μεγάλο ζητούμενο είναι ποιες είναι οι κυβερνητικές ενέργειες σε ό,τι αφορά τη διακρατική συνεργασία με τη γειτονική χώρα, ούτως ώστε να προσαρμοστεί και αυτή στις όποιες πρόνοιες θέτει η παρούσα Σύμβαση που σήμερα ψηφίζουμε.

Θέλω να μου δώσετε μια απάντηση επ' αυτού. Εκτιμώ ότι δεν θα γίνει τίποτα. Όπως η άρνηση να συμμορφωθεί προς τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω της FRONTEX τη βάζει στο απυρόβλητό και δημιουργεί μύρια όσα προβλήματα, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση με κύριο αποδέκτη των προβλημάτων την Ελλάδα, το ίδιο φοβάμαι ότι θα συμβεί και εδώ και διερωτώμαι σε τι βαθμό θα μπορέσετε σύντομα εσείς – εσείς όχι σαν άτομο, ως αρμόδιος Υπουργός Δικαιοσύνης σε συνεργασία με τον Υπουργό Εξωτερικών – να δώσετε μια απάντηση σε τι βαθμό η Τουρκία, η οποία έχει υπογράψει αυτή τη Σύμβαση FRONTEX, οφείλει να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της απέναντι στη Διεθνή Κοινότητα.

Θα κλείσω με την παρατήρηση που ανέφερα στην αρχή της τοποθέτησής μου. Εμείς, κύριε Υπουργέ, δεν ψάχνουμε να βρούμε προσκόμματα ή ψεύτικες δικαιολογίες, ούτως ώστε να μπορέσουμε να καταψηφίσουμε. Θεωρούμε τιμή μας το γεγονός ότι στηρίζουμε ένα νομοθέτημα, το οποίο είναι εναρμονισμένο με την ουσιαστική πρόσπιση των κοινωνικών και πολιτικών συμφερόντων του Έλληνα πολίτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Αποστολάκο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ΠΑΣΟΚ κ. Πέτρος Ευθυμίου, έχει το λόγο.

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια παροιμία που αυτήν τη στιγμή δεν μπορώ να την προσαρμόσω με τον κατάλληλο τρόπο για το Βήμα της Βουλής των Ελλήνων σχετικά με κάτι που δεν αφήνει να αγιάσει. Κάτι συμβαίνει με την Νέα Δημοκρατία που δεν μπορεί να αγιάσει, ενώ έχει πράγματι όλη την καλή θέληση και την προσπάθεια να κάνει πράξη αυτό που δήλωσε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και ο εισηγητής: ότι θέλουν να είναι μια θετική δύναμη που συμβάλλει με τρόπο γόνιμο, ώστε να προχωράμε τα θέματα και όχι να καλλιεργούμε αντιθέσεις μεταξύ μας, χωρίς νόημα και χωρίς περιεχόμενο.

Δράττομαι, λοιπόν, της ευκαιρίας από τα φοβερά και τρομερά που επιδιώκει στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, μόλις προ ολίγου, να υπενθυμίσω την αλήθεια των πραγμάτων.

Ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κατηγόρησε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γιατί δεν επιταχύνει την υπόθεση της «SIEMENS», απευθυνόμενη στην κυβέρνηση της Γερμανίας και ζητώντας να πράξει τα δέοντα. Μπορούμε να βάλουμε τα πράγματα σε μια σειρά;

Το Ιούλιο του 2008 έζησα προσωπικά μια μεγάλη πολιτική τιμή. Δημόσια ζήτησα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να προσφύγει δικαστικά εναντίον της «SIEMENS» στη Γερμανία, την εποχή εκείνη ακριβώς που η υπόθεση ήταν δικαστικά ανοιχτή στη Γερμανία. Έζησα τη μεγάλη πολιτική ικανοποίηση για κάθε στέλεχος. Αυτή τη πρότασή μου την προόψισα γραπτά, την προόψισα δημόσια, την προόψισα στις τηλεοράσεις, την ανέδειξα στα ραδιόφωνα. Και έζησα και την τιμή το πολιτικό συμβούλιο του κινήματός μου, σε απόφασή του τον Ιούλιο του 2008, να το κάνει επίσημη θέση, ζητώντας από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να παρέμβει δικαστικά στη Γερμανία εναντίον της «SIEMENS», προσπαθώντας τα ελληνικά συμφέροντα, τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου την ώρα –επαναλαμβάνω– που η υπόθεση ήταν ανοιχτή δικαστικά στη Γερμανία.

Σιωπά η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Όταν επαναθέσαμε το θέμα, αφού είχε κλείσει η υπόθεση δικαστικά στη Γερμανία, ο κ. Αλογοσκούφης είπε το ανεπανόλητο: «Τί με μέμφεστε Έχω προσφύγει ως πολιτικός ενάγων στην ελληνική δικαιοσύνη». Μιλάμε δηλαδή, για μια παρωδία προσπάσιος του δημοσίου συμφέροντος. Πώς να χαρακτηριστεί, όμως, τώρα η στάση της Νέας Δημοκρατίας, που αφού έθαψε το θέμα, καταγγέλλει το ΠΑΣΟΚ γιατί δεν έχει τη δύναμη του Ιησού να μετατρέψει αυτό που έθαψε σε Λάζαρο. Δηλαδή, καταγγέλλει η Νέα Δημοκρατία που έθαψε την υπόθεση ως δυνατότητα προσφυγής στη Γερμανία, γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν έχει τη δυνατότητα να αναστήσει στη Γερμανία την υπόθεση που την οδήγησε σε αυτήν την κατάσταση η Νέα Δημοκρατία. Είναι πρωτοφανής πολιτικά αυτή η συνθήκη και προφανώς ισχύει ως πράξη αμηνχανίας. Γιατί

Διότι είναι σε όλους ορατό αυτό που είπαμε στο ΠΑΣΟΚ, πριν ο ελληνικός λαός δώσει με τη θέλησή του την κατεύθυνση να εφαρμοστεί αυτή η πολιτική και είναι: Για την αντιμετώπιση της διαφθοράς πρέπει να ματώσουμε. Το να ματώσουμε για εμάς στην παράταξή μας είναι κάτι πολύ απλό. Δεν έχει η διαφθορά ούτε πράσινο ούτε γαλάζιο ούτε μαύρο ούτε κόκκινο χρώμα. Η διαφθορά πρέπει να τσακιστεί, όπου και αν βρίσκεται. Και εμείς θέλουμε να τελειώσουμε. Και ειλικρινά σας λέω, αφορά τη συντριπτική πλειοψηφία, όχι των μελών του ΠΑΣΟΚ στη Βουλή, αλλά τη συντριπτική πλειοψηφία των μελών του ΠΑΣΟΚ ως παράταξη. Όσοι περισσότεροι βρεθούν –δεν μπα να είναι στο ΠΑΣΟΚ– θεωρούμε ότι είναι κάθαρση για τη χώρα και λύτρωση για όλους μας.

Εμείς δεν έχουμε αυτά τα στεγανά. Δεν θέλουμε να προφυλάξουμε κανέναν, δεν θέλουμε να κρύψουμε κανέναν, δεν θέλουμε να προστατέψουμε τίποτα. Και θα καλούσαμε τη Νέα Δημοκρατία, με την ίδια αποφασιστικότητα, με την ίδια απόλυτη επιθυμία να φτάσουμε στη ρίζα των προβλημάτων, να συστρατευθεί αντί να κατασκευάζει αυτά τα τεχνάσματα που δεν τιμούν και την παράδοση ενός Κοινοβουλίου που θέλει να ανατρέψει αυτά που βρήκε ως κακώς κείμενα και να προχωρήσει όντως σε μια καλύτερη συνθήκη για όλους.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις για τη συζήτηση για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αν και νομίζω ότι ο Υπουργός, παρά την ίωση που ταλαιπωρεί τη φωνή του, δεν έχασε την οξυδερκεια και την εξυμμένη υπεράσπιση των επιχειρημάτων της νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Θα πω, λοιπόν, ότι πράγματι από όλους μας αναδεικνύεται η ανάγκη της διεθνούς συνεργασίας, στηριγμένη στη διεθνή έννομη τάξη, της αντιμετώπισης μιας πολύπλοκης διεθνούς εγκληματικότητας, που δεν είναι αποκλειστικά η εγκληματικότητα που καταλήγει σε περιθωριακή ποινική δράση.

Όπως σωστά ειπώθηκε από όλες τις πτέρυγες –και συγκράτησα αυτή τη διατύπωση πρώτα από τον κ. Σταμάτη, τον εισηγητή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης– αυτή η εγκληματικότητα περιλαμβάνει και τα «λευκά κολάρα». Είναι συνυφασμένη πολλές φορές ακόμη και με κυβερνητικές εξουσίες, με κρατικές όψεις. Αν σκεφτούμε σήμερα τί γίνεται στο Μεξικό, τα καρτέλ των ναρ-

κωτικών έχουν διαμορφώσει τέτοια παράλληλη εξουσία προς την κρατική εξουσία, ώστε αυτήν τη στιγμή που μιλάμε –προχθές, χθες και σήμερα– οι συγκρούσεις της κυβέρνησης εναντίον των δυνάμεων των καρτέλ του Μεξικού γίνονται με ειδικές στρατιωτικές δυνάμεις και πολύνεκρες μάχες. Υπάρχει πια μια παράλληλη δομή, με συμμετοχή των «λευκών κολάρων», διεφθαρμένων ζωνών της αστυνομίας, διεφθαρμένων ζωνών του κρατικού μηχανισμού, μια παράλληλη ιεραρχία του εγκλήματος με διεθνή βάση, με διεθνή αναφορά και με ένοπλη διάταξη, ώστε να υπάρχει σαν παράλληλος, ιδιωτικός ποινικός στρατός και να χρειάζεται επέμβαση ειδικών δυνάμεων του στρατού για να συγκρουστούν.

Άρα, όλα αυτά σημαίνουν ότι χρειάζεται η διεθνής συνεργασία, χρειάζεται να στηρίζεται στη διεθνή έννομη τάξη και δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σε μια τέτοια πραγματικότητα που αφορά την καθαρά ποινική πλευρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, δεν αφορά πράγματι και την τρομοκρατία. Σε εμένα τουλάχιστον όλα είναι βιωματικά. Δεν θα ξεχάσω ποτέ ότι ο πρώτος μου στοχασμός για τη φύση της τρομοκρατίας που έρχεται μέσα από τους φονταμενταλισμούς ήταν στα τέλη της δεκαετίας του '70. Ίσως οι παλαιότεροι θυμούνται. Στο μαθητικό κίνημα, στη γενιά του Διομήδη Κομνηνού υπήρχε ένα παλικάράκι στο μαθητικό του ΕΚΚΕ, του Επαναστατικού Κομμουνιστικού Κινήματος Ελλάδας, ο Αντώνης Σούλης. Το θυμάμαι. Ήταν ένα μαχητικό παλικάράκι που ήταν στη δικτατορία μαθητής και αμέσως μετά επικεφαλής του μαθητικού. Αυτό το παιδί ταξίδευε τουρίστας από το αεροδρόμιο του Ορλύ και διαμελιόταν από μία βόμβα των αδελφών μουσουλμάνων των Αλγερίνων, οι οποίοι θεωρούσαν ότι έχουν δικαίωμα να ανατινάζουν οποιονδήποτε βρίσκεται στη Γαλλία, διότι αφού βρέθηκε στη Γαλλία είναι συνένοχος του παλιού αποικιοκράτη που έχει οδηγήσει κ.ο.κ..

Από τότε μέσα μου τυραννιέμαι για τη φύση μιας ορισμένης διεθνούς τρομοκρατίας, η οποία δεν συνδέεται με οτιδήποτε μπορούμε να εντάξουμε στην παράδοση του πολιτικού πολιτισμού που κουβαλάμε, όλες οι πτέρυγες. Και φοβάμαι ότι δεν μπορούμε να το εντάξουμε σε ένα ευρύτερο σχήμα πολιτισμού. Διότι, αγαπητοί φίλοι, είμαστε εδώ όλοι γιατί στην Ευρώπη –αλλά και στην Ελλάδα– δόθηκαν μάχες απέναντι σε αυτές τις νοοτροπίες. Τι ήταν η Ιερά Εξέταση των Ισπανών, όταν έκαιγαν στα βασανιστήρια όποιον διαφωνούσε, όταν έκαιγαν τα κορίτσια αν ήταν ωραία, γιατί ήταν μόνιμες. Τι ήταν; Δεν ήταν μια νοοτροπία που δεν μπορούσε να συμβιβαστεί η αντίληψη, καθώς οικοδομείτο η αντίληψη των δικαιωμάτων, ότι μπορεί να συνυπάρξει το δημοκρατικό κράτος δικαίου με τέτοιες αντιλήψεις μέσα στην Ευρώπη. Είμαστε εδώ σήμερα γιατί πολεμήσαμε με αυτούς τους φανατισμούς, με αυτούς τους ολοκληρωτισμούς, με αυτά που θέλουν να οικοδομήσουν μια τάξη πραγμάτων ότι «η μόνη αλήθεια είναι αυτή και η συνυπάρχει με αυτή ή έχω δικαίωμα να σε εκτελέσω, να σε ακρωτηριάσω». Δεν έχουμε κάτι κοινό. Και αυτό υπάρχει. Και υπάρχει μόνο.

Ποιο είναι το εύρημα όμως της άλλης κατασκευής της Δύσης; Βάζει την ταμπέλα «Ισλαμικό», την ίδια ώρα που αυτό είναι ένα ρεύμα μες στο Ισλάμ μειοψηφικό που μάχονται άνθρωποι στο Ισλάμ, ακριβώς με τον ίδιο τρόπο που μάχονταν άνθρωποι την Ιερά Εξέταση και τα Ιερατεία του Βατικανού και τους ανθρώπους που έψηναν άλλους ανθρώπους. Αυτό είναι το άλλο παιχνίδι. Να βάλεις μια ταμπέλα και να πεις «ο Ισλαμισμός». Μα, δεν είναι έτσι. Είναι ένα ρεύμα φονταμενταλιστικό που βρίσκει απέναντι όλες τις άλλες αντιλήψεις, πολιτικές, ιδεολογικές, είτε μες στο Ισλάμ, είτε ευρύτερα. Άρα, δεν μπορούμε ούτε εκεί να κλείσουμε τα μάτια. Δεν μπορούμε να κρυφτούμε.

Και αυτή η απάντηση που έχουμε να δώσουμε είναι ότι προφανώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

...με αποφασιστικό τρόπο και την τρομοκρατία, αλλά και θα συμφωνήσω απόλυτα, σε έναν κοινό, όμως, τόπο ότι η πραγματική επιτυχία του αγώνα εναντίον της τρομοκρατίας είναι να μην υποκύψεις στον ολοκληρωτισμό που καταργεί τα δικαιώματα εν

ονόματι της μάχης κατά της τρομοκρατίας.

Αυτό είναι το κλειδί για την αντίληψη μας, για τον πολιτικό πολιτισμό, για το νομικό πολιτισμό, την αντίληψη μας για τη διασφάλιση των κατακτήσεων τόσων αιώνων και κυρίως τη διασφάλιση ενός μέλλοντος που είναι προφανές ότι πρέπει να κερδηθεί και να διαφυλαχθεί πάλι με αγώνες, γιατί ακριβώς η θεωρία των *opposti estremismi* δεν χρησιμοποιήθηκε μόνο στην Ιταλία, αλλά είναι ανά πάσα στιγμή φανερό ότι είναι έτοιμη να εγκαθιδρυθεί σε παγκόσμια κλίμακα. Και υπάρχουν κέντρα που θέλουν ακριβώς οι δήθεν αντίθετοι εξτρεμισμοί να συντρίψουν στη μέση τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις όλων.

Αυτό που καταθέτουμε ως νομοθετική πρωτοβουλία είναι στην πλευρά ακριβώς των αξιών, όπως τις περιέγραψε ο κύριος Υπουργός. Είναι διαφύλαξη των αρχών του κράτους δικαίου, αλλά και διαφύλαξη ακριβώς της ανάγκης μιας αποτελεσματικής διεθνούς προστασίας, διεθνούς συνεργασίας, θεμελιωδών δικαιωμάτων, θεμελιωδών αγαθών. Και νομίζω ότι με επάρκεια υποστηρίχθηκε ότι μια σειρά από τις πολύ νόμιμες ενστάσεις έχουν περιληφθεί στο σκεπτικό της νομοθετικής πρωτοβουλίας, όπως ο κύριος Υπουργός αποσαφήνισε συγκεκριμένα με αναφορές σε καίρια άρθρα.

Θεωρώ ότι με αυτόν τον τρόπο κάνουμε ένα θετικό βήμα ενσωμάτωσης της Ελλάδας στη διεθνή νομοθεσία χωρίς την ανησυχία που εκφράστηκε και χωρίς τους φόβους που διατυπώθηκαν. Μπορούμε να πούμε ότι κατοχυρώνουμε αυτά που πρέπει και διασφαλίζουμε αυτά που επιβάλλεται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Ευθυμίου.

Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, να ευχηθώ περαστικά. Βλέπω ότι η φωνή σας έχει κλείσει, μάλλον λόγω των κλιματιστικών.

Θέλω, κύριε Υπουργέ, αν είναι εφικτό, να μας διευκρινίσετε τα θέματα που θα θέσουμε. Και βέβαια τα απευθύνω φυσικά και προς τη Νέα Δημοκρατία και μάλλον εντονότερα προς τη Νέα Δημοκρατία. Διότι εγώ προσωπικά πάντα αντιλαμβάνομαι αυτό το χώρο σαν ένα χώρο ιδεολογικής και πολιτικής συγκρούσεως, η οποία εν τέλει οδηγεί ενδεχομένως σε μία σύνθεση. Αλλά κατά βάση καθένας μας εδώ αντιπροσωπεύει ένα πολιτικό και ιδεολογικό χώρο.

Μπορώ δηλαδή, πολύ εύκολα να καταλάβω πώς ο κ. Καστανίδης ως Υπουργός του ΠΑΣΟΚ, μιας κυβερνήσεως που έφερε προς ψήφιση το νόμο για την ιθαγένεια, έρχεται και φέρνει προς συζήτηση και ψήφιση αυτό εδώ το πράγμα και απευθύνεται προς την Αριστερά και λέει: «Μα, όλα αυτά που θέλατε όλα αυτά τα χρόνια, εμείς σας τα κάνουμε πράξη». Αυτό όλο είναι συμβατό, είναι στο ίδιο κομμάτι, είναι ένα δείγμα πολιτικής συνέπειας.

Όμως, είναι τελείως αδύνατο να καταλάβω, κύριε Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, πώς μπορεί η Νέα Δημοκρατία και μάλιστα η Νέα Δημοκρατία του Αντώνη Σαμαρά που διατείνεται ότι είναι μια διαφορετική Νέα Δημοκρατία από την παλιά Νέα Δημοκρατία του κ. Λούλη –ο οποίος προσφάτως κατηγορήσε τον κ. Σαμαρά ως ακροδεξιό, υπενθυμίζω, στο ραδιόφωνο– πώς μπορεί η Νέα Δημοκρατία λοιπόν του κατά κ. Λούλη ακροδεξιού Αντώνη Σαμαρά η οποία Νέα Δημοκρατία υποτίθεται ότι πρωταγωνίστησε –προφανώς δεν πρωταγωνίστησε, αλλά εν πάση περιπτώσει έτσι θέλει να πιστεύει εκείνη– στον αγώνα κατά του νόμου για την ιθαγένεια, με βασικό σκεπτικό ότι φοβόμαστε ως κοινωνία τη μεταβολή που μπορεί να υπάρξει από την αθρόα προσέλευση λαθρομεταναστών, να έρχεται και να συντάσσεται με το ΠΑΣΟΚ σε ένα τόσο κρίσιμο θέμα που καθ' ομολογίαν του Υπουργού κάνει όλα όσα τόσο καιρό ζητάει η Αριστερά.

Αντιλαμβάνεστε ότι εδώ υπάρχει ένα λογικό χάσμα. Δεν μπορείς να είσαι και στη μία βάρκα και στην άλλη βάρκα. Εμείς θέτουμε ένα συγκεκριμένο θέμα. Επειδή έχουμε πολύ μεγάλη ανησυχία πράγματι και θέλουμε να εκφράσουμε τους πολίτες,

που έχουν αυτή την ίδια ανησυχία με μας για το τι συμβαίνει στην πατρίδα μας, για όλο αυτό το θέμα που λέγεται λαθρομετανάστευση, για αυτό το λόγο αυτά που δημιουργούνται –και θα τα εξηγήσω στη συνέχεια- ως νομικές πραγματικότητες πια με αυτό το νομοσχέδιο, ακριβώς επειδή αν ετίθεντο τόσα ερωτήματα –θα τα διαβάσω- στον κάθε πολίτη που ανησυχεί όπως και μείς για το θέμα της λαθρομετανάστευσης, θα τα θεωρούμε φρικώδη, συνεπείς όντες, λέμε όχι.

Και ασφαλώς, κύριε Υπουργέ, το ξέρετε πολύ καλά ότι εμείς δεν ψάχνουμε προσχήματα για να μην ψηφίσουμε. Εμείς άμα πιστεύουμε ότι κάτι πρέπει να το ψηφίσουμε, το ψηφίζουμε όσο δύσκολο και να είναι. Βλέπε μνημόνιο. Δεν έχουμε τέτοια προβλήματα ως κόμμα. Εμάς μας ενδιαφέρει η ιδεολογική και πολιτική συνέπεια.

Ή υπόκειται στην πλευρά εκείνων, κύριε Κοινοβουλευτικές Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας που ανησυχείς εσύ ο ίδιος αυθεντικά και θες να εκφράσεις και τους πολίτες που ανησυχούν γι' αυτό το μείζον θέμα, άρα αναγκαστικά αυτό το καταψηφίζεις ή, με συγχωρείτε, ανησυχείς γιαλατζί. Ανησυχείς για ψηφοθηρικούς λόγους, για να μη σου φύγει καμμία ψήφος προς τον Καρατζαφέρη. Εδώ δείχνεις δήθεν τον πολιτικό σου πολιτισμό και ανοίγεις όχι την κερκόπορτα –για να καταλάβετε τι συμβαίνει εδώ θα το αποδείξω στη συνέχεια- ανοίγεις την «Πύλη των Λεόντων» για να περάσουν οι λαθρομετανάστες.

Πάμε, λοιπόν, να τα πάρουμε με τη σειρά. Θέλω να ξεκινήσω αντίστροφα, κύριε Υπουργέ, γιατί στο παράδειγμα του συναδέλφου μου κ. Μάκη Βορίδη, που έφερε ως παράδειγμα τη σωματεμπορία και το θέμα της ευάλωτης θέσης και πώς ερμηνεύεται στα δικαστήρια, δεν δώσατε απάντηση. Θέλω να διαβάσω, λοιπόν, ακριβώς τι λέει ο κώδικας. Άρθρο 351 παράγραφος 2: «Με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ο υπαίτιος αν για να πετύχει τον ίδιο σκοπό αποσπά τη συναίνεση προσώπου με τη χρήση απατηλών μέσων ή το παρασύρει εκμεταλλευόμενος την ευάλωτη θέση του με υποσχέσεις, δώρα, πληρωμές ή παροχή άλλων ωφελημάτων».

Και όλοι καταλαβαίνουμε την ευάλωτη θέση πώς ερμηνεύεται στα δικαστήρια. Δηλαδή και μόνο η υπόσχεση καλύτερης οικονομικής ζωής σε κάποιον που στη χώρα αφετηρίας βρίσκεται σε πολύ δυσμενή θέση –αυτό θα πει, κύριε Κοινοβουλευτικές Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, ευάλωτη θέση- καθιστά την εκδιδόμενη αυτή γυναίκα θύμα σωματεμπορίας και άρα αντικείμενο όλων αυτών των ευεργετημάτων που φέρνει εδώ το παρόν συζητούμενο νομοσχέδιο.

Πάμε, όμως, να τα πάρουμε με τη σειρά, γιατί προσωπικά δεν είμαι βέβαιος καθόλου για το ότι οι ψηφοφόροι της Νέας Δημοκρατίας και δη οι ψηφοφόροι του κ. Σαμαρά τα έχουν ακούσει αυτά που ψηφίσατε σήμερα και κυρίως σίγουρα δεν τα έχει ακούσει ο κ. Λούλης, για να του τα στείλουμε να ανατρέξει τον χαρακτηρισμό περί ακροδεξιού του κ. Σαμαρά.

Επαναλαμβάνω, για μένα το ΠΑΣΟΚ είναι απολύτως συνεπές. Συνεχίζει αυτό ακριβώς που έκανε με το νόμο για την ιθαγένεια. Ειρήσθω εν παρόδω, να κάνω μια παρένθεση, εκεί που μας έλεγαν για τη μεγάλη θεσμική μεταβολή και τις δεκάδες εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών που αδημονούν να ενταχθούν στην ελληνική κοινωνία, ούτε δύο χιλιάδες δεν έχουν κάνει αίτηση για να ψηφίσουν στις εκλογές, γιατί προφανώς άλλα είναι τα προβλήματα των μεταναστών, όπως λέγαμε στη σχετική συζήτηση.

Έρχομαι, όμως, εδώ. Πρωτόκολλο Δεύτερο, άρθρο 5. Θέλω να ακούσει ο κόσμος τι ψήφισε σήμερα η Νέα Δημοκρατία: «Οι μετανάστες δεν υπόκεινται σε ποινική δίωξη δυνάμει του πρωτοκόλλου τούτου για το γεγονός ότι αποτέλεσαν αντικείμενο των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Άρθρο 6. Ποινικοποίηση. Κάθε κράτος-μέλος υιοθετεί τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που είναι αναγκαία για να θεσπιστούν ως ποινικά αδικήματα όταν τελούνται με πρόθεση και για να αποκτηθεί άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή άλλο υλικό όφελος. Που; Στη λαθραία διακίνηση μεταναστών, όταν διαπραγματεύεται με σκοπό την διευκόλυνση για λαθραία διακίνηση μεταναστών ή κατάρτιση ψευδούς ταξιδιωτικού εγγράφου ή δελτίου ταυτότητας, όταν έχουν κάνει προμήθεια ή παροχή ή κατοχή τέτοιου εγγράφου». Δηλαδή, σε κάθε έναν ο οποίος χαρακτηρίζεται ως αντι-

κείμενο ενός τέτοιου κυκλώματος δεν μπορεί να του ασκηθεί καμμία ποινική δίωξη.

Και ερωτώ: Πώς το αντιλαμβάνεται ο κ. Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία; Όλες αυτές οι εκατοντάδες χιλιάδες, τα μιλιούνια που έλεγε ο κ. Σαμαράς εδώ, που έρχονται με πλαστά ταξιδιωτικά έγγραφα, έρχονται μόνοι τους; Δεν πληρώνουν ένα δουλέμπορο; Ο δουλέμπορος ο Τούρκος με τον Έλληνα και τον Ιρανό δεν είναι εγκληματική οργάνωση; Αυτοί δεν είναι τα αντικείμενα της εγκληματικής οργάνωσης; Μάλιστα. Άρα, εσείς ψηφίσατε ότι όποιον πιάνουν και έχει έρθει παράνομα στη χώρα, με πλαστό ταξιδιωτικό έγγραφο, με όλα αυτά που λέμε, αφού είναι αντικείμενο εγκληματικής οργάνωσης, σε αυτό δεν μπορούμε να του κάνουμε τίποτα. Δεν μπορούμε να του ασκήσουμε ποινική δίωξη για όλα αυτά, γιατί είναι αντικείμενο εκμεταλλεύσεως εγκληματικής οργάνωσης. Αυτό ψηφίσατε! Και το λέω, γιατί δεν ξέρω αν έχετε καταλάβει τι ψηφίσατε.

Ας πάω, όμως, τώρα και σε κάτι συγκεκριμένο, στο τέταρτο άρθρο.

Κύριε Υπουργέ, κάνατε μία διευκρίνιση, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω ότι εγώ δεν την εκλαμβάνω σωστά. Όμως, φαντάζομαι ότι θα με διορθώσετε αμέσως μετά.

Είπατε, λοιπόν, στο τέταρτο άρθρο ότι αυτός που είναι θύμα, είναι όταν κρίνει ο εισαγγελέας ότι είναι αντικείμενο απειλών και ότι κινδυνεύει η ζωή του εάν, για παράδειγμα, γυρίσει στη χώρα του ή όταν η οικογένειά του που ζει εκεί μπορεί να εκβιάζεται και να απειληθεί η σωματική της ακεραιότητα κ.λπ.. Όμως, αυτό είναι ένα από τα δύο σκέλη. Δεν είναι όλο το σκεπτικό αυτού που μας έχετε φέρει προς ψήφιση.

Και στο σημείο αυτό, θα ήθελα να σας εξηγήσω γιατί. Διαβάζω τα εξής στο άρθρο Τέταρτο, άρθρο 1 με τίτλο «Ορισμοί», στην παράγραφο 2.α.: «Ο χαρακτηρισμός «θύμα εμπορίας ανθρώπων», όπως ορίζεται στην περίπτωση ι' της προηγούμενης παραγράφου, αποδίδεται με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών, τόσο αμέσως μετά την κίνηση της ποινικής δίωξης για έγκλημα που προβλέπεται στα άρθρα τάδε, όσο και πριν ασκηθεί ποινική δίωξη για κάποιο από αυτά τα αδικήματα».

Και προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι! «Στην τελευταία περίπτωση, για την έκδοση της εν λόγω πράξης, απαιτείται έγγραφη γνωμοδότηση που συντάσσεται από δύο επιστημονες με ειδικότητα ψυχιάτρου, ψυχολόγου ή κοινωνικού λειτουργού, οι οποίοι υπηρετούν σε υπηρεσία ή σε Μονάδα Προστασίας και Αρωγής των άρθρων 2, 3 και 4 κ.λπ. ή σε μη κυβερνητική οργάνωση ή στο Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης ή σε διεθνείς οργανώσεις ή σε άλλους εξειδικευμένους και αναγνωρισμένους από το κράτος φορείς προστασίας ...».

Και μετά λέει το εξής: «Η πράξη χαρακτηρισμού εκδίδεται και όταν το θύμα δεν συνεργάζεται με τις δικαστικές αρχές...εάν εξαιτίας απειλών κ.λπ.» και όλα αυτά τα οποία είπατε. Ναι, είναι σωστό αυτό που είπατε για τις απειλές, αλλά αυτό είναι το δεύτερο σκέλος.

Το πρώτο σκέλος, λοιπόν, είναι ότι θα στηθεί μία πολύ ωραία φάμπρικα, κύριε Υπουργέ, όπως ξέρουμε ότι γίνεται στην Ελλάδα –άλλωστε, τα ξέρετε και δεν χρειάζεται να τα πούμε, γιατί τα λέμε και όταν μιλάμε για τη διαφθορά- που θα αγοράζουμε χαρτιά από τις γνωστές οργανώσεις.

Πρώτα απ' όλα, βέβαια, θα ήθελα να πω ότι υπάρχουν μη κυβερνητικές οργανώσεις που θα δίνουν αυτά τα χαρτιά κατευθείαν και χωρίς πληρωμή, γιατί η ιδεολογία τους είναι να μπουν όλοι στην Ελλάδα και να κάτσουν εδώ. Άρα, θα δίνουν αυτά τα χαρτιά κατευθείαν. Εν πάση περιπτώσει, όμως, και εκεί που θα είναι πιο δύσκολα, με το «καπιτίς» θα αγοράζονται αυτά τα χαρτιά και θα οδηγούν στο χαρακτηρισμό του θύματος και άρα, στη μη άσκηση της ποινικής δίωξης.

Όμως, δεν θα συμβαίνει μόνο αυτό, κύριε Κοινοβουλευτικές Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, αλλά προσέξτε και κάτι άλλο το οποίο προφανώς δεν παρατήρησε η Νέα Δημοκρατία και μου έκανε εντύπωση το γεγονός ότι ο εισηγητής σας δεν το ψήφισε απλώς, αλλά το εκθείασε ως μείζον καλό και ως καταπληκτικό.

Ακούστε, λοιπόν, τι λέει, για να ακούσουν και οι ψηφοφόροι σας. «Κατά τη διάρκεια της προστασίας αρωγής, οι αλλοδαποί θύματα, κατά την έννοια του παρόντος, δεν απελαύνονται. Από-

φαση απέλασης που έχει εκδοθεί, αλλά δεν έχει ακόμη εκτελεστεί, ανακαλείται».

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Αναστέλλεται.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αναστέλλεται.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Ναι, αναστέλλεται. Δεν έχει σημασία. Το ίδιο είναι. Δεν έχει διαφορά, κύριε Υπουργέ. Μην παίζουμε με τις λέξεις τώρα. Εσείς είστε δικηγόρος και «παίζετε» με τις λέξεις. Εγώ είμαι πολίτης που δεινοπαθεί στο κέντρο της Αθήνας και με ενδιαφέρει η ουσία. Θα μείνουν εδώ; Θα μείνουν! Εσείς θα το ονομάσετε «αναστολή» και εγώ θα το λέω «ανάκληση». Δεν έχει σημασία αυτό. Το θέμα είναι ότι θα μείνει εδώ. Εγώ θέλω να φύγει, αλλά εσείς θέλετε να μείνει. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Και επαναλαμβάνω ότι εσείς είστε συνεπής. Βέβαια, εδώ υπάρχει και ένα μείζον θέμα. Ο κύριος Πρωθυπουργός προεκλογικώς σε άρθρο του στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» είπε: «Μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση». Άρα και ο κύριος Πρωθυπουργός είναι μη συνεπής. Επειδή, όμως, κανείς δεν τον πίστεψε και κανείς δεν τον ψήφισε γι' αυτό, τον συγχωρώ.

Όμως, επειδή κάποιοι μπορεί να έχουν πιστέψει τον κ. Σαμαρά και να έχουν πέσει θύματα, καλό είναι να διευκρινίζεται και αυτό. Λέω ξανά τι ψήφισε ο κ. Σαμαράς: «Κατά τη διάρκεια της προσασίας ή αργώσης, οι αλλοδαποί θύματα, κατά την έννοια του παρανότος, δεν απελαύνονται».

Και πάω λίγο παρακάτω, γιατί ούτε αυτό έχει αναγνωστεί. «Θύμα εμπορίας προσώπων είναι τόσο το φυσικό πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν βάσιμοι λόγοι, ώστε να θεωρηθεί θύμα οποιουδήποτε από τα εγκλήματα...» κ.λπ..

Σας παρακαλώ να το ακούσετε αυτό, γιατί πρόκειται για κάτι καταπληκτικό. Να ξέρετε ότι αυτά τα πρωτόκολλα και αυτούς τους νόμους τους έχουν φτιάξει όλοι αυτοί οι περιέργοι τύποι που έρχονταν και στις επιτροπές μας.

Να ξέρετε, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, ότι αυτά έχουν γραφτεί από κάτι μη κυβερνητικές οργανώσεις και από κάτι άλλα «φληναφήματα» που ζουν από το κράτος. Πρόκειται γι' αυτές τις γνωστές μη κυβερνητικές οργανώσεις από τις οποίες αν κοπεί η κρατική χρηματοδότηση, δεν θα υπάρχουν.

Ακούστε, λοιπόν, τι έχουν γράψει αυτές οι μη κυβερνητικές οργανώσεις στις οποίες υπάρχουν κάτι περιέργοι τύποι οι οποίοι όταν ακούν τη λέξη Ελλάδα, τους σηκώνετε η τρίχα, βγάζουν σπυράκια και δεν θέλουν να βλέπουν τη σημαία και σου λένε ότι δεν πειράζει που καίγεται η σημαία, γιατί είναι ένα απλό πανί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ακούστε, λοιπόν, τι έχουν γράψει εδώ: «...πριν ασκηθεί η ποινική δίωξη γι' αυτό, όσο και εκείνο σε βάρος του οποίου τελέστηκε κάποιο από τα παραπάνω εγκλήματα για τα οποία κινήθηκε η ποινική δίωξη...». Προσέξτε, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας! Μη φανεί σαν εμπάθεια το γεγονός ότι απευθύνομαι σε σας. Απευθύνομαι σε σας, γιατί υποτίθεται ότι μαζί δώσαμε τον αγώνα για το νόμο για την ιθαγένεια. Εγώ ήξερα ότι επρόκειτο περί πολιτικής υποκρισίας, αλλά είναι καλό να το ακούσουν και οι ψηφοφόροι σας.

Συνεχίζω, λοιπόν, με το εξής πιο καταπληκτικό: «...ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του και από το εάν αυτό έχει εισέλθει στη χώρα νόμιμα ή παράνομα». Έλα, Χριστέ και Παναγία!

Ήρθε εδώ ο κ. Σαμαράς και μας μίλησε επί μία ώρα περίπου – και ήταν από τις σπάνιες ομιλίες του, γιατί τέσσερις, πέντε έχει κάνει ως Πρόεδρος και όχι περισσότερες- για τη λαθρομετανάστευση και τη ζημιά που αυτή προκαλεί! Και εδώ λέει –το ψήφισατε- «ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του και από το εάν αυτό έχει εισέλθει στη χώρα νόμιμα ή παράνομα».

Όπως αντιλαμβάνεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση –βέβαια, έχει μικρή συμμετοχή από Βουλευτές, αλλά είμαι βέβαιος ότι θα αποκτήσει μεγάλη δημοφιλία στο διαδίκτυο- έχει πράγματι πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, για τον εξής λόγο. Διότι θα πρέπει κάποτε η Νέα Δημοκρατία να συνειδητοποιήσει τι είδους κόμμα θέλει να γίνει. Δεν μπορείτε να είστε σε δύο βάσεις. Και σε κάθε περίπτωση, εμείς δεν θα σας επιτρέψουμε να κοροϊδέσετε ούτε έναν Έλληνα πολίτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα κλείσω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Και ως Αντιπολίτευση σήμερα συνεχίζετε όλη εκείνη την πρακτική που είχατε ως κυβέρνηση, δηλαδή να χαϊδεύετε τους μετανάστες, με αποτέλεσμα να έχουν γεμίσει όλες οι γειτονιές της Αθήνας από όλους αυτούς τους περιέργους τύπους που έχουν πνίξει την ομαλή ζωή της πόλης και την ομαλή ζωή της χώρας.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργιάδη.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Δεν έχετε δικαίωμα δευτερολογίας, κύριε Αποστολάκο.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο μόνο για δύο λεπτά.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Εντάξει. Κατ' οικονομία και επειδή έγινε καταχρηστική αναφορά στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας από τον κ. Γεωργιάδη, θα σας δώσω το λόγο για δύο λεπτά.

Ορίστε, κύριε Αποστολάκο, έχετε το λόγο.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Οφείλω μία απάντηση, κύριε Πρόεδρε, στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος απουσιάζει αυτή τη στιγμή και ο οποίος ενοχλήθηκε από την αναφορά που έκανα στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης.

Επειδή, λοιπόν, έχει σαφές και ορατό πια έλλειμμα ενημέρωσης, οφείλω να του υπενθυμίσω –υποθέτω ότι κάποια στιγμή θα με δει ή θα τα μάθει- ότι υπάρχει ομόφωνη απόφαση της Εξεταστικής των Πραγμάτων Επιτροπής για την εξέταση της υπόθεσης «SIEMENS», η οποία απηύθυνε επιστολή στον Πρόεδρο της Βουλής, στον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Παπανδρέου και στους Αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων με την οποία όσα ακριβώς ισχυρίστηκα εγώ, ζητούν να τα πράξει η ελληνική Κυβέρνηση.

Και επειδή μόλις μπήκε στην Αίθουσα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, θα ήθελα να του επαναλάβω –γιατί αμφισβητήσατε τα όποια επιχειρήματα είχα- ότι υπάρχει ομόφωνη απόφαση της Εξεταστικής των Πραγμάτων Επιτροπής για την εξέταση της υπόθεσης «SIEMENS» η οποία απηύθυνε επιστολή στον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Παπανδρέου, στον Πρόεδρο της Βουλής και στους Αρχηγούς των πολιτικών κομμάτων, όπου ακριβώς όσα είπα εγώ, ζητούν από την Κυβέρνηση.

Και προς επίρρωση αυτού, σας γνωρίζω –επειδή προφανώς το λησμονήσατε- ότι ο αρμόδιος Υπουργός κ. Παμπούκης, στον οποίο φαίνεται ότι απηύθυνε τη σχετική εντολή ο Πρωθυπουργός, έστειλε αυτήν την επιστολή προς τη «SIEMENS» εξωτερικού, προκειμένου να γνωστοποιήσει τους πολιτικούς οι οποίοι τα πήραν.

Πού βλέπετε, λοιπόν, τα τεχνάσματα και την προσπάθεια δημιουργίας του οποιουδήποτε προσκόμματος στη ψήφιση και δυσλειτουργίας σε ό,τι αφορά την παρουσία της Νέας Δημοκρατίας; Θα πρέπει κάποια στιγμή να αναγνωρίσετε ότι εμείς έχουμε την πολιτική γενναιότητα να λέμε «ναι» σε κάτι το οποίο πιστεύουμε.

Δεύτερον –και κλείνω μ' αυτό σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε- θα ήθελα να πω ότι εγώ εκτιμώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ κ. Γεωργιάδη, κάτι που γνωρίζω. Όμως, μ' αυτήν την επανειλημμένη αναφορά του στις θέσεις της Νέας Δημοκρατίας, του Προέδρου της κ. Σαμαρά, του εισηγητού της και προφανώς και εμού, θεωρώ ότι έχει γίνει κάποια σύγχυση. Προφανώς, εξέλαβε το Βήμα της Βουλής ως προεκλογικό βήμα από το οποίο ενδεχόμενα θα διεκδικήσει τη ψήφο ως αιρετός περιφερειάρχης για λογαριασμό του κόμματός του. Διαφορετικά, δεν εξηγείται. Διότι έχει μία λογική ανακολουθία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Πήρε και το χρίσμα!

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Πήρε και το χρίσμα;

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Δεν έχω πάρει κανένα χρίσμα! Δεν έχω πάρει τίποτα!

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Δεν ξέρω αν πήρατε το χρίσμα, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΛΑΟΣ. Όμως, διαφορετικά δεν εξηγείται. Διότι υπάρχει μία λογική ανακολουθία. Εάν μου βρείτε έστω και μία σύνδεση του σημερινού σχεδίου νόμου μ' αυτό το οποίο ψήφισε η κυβερνητική Πλειοψηφία για την παροχή της ιθαγένειας, εγώ θα αποδεχτώ όλα όσα είπατε. Βρείτε μου έστω και μία σύνδεση. Δεν υπάρχει καμμία! Ουδεμία απολύτως!

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Όχι, κύριε Γεωργιάδη, δεν έχετε το λόγο.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Αφού με προκάλεσε, κύριε Πρόεδρε!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Άλλωστε είπε ότι εάν έχετε λάβει το χρίσμα, σας νομιμοποιεί να μιλάτε καταχρηστικά. Θεωρείται, λοιπόν, λήξαν το θέμα.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, δεν το έχω λάβει.

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Δεν χρειάζεται, κύριε Ευθυμίου. Σας παρακαλώ. Συμπεραίνουμε τώρα.

Θέλω να έχει τον συμπερασματικό λόγο ο κ. Υπουργός, αν έχει κάτι να πει ή να προσθέσει ή να κλείσει.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Ο κ. Ευθυμίου;

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Σέβομαι ότι αυτή την ώρα ο κύριος Πρόεδρος δεν θέλει να δώσει το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Δεν χρειάζεται.

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Απλώς ζητώ για τον οποιονδήποτε να ανατρέξει στα Πρακτικά της ομιλίας μου, για να γίνει κατανοητή.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο για ένα λεπτό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Όσο χρόνο χρειάζεστε, αλλά δι' ολίγω. Εμπιστεύομαι την δεινότητα σας να εκφράζεστε επιγραμματικά.

Ορίστε, κύριε Σκυλλάκο έχετε το λόγο.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Υπάρχει ιστορική συναίνεση σε ζητήματα που συζητάμε σήμερα να συμπλέουν, και διά της ψήφου, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Οι δύο τρομονόμοι, που πέρασαν, ψηφίστηκαν από τους Βουλευτές και των δύο κομμάτων. Για να είμαι ακριβής όχι από όλους τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Τουλάχιστον στον πρώτο τρομονόμο υπήρχαν κάποιοι που είχαν αντισταθεί. Η πλειοψηφία είχε υποστηρίξει εκείνο το νομοθέτημα.

Για το γεγονός ότι η Νέα Δημοκρατία φαίνεται συνεπής, επειδή στηρίζει αυτό το νομοσχέδιο, θα πω ότι αυτή είναι η πολιτική της. Το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να εξηγήσει γιατί αποδέχεται τη λογική της αντιτρομοκρατικής νομοθεσίας. Εγώ δεν θέλω να αμβλιωτήσω την προσωπική εκτίμηση του κυρίου Υπουργού, ότι βάζει τα δημοκρατικά δικαιώματα και την ελευθερία πάνω από την ασφάλεια.

Όταν, όμως, κάτω από την πίεση των πραγμάτων και τους διεθνείς συσχετισμούς - αλλά καμιά φορά και εντός της Ελλάδος, υπάρχουν τέτοια νομοθετήματα- ψηφίζουμε επικίνδυνες διατάξεις, θα μπορεί η έννοια της δημοκρατίας να γίνει ένα λάστιχο που να συμπεριλαμβάνει και στην πράξη όχι μόνο στα λόγια, όπως γίνεται από ορισμένες δυνάμεις, τα λαϊκά κινήματα.

Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία όπου κινδυνεύει να χάσει ψήφους, για να το πω απλά, καταψήφίζει τα νομοσχέδια, ενώ συμφωνεί. Για παράδειγμα όσον αφορά το μνημόνιο, διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία με τα περιοριστικά μέτρα που πάρθηκαν; Ό,τι είναι αντιδημοφιλές, το αποφεύγει και κρατάει αποστάσεις. Το ίδιο γίνεται επί ΠΑΣΟΚ. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Το δεύτερο θέμα έχει να κάνει με το ότι δεν διακινδυνεύουμε τίποτα από αυτές τις αλλαγές, που είπε ο κύριος Υπουργός. Γίνονται τέσσερις βασικές αλλαγές στο 187 και στο 187Α. Και οι τέσσερις είναι αρνητικές. Δεν κάθομαι τώρα να επαναλάβω αυτά τα οποία είπα προηγουμένως.

Το πιο αρνητικό, όμως, είναι αυτό που αφαιρείτε. Έχετε ορισμένα επιχειρήματα. Είναι πρόσφατο. Το 2001 ψηφίσαμε τον

187Α. Δεν είναι αμέσως μετά την πτώση της δικτατορίας. Έχει τη σημασία του. Θα μπορούσαμε να προσθέσουμε ορισμένα πράγματα και αυτό να παραμείνει. Είναι λάθος αυτό που κάνετε και δεν ξέρω για ποιο λόγο επιμένετε.

Τέλος, όσον αφορά το θέμα των μεταναστών. Εμείς δεν ασχοληθήκαμε με τους μετανάστες, γιατί δεν ήταν αυτό το βασικό ζήτημα. Υπάρχουν διατάξεις και για τη διακίνηση ανθρώπων και για άλλες τέτοιες διατάξεις θετικού χαρακτήρα που θα μπορούσαμε να υποστηρίξουμε.

Αλλά, δεν μπορώ να συμφωνήσω με την λογική, που ακούγεται από την πλευρά του ΛΑΟΣ ότι, εν πάση περιπτώσει, για όλους αυτούς τους δύστυχους που έρχονται στη χώρα μας με κίνδυνο της ζωής τους, πρέπει να ανοίξουμε τις φυλακές. Περί αυτού πρόκειται, να μην υπάρχει παραθυράκι και όλοι να θεωρούνται παράνομοι, όλοι υπόδικοι, «ή να τους διώξουμε ή να τους βάλουμε φυλακή». Δεν μπορεί η Ελλάδα να γίνει μια απέραντη φυλακή.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας για λίγο.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω να είμαι σύντομος. Θέλω να θίξω συμπερασματικά δύο-τρία ζητήματα.

Θα μου επιτρέψετε να απευθυνθώ στον κύριο Υπουργό. Κύριε Υπουργέ, οι καλές προθέσεις χαρακτηρίζουν πράγματι παρά πολλούς Υπουργούς, που πέρασαν από τον υπουργικό θώκο του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δεν αμφισβητώ και τις δικές σας καλές προθέσεις.

Ιστορικά, όμως, την τελευταία εικοσαετία, η διολίσθηση στην υποχρεωτικότητα της προσαρμογής σε αυτό που λέγεται «σύγχρονη διεθνής έννομη τάξη», είναι πολιτική του Υπουργείου αυτού. Αυτό οδηγεί συστηματικά σε όλο και πιο αντιδημοκρατική και κατασταλτική συγκρότηση του σύγχρονου νομικού οπλοστασίου που βάλλει ευθέως εναντίον των ελευθεριών των πολιτών. Δεν έχει αποδειχθεί καμμία χρησιμότητα ως προς τις στοχεύσεις, τις οποίες επαγγέλλεται αυτή η πολιτική για την πάταξη του οργανωμένου εγκλήματος και για όλα αυτά.

Αντιθέτως, επειδή το δίκαιο λειτουργεί και στο επίπεδο του εποικοδομηματος -όπως είπα και στην αρχική μου τοποθέτηση- και της ιδεολογίας, ανοίγει τις ορέξεις να ζητούν, ούτε λίγο ούτε πολύ, εκπρόσωποι ενός κόμματος σήμερα στην Βουλή την ποινικοποίηση αυτής καθ' εαυτής της μετανάστευσης, διότι περί αυτού πρόκειται. Αυτό ζήτησαν από εσάς σήμερα.

Αυτό είναι ένα διεθνές ρεύμα που δηλητηριάζει τις συνειδήσεις των πολιτών σε μια χώρα η οποία δεν ικανοποιεί ούτε το 0,2% των αιτήσεων ασύλου, που δεν έχει σύστημα υποδοχής των μεταναστών και ελέγχου και καταγραφής και εξασφάλισης των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που δημιουργεί ως εκ τούτου εκρηκτικά μείγματα σε συγκεκριμένες μεμονωμένες περιοχές, στις οποίες συγκεντρώνεται ακριβώς ό,τι πιο περιθωριοποιημένο στοιχείο μπορεί να υπάρχει και πέφτει θύμα εγκληματικότητας. Ενώ το σύνολο της μετανάστευσης έχει βοηθήσει στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας και τώρα στην κρίση, ήδη απομακρύνεται και μεταναστεύει.

Μη φοβάστε συνάδελφοι του ΛΑΟΣ, φεύγουν οι μετανάστες και μαζί με τους μετανάστες μεταναστεύουν πλέον και Έλληνες εργαζόμενοι. Αυτή είναι η φύσρα αυτής της αντιδημοκρατικής πολιτικής, που ασκείται πια στον σύγχρονο κόσμο.

Και εσείς -αν είναι δυνατόν- θέλετε ο άνθρωπος, ο οποίος για να ζήσει αυτός ή η οικογένειά του που μένει πίσω στις χώρες της εξαθλίωσης και πληρώνει τη δυνατότητά του να τον μεταφέρουν από ένα σημείο σε ένα άλλο, να χαρακτηριστεί συμμετοχος στην εγκληματική συμμορία. Λες και μπαίνει στην μπαρμποutiέρα της γεγονιάς του να παίξει ζάρια και όταν μπαίνει η αστυνομία, ενοχοποιείται και ο ιδιοκτήτης του καφενείου και ο παίκτης; Τέτοιου είδους εξίσωση; Ή την εκπορευόμενη κυρία με τη δική της θέληση, που είπε ο κ. Βορίδης πώς θα την προστατεύσουμε αυτήν; Για ποια μιλάμε; Για την Κατρίν Ντενέβ; Για την «Ωραία της Ημέρας»; La belle de jour; Αυτό είναι το πρόβλημα του κ. Βορίδη;

Έχουμε πραγματικά στην Ελλάδα, στην Ευρώπη φαινόμενα

τέτοιου τύπου; Υπάρχουν κύριοι μετανάστες που πληρώνουν και μπαίνουν έτσι; Είναι εκατοντάδες οι νεκροί και στον Έβρο και στο Αιγαίο. Είναι χιλιάδες οι εξαθλιωμένοι. Υπάρχουν μωρά παιδιά, έγκυες γυναίκες, νέα παιδιά και δεν έχουν στον ήλιο μοίρα. Και κατασταλτικοί μηχανισμοί είναι παρά πολλοί και διαρκώς διογκούμενοι.

Αυτήν την εικόνα θα τη μετατρέψουμε σε μια εικόνα μιας χώρας, που υποτίθεται ότι κινδυνεύει στην Ομόνοια; Και ως εκ τούτου, το δίκαιο πρέπει να γίνει ακόμα πιο κατασταλτικό, ακόμα πιο αντιδημοκρατικό και να ενοχοποιήσουμε και τον μετανάστη που πληρώνει τους τρεις Έλληνες, Τούρκους ή οποιουδήποτε για να τον περάσουν απέναντι;

Κύριε Υπουργέ, δεν με νοιάζει η άποψη του ΛΑΟΣ. Το λέω ειλικρινά. Με νοιάζει η έλλειψη της δικής σας –και όχι προσωπικά, του πολιτικού σας χώρου εννοώ– σθεναρής ιδεολογικής, πολιτικής και θεσμικής αντίστασης σε όλες αυτές τις φασίζουσες εξελίξεις.

Αυτό με νοιάζει και αυτό είναι καίριο ζήτημα. Και στο προκειμένο θέμα που συζητάμε σήμερα έχει μεγάλη σημασία το ότι δεν απαντήσατε με σθεναρό τρόπο σε όλα όσα ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Κύριε Βορίδη, θέλετε το λόγο για λίγο, για μία σύντομη παρέμβαση;

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Για τη δευτερολογία μου.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Γιατί κλείνουμε τώρα τη συνεδρίαση. Θα μιλήσει ο Υπουργός και τελειώνουμε.

Ορίστε, κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, προκειμένου να διεξαχθεί μία συζήτηση στο επίπεδο που διεξάγεται στο ελληνικό Κοινοβούλιο, θα πρέπει να διεξαχθεί με όρους –ας το πω– εντιμότητας πνευματικής.

Εγώ δεν έχω αντίρρηση στο να διαφωνούμε για ό,τι θέλετε. Αλλά, πρέπει να αποδίδεται στους ομιλητές αυτά τα οποία λένε. Να τα ερμηνεύετε, αλλά να συγκεντρώνεστε σ' αυτό που λέμε. Να συνεννοηθούμε ως προς...

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Μιλάμε για υπαρκτές κοινωνικές σχέσεις, κύριε Βορίδη.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Βεβαίως, καμμία αντίρρηση.

Να διαφωνήσουμε, λοιπόν και με τον κύριο Υπουργό και με εσάς και με άλλες δυνάμεις όσο θέλετε ως προς τις ρυθμίσεις. Εμείς έχουμε μια διαφορετική αντίληψη, εσείς μια άλλη. Δεν πειράζει. Αυτό καταθέτουμε, θα μας κρίνει ο λαός.

Όμως, είναι σημαντικό το να αποδίδετε –ξαναλέω– τις θέσεις, τις οποίες θέλετε να κριτικάρετε –εγώ λέω και για την ποιότητα του επιχειρήματος– με ακρίβεια και να απαντάτε σ' αυτό και όχι σε κάτι άλλο, στο οποίο θέλετε να απαντήσετε που σας είναι εύκολο.

Εδώ, λοιπόν, είμαστε ξεκάθαροι. Δεν είπαμε κανείς να πάει στη φυλακή. Δεν είπαμε κανένας να σκοτωθεί. Εμείς είπαμε ότι πρέπει να συνεχίσει να χαρακτηρίζεται παράνομος μετανάστης και να μην τυγχάνει των ευεργετημάτων που ορίζονται για τα θύματα, διότι αυτός ο οποίος οικειοθελώς χρησιμοποιεί ένα σύστημα διακίνησης μεταναστών, αυτός ο άνθρωπος δεν είναι θύμα. Αυτό λέμε.

Σ' αυτό το επιχείρημα να απαντήσετε. Αν η απάντησή σας είναι «Κύριε Βορίδη μου, εμείς δεν θέλουμε τίποτα από όλα αυτά. Εμείς θέλουμε να καταργήσουμε κι αυτό το νόμο, διότι εμείς θέλουμε ανοιχτά σύνορα, να έρχεται ο κόσμος εδώ πέρα», πείτε αυτό. Αυτό είναι μία άλλη τοποθέτηση.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Η σύμβαση ορίζει...

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Επιτρέψτε μου, κύριε Δρίτσα...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Μη διακόπτετε, κύριε Δρίτσα.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αν θέλετε να απαντήσετε σ' αυτό, σας ξαναλέω, απαντήστε σ' αυτό. Μην αποδίδετε σε μας κάτι που δεν είπαμε.

Όπως, κύριε Υπουργέ, η ορθή απάντηση στην κριτική την οποία ασκήσαμε δεν είναι ότι έχετε βάλει μία διαδικασία για να λύσετε το θέμα. Εγώ δεν είπα ότι δεν έχετε θέσει μία διαδικασία. Εγώ είπα: Υφίστανται οι νομικές προϋποθέσεις γι' αυτά τα οποία συζητάμε;

Δηλαδή, άρθρο 187: Εγκληματική οργάνωση που διακινεί μετανάστες. Χρησιμοποιεί κάποιος αυτήν την εγκληματική οργάνωση. Έχει τη νόμιμη προϋπόθεση να ζητήσει να χαρακτηριστεί θύμα;

Εμένα η αντίρρησή μου είναι εκεί. Τι μου απαντήσατε εσείς; Ναι, την έχει, αλλά θα κρίνει ο εισαγγελέας αν είναι ή δεν είναι υπό κάποιες προϋποθέσεις. Μα, εγώ δεν σας είπα πώς θα γίνει η κρίση ως προς αυτό. Αυτό είναι το διαδικαστικό μέρος. Απαντήστε στο πρώτο. Το πρώτο μέρος είναι που πρέπει να απαντήσετε. Αυτό είναι το επιχείρημα.

Ως προς το θέμα του θύματος εμπορίας ανθρώπων, σωματεμπορία, ευάλωτη θέση. Δεν είναι η Κατρίν Ντενέβ. Είναι η μεγάλη πλειοψηφία εκείνων οι οποίες παρέχουν γενετήσιες υπηρεσίες, υπηρεσίες ερωτικές και οι οποίες έρχονται στην Ελλάδα με αυτό το σκοπό. Αυτές είναι θύματα; Εγώ αυτό ρωτώ. Δεν είπα ούτε να τις κάψουμε, ούτε να τις σκοτώσουμε, ούτε να τις φυλακίσουμε, ούτε τίποτα. Εγώ ρώτησα κάτι απλό. Πρέπει να πάρουν το status θυμάτων και να προστατευθούν; Αυτό εψήφισε η Νέα Δημοκρατία.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Όχι, όχι.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αυτά είπατε...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Εντάξει, να μη γυρίσει η συζήτηση στην αρχή.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αυτά είπατε. Εγώ δεν άκουσα στον εισηγητή σας οποιαδήποτε διαφοροποίηση...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Θα απαντήσει ο Υπουργός.

Τελειώνετε, κύριε Βορίδη.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Είναι το αυτονόητο.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Α, δεν το είπα επειδή είναι αυτονόητο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Μη διακόπτετε, κύριε Αποστολάκο.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Διότι εγώ άκουσα δάκρυα για το μετανάστη και γι' αυτόν υποθέτω ότι χειροκρότησε και ο κύριος Υπουργός. Αλλά, βλέπω μία αναδίπλωση εν συνεχεία, πάντοτε ευπρόσδεκτη και προς τη σωστή κατεύθυνση.

Εκείνο, λοιπόν, είναι που επίσης, πρέπει να απαντηθεί. Αυτή η ευάλωτη, λοιπόν, θέση είναι εκείνη που πρέπει να επιτρέψει να τη χαρακτηρίσει ως θύμα; Αυτό λέμε και αυτή είναι η αντίρρησή μας.

Σας λέμε και κάτι άλλο: ότι ανοίγετε μία τεράστια φάμπρικα, ειδικά στο θέμα της μετανάστευσης. Ποια είναι η φάμπρικα; Ή δεν θα πρέπει να χαρακτηρίζετε τους διακινητές εγκληματική οργάνωση, διότι μόλις τους χαρακτηρίσετε εγκληματική οργάνωση, όλοι όσοι διακινούνται με αυτούς αποτελούν θύματα και δεν μπορείτε να τους επαναπροωθήσετε και επομένως, θα πρέπει να τη χαρίζετε στους διακινητές ή αλλιώς, η φυσική συνέπεια είναι ότι ανοίγετε την «ωραία πόρτα». Μάλιστα, εγκληματική οργάνωση. Μόλις τους συλλαμβάνετε, είναι θύματα, περάστε μέσα. Αυτές είναι οι δύο δυνατότητες και γι' αυτό είναι λάθος η ρύθμιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ο συμπερασματικός λόγος στον κύριο Υπουργό.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φωνή μου μάλλον θα ανοίξει εξαιτίας μιας ομολογούμενης έντασης την οποία αισθάνομαι από αυτά τα οποία έχω παρακολουθήσει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Να ανοίξει ομαλά, δηλαδή αύριο.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Δεν με ενδιαφέρει, κύριε συνάδελφε, να μου αποδίδονται καλές προθέσεις. Ο κό-

σμος είναι γεμάτος από ανθρώπους με καλές προθέσεις. Με ενδιαφέρει να μου αποδίδονται –και αυτό θα το διεκδικήσω– ορθές πολιτικές. Ορθές πολιτικές πιστεύω ότι εισηγούμαι ως εκπρόσωπος της Κυβέρνησης και με επιχειρήματα, όχι με αφορισμούς. Άλλωστε, εάν δεν εισηγούμην ορθές πολιτικές, τουλάχιστον για το κόμμα σας, δεν θα υπήρχαν περιπτώσεις κατά το πρόσφατο παρελθόν που θα συνηγορούσατε με τη θετική σας ψήφο.

Εκφράζω με μεγάλη θεσμική ένταση την προσπάθειά μου να υπερασπιστώ την αλήθεια: αλήθεια που μπορεί κατά περίπτωση να εκφράζεται από περισσότερους και δεν εκφράζεται μόνο από την Κυβέρνηση, τουλάχιστον στη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να μετατρέπεις το φόβο σε πολιτική είναι έγκλημα. Το να μετατρέπεις, όμως, την άγνοια σε πολιτική είναι επικίνδυνο και το επικίνδυνο είναι χειρότερο του εγκλήματος. Το να παραποιείς τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου δεν είναι θεάρεστο έργο και παρασύρεις σε λανθασμένα συμπεράσματα τους πολίτες που παρακολουθούν αυτή τη συζήτηση.

Κύριοι συνάδελφοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ό,τι ρυθμίζουμε στα άρθρα 4 και επόμενα στο συζητούμενο νομοσχέδιο για τους ορισμούς του θύματος εμπορίας ανθρώπων, για τους ορισμούς του θύματος της παράνομης διακίνησης προσώπων, για τον τρόπο χαρακτηρισμού τους, αφορούν την παροχή προστασίας και αρωγής και όχι τη δυνατότητα να ασκηθεί ποινική δίωξη. Η ποινική δίωξη ασκείται ευθύς ως παραβιάζεται ο ν. 3386 με την παράνομη είσοδο στη χώρα αλλοδαπών και γι' αυτό εκατοντάδες υποθέσεις εισάγονται καθημερινά στα διοικητικά πρωτοδικεία της χώρας, χιλιάδες άνθρωποι βρίσκονται στα κρατητήρια –δυστυχώς– των αεροδρομίων, των αστυνομικών τμημάτων και στις φυλακές της χώρας. Δεν υπάρχει σχέση των ρυθμίσεων που προτείνουμε με την άσκηση ή όχι ποινικής δίωξης.

Παράβαση του ν. 3386 σημαίνει άσκηση ποινικής δίωξης γι' αυτούς που εισέρχονται παράνομως στη χώρα, είτε μόνοι τους είτε γιατί χρησιμοποιούν εγκληματική οργάνωση. Ό,τι ρυθμίζουμε συνδέεται με το στάδιο της παροχής προστασίας και αρωγής.

Πότε παρέχεται προστασία και αρωγή; Προστασία και αρωγή παρέχεται κατά το νόμο. Ο ν. 3064 άρθρο 12 έχει ως ακολούθως. Σας το διαβάζω: «Στα θύματα των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 323, 323Α κ.λπ.», παρέχεται προστασία, η οποία αφορά ιδίως την προστασία της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας τους, αν υφίσταται σοβαρός κίνδυνος για τα αγαθά αυτά».

Επίσης, για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται αναγκαίο, παρέχεται αρωγή για τη στέγαση, τη διατροφή, τη διαβίωση, την περίθαλψη και την ψυχολογική στήριξη τους, καθώς και για την εξασφάλιση του νομικού παραστάτη και διερμηνέα. Επιπλέον, για τους ανήλικους λαμβάνεται μέριμνα για την ένταξή τους σε προγράμματα σχετικά με την εκπαίδευση και επαγγελματική τους κατάρτιση.

Όταν, λοιπόν, οι μετανάστες που διακινούνται από εγκληματικές οργανώσεις χαρακτηριστούν θύματα κατά τους ορισμούς της περίπτωσης ΙΑ' του άρθρου 4, μετά από πράξη του εισαγγελέα, θύματα των άρθρων 323, 323Α κ.λπ., όταν δηλαδή κινδυνεύει η σωματική τους ακεραιότητα, η γενετήσια ελευθερία τους, τότε, είτε ασκηθεί ποινική δίωξη είτε μετά, γι' αυτές τις περιπτώσεις η νομοθεσία μας –και ορθά– προβλέπει στάδιο παροχής προστασίας και αρωγής, οπότε εφαρμόζονται οι πρόσθετες προστατευτικές διατάξεις του παρόντος. Στην απarίθμηση, δε, των εγκλημάτων του ν. 3064 προσθέτουμε τώρα τον σεξουαλικό τουρισμό και την παιδική πορνογραφία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Είναι δυνατόν, λοιπόν, να εισηγείστε απ' αυτό το Βήμα, με τρόπο ο οποίος μπορεί να προκαλεί αυτούς που γνωρίζουν και να φοβίζει αυτούς που αγνοούν, ότι δήθεν όποιος εισέρχεται παράνομως στην χώρα δεν θα υφίσταται γενικών καμμία ποινική δίωξη; Ποιος τα λέει αυτά;

Σας παρακαλώ πολύ! Θα επαναλάβω ότι φόβος μετατρέπόμενος σε πολιτική είναι έγκλημα, αλλά άγνοια μετατρέπόμενη σε

πολιτική είναι επικίνδυνη. Γι' αυτό οφείλουμε να αποστούμε και από τα δυο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Προσθήσαμε μάλιστα και ορισμένα ακόμα «προνόμια» γι' αυτούς τους δυστυχείς ανθρώπους. Ο νόμος προβλέπει προθεσμία επίσκεψης, ενός μηνός που τώρα γίνεται τρεις μήνες. Για ένα νεαρό ο οποίος έχει υποστεί σεξουαλική κακοποίηση προσθήσαμε και τη δυνατότητα, στο τρίμηνο της προθεσμίας επίσκεψης και μέχρις ότου απεγκλωβιστεί από τα κυκλώματα που τον εκμεταλλεύονταν, να μην εκδίδεται στη χώρα του.

Διαφωνείτε με αυτό, έτσι δεν είναι; Διαφωνείτε γιατί ορίζεται ότι εάν υπάρχει απόφαση απέλασης, αναστέλλεται. Ε, λοιπόν, δεν πρέπει να εκτελεστεί η απέλαση αυτού που αποτελούσε αντικείμενο εκμετάλλευσης ως προς την γενετήσια ελευθερία του, για να μπορέσει κατά την προθεσμία επίσκεψης να προστατευθεί από τα κυκλώματα, που τον εκμεταλλεύονταν.

Στο όνομα ποιων ανθρωπιστικών ιδεωδών επιχειρηματολογούν εκπρόσωποι συγκεκριμένου κόμματος που προσπαθούν να φοβίσουν κοινωνικές κατηγορίες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναφέρω και πολλά άλλα παραδείγματα...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Όχι-όχι, κύριε Υπουργέ! **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Κύριε Πρόεδρε, δεν είπα ότι θα το κάνω. Μη σας φοβίζει.

Όμως, θέλω να κλείσω με μια πρόσθετη παρατήρηση που αφορά και πάλι στην Αριστερά η οποία θα όφειλε να υπερασπιστεί αυτές τις ρυθμίσεις. Στο όνομα της διαφωνίας της για δήθεν περιορισμούς των ατομικών ελευθεριών στο όνομα της καταπολέμησης της τρομοκρατίας, δεν ψηφίζει όλο το νομοσχέδιο.

Η Σύμβαση του Παλέρμο είναι του 2000. Η προσπάθεια να τεθεί το δίλημμα «ασφάλεια ή ελευθερία» με ένταση εκδηλώθηκε στο διεθνές περιβάλλον μετά το κτύπημα στους δίδυμους πύργους το 2001. Όσες απόπειρες περιστολής ατομικών ελευθεριών έγιναν διεθνώς, έγιναν κυρίως την τελευταία περίοδο, όχι εξαιτίας του Παλέρμο. Το Παλέρμο δε, δεν απαιτεί τροποποιήσεις του 187Α σχετικά με την τρομοκρατία. Απαιτεί τροποποίηση του 187 για τις εγκληματικές οργανώσεις.

Διαφωνείτε ότι θα πρέπει να τιμωρούνται αυτοί οι οποίοι πασχούν μέσα πάσης φύσεως και χρηματοδοτούν τις εγκληματικές οργανώσεις που διακινούν, κατά τα πρόσθετα πρωτόκολλα, γυναίκες, ανήλικα παιδιά ή κάνουν εμπορία ανθρώπων! Διαφωνείτε μ' αυτό εσείς της Αριστεράς! Και λέτε «όχι»! Ισχυριζόμαστε ότι θα πρέπει να τιμωρούνται και αυτοί που χρηματοδοτούν τις εγκληματικές οργανώσεις, για να διακινούν παράνομα πυρομαχικά ή όπλα, για να διακινούν γυναίκες, παιδιά, μετανάστες. Εσείς λέτε ότι είναι λάθος και δεν το ψηφίζετε! Το Παλέρμο δεν απαιτεί τροποποίηση του 187Α, αλλά η σωστή, ορθή, δογματική προσέγγιση επιβάλλει αντίστοιχα να επεκτείνεις τις ρυθμίσεις που αφορούν τις εγκληματικές οργανώσεις και στην τρομοκρατία.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, σημειώνω ότι το αν θα προστατεύσεις ένα πρόσωπο που δρα υπέρ της ελευθερίας δεν είναι θέμα νόμου, αλλά κυρίως δικανικής αντίληψης. Το 1921, μια μελαγχολική μέρα του χειμώνα, την ώρα που περπατούσε ο Ταλάτ Πασάς στο Βερολίνο, τον πλησίασε ένας νεαρός Αρμένιος ο οποίος στο όνομα του ενάμιση εκατομμυρίου δολοφονηθέντων Αρμενίων, τον πυροβόλησε και τον σκότωσε. Αυτός ήταν ο Σολομών Τελλιριάν. Στη μνήμη του, η νεολαία των Αρμενίων ονομάζεται «Νεολαία Σολομών Τελλιριάν».

Ο Σολομών Τελλιριάν συνελήφθη. Θα έπρεπε λογικά να καταδικαστεί ως τρομοκράτης. Διατύπωσε τη σκέψη του με μία λιτή, απλή φράση, απευθυνόμενος στο δικαστήριο: «Σκότωσα, αλλά δεν εγκλημάτησα». Και αυτήν την αποστορφή του, το γερμανικό δικαστήριο την υιοθέτησε, για να τον αθωώσει.

Η κυβερνητική πράξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πράξη υπεράσπισης των ατομικών ελευθεριών, της δημοκρατικής νομιμότητας, της διεύρυνσης των ατομικών δικαιωμάτων, της υπεράσπισης τελικά των αδυνάτων.

Εκτιμώ ότι γι' αυτό το λόγο, το σύνολο της Αίθουσας θα έπρεπε να έχει ψηφίσει τη σημερινή νομοθετική μας πρωτοβουλία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Όχι, κύριε Πρόεδρε. Έχω δικαίωμα δευτερολογίας και ο κύριος Υπουργός απευθύνθηκε σε μας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Με συγχωρείτε, αλλά είθισται ...

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Ο κύριος Υπουργός απευθύνθηκε με πολύ έντονο ύφος προς εμάς και θέλουμε να απαντήσουμε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ορίστε, κύριε Γεωργιάδη, έχετε το λόγο.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς θέλω να ψέξω τον κ. Δρίτσα ο οποίος εγκλωβίζοντας σας για το ότι δεν σπεύσατε με στεντόρεια φωνή και ύφος να μας βάλετε στην τάξη, σας ταλαιπώρησε και σε μέρα που είναι κλειστός ο λαϊμός σας και αναγκαστήκατε να παρατάξετε αυτές τις κορώνες.

Θέλω, λοιπόν, να τα ξεκαθαρίσουμε λίγο. Το εάν φοβόμαστε, το εάν εκπροσωπούμε τους πολίτες που φοβούνται και το εάν εισηγούμαστε νόμους λόγω αυτού του φόβου και εκπληρώσεως αυτού του φόβου, είναι δικός μας λογαριασμός. Δεν θα δώσουμε λογαριασμό σε σας. Εσείς θα κριθείτε από τους ίδιους σας τους πολίτες, όπως κρινόμαστε και εμείς. Αυτό είναι το πρώτο σκέλος.

Ως προς το δεύτερο σκέλος του ύφους σας, κύριε Υπουργέ, πρέπει να πω ότι δεν σας αναγνωρίζω. Όλο το κεφάλαιο περί της άγνοιας, θα σας παρακαλούσα στο κλείσιμο της ομιλίας σας να το ανακαλέσετε, γιατί είναι πολύ βαρύς χαρακτηρισμός και τουλάχιστον η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έχει αποδείξει αυτά τα τρία χρόνια ότι δεν μπαίνει ποτέ εδώ μέσα χωρίς να έχει διαβάσει πολύ καλά κάτι. Σας παρακαλώ πολύ να ανακαλέσετε το κομμάτι περί άγνοιας.

Έρχομαι τώρα στο συγκεκριμένο θέμα. Είναι ένα πρώτο ερώτημα προς τον κ. Καστανίδη και βεβαίως μπορεί αν θέλει να απαντήσει προς τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. Είναι ένα συγκεκριμένο και απλό ερώτημα για να μην μπλέκουμε σε νομικιστικές φλυαρίες τους πολίτες που παρακολουθούν.

Αυτός ο οποίος πληρώνει ένα δουλέμπορο για να φτάσει στην Ελλάδα, είναι θύμα ή δεν είναι; Αυτό είναι το ερώτημα. Βάσει αυτού του νομοθετήματος, είναι. Αυτό θέλαμε να σας πούμε.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ:** Όχι, δεν είναι.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Είναι! Έχει δικαίωμα!

Ας το πω πιο απλά για να το καταλάβετε, κύριοι συνάδελφοι. Αυτός ο οποίος έχει πληρώσει για να έρθει στην Ελλάδα και συλλαμβάνεται, έχει δικαίωμα επικαλούμενος αυτό, να ξεκινήσει μία ολόκληρη διαδικασία για να κριθεί τελικά εάν είναι ή δεν είναι. Εσείς λέτε ότι δεν είναι. Όμως, εμάς αυτό που μας αφορά είναι ότι αυτός ο άνθρωπος που θα έπρεπε να απελαθεί πάραυτα, θα μπει σε μια νομική διαδικασία ενός και δυο ετών, για να κριθεί τελικά εάν είναι ή δεν είναι.

**ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ:** Άλλο αυτό.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Όσον αφορά αυτό που είπε ο κ. Γρηγοράκος τον οποίον κι εγώ εκτιμώ, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω για τα Πρακτικά ότι κανένα χρίσμα δεν έχω λάβει και όλα αυτά ήταν εκ του περισσού. Όμως, για να μην το παρεξηγήσετε, είναι και οι μέρες πονηρές ...

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ:** Τι σχέση έχει τώρα αυτό;

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Αλλιώς το λέω. Παρενθετικά το είπα.

Είπατε, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας, ότι εσείς δεν μιλάτε για την κατάχρηση του νόμου. Μα, δεν ξέρετε ότι τα κυκλώματα των μεταναστών κατά κόρον προχωρούν σε κατάχρηση τέτοιων νόμων; Μα, όλο το κύκλωμα δια-

κινήσεως λαθρομεταναστών εδράζεται στην κατάχρηση τέτοιων νόμων. Και εσείς έρχεστε στη Βουλή των Ελλήνων και μου λέτε, ότι δεν αναφερθήκατε στην ενδεχόμενη κατάχρηση; Μα, εμείς σας λέμε ότι εκφράζουμε την ανησυχία εκείνων των πολιτών, που φοβούνται αυτή την κατάχρηση.

Κι εσείς, σε αυτόν τον αγώνα για αυτήν την κατάχρηση συλλαβήκατε με τον κ. Καστανίδη, του οποίου την ομιλία θα την ανεβάσω φυσικά στο site μου και καθημερινώς θα καλώ τους νεοδημοκράτες να τη βλέπουνε, για να καταλάβουνε γιατί καταψηφίσαμε και να καταλάβουνε γιατί δεν έπρεπε να υπερψηφίσετε συντασσόμενοι με το ΠΑΣΟΚ αυτό το θέμα.

Κύριε Υπουργέ, για να κλείσω, εμείς δεν μιλήσαμε για τη διαδικασία απελάσεως του χρόνου της περίσκεψης. Εκεί κάνατε κάποιο σαρδάμ. Μας κατηγορήσατε δηλαδή, για το κομμάτι όπου επεκτείνετε το χρονικό διάστημα της περίσκεψης από τον ένα τους τρεις μήνες και μπορεί κάποιος που παρακολουθεί να λέει: «Ελα μωρέ για τρεις μήνες κάνουν τόση φασαρία;» Εγώ δεν αναφέρθηκα καθόλου σ' αυτό.

**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Και όμως αναφερθήκατε.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Όχι. Αναφέρθηκα στο συγκεκριμένο και το ξαναδιαβάζω. «Κατά τη διάρκεια της προστασίας ή αρωγής, οι αλλοδαποί θύματα κατά την έννοια του παρόντος, δεν απελαύνονται. Απόφαση απέλασης που έχει εκδοθεί αλλά δεν έχει ακόμα εκτελεστεί ανακαλείται».

Και για να το ξεκαθαρίσω: Η ποινική δίωξη δευτερευόντως μας ενδιαφέρει, εμένα προσωπικά σχεδόν καθόλου. Εμένα δεν με ενδιαφέρει να πάνε φυλακή, εμένα με ενδιαφέρει να φύγουνε. Αυτό θέλω εγώ: Να πάνε πίσω στην πατρίδα τους και με αυτό που ψηφίσατε, τουλάχιστον για όλη τη διαδικασία προστασίας ή αρωγής -για να το κάνω λιανά στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, όταν αυτός θα πάει στο δικαστήριο και θα ισχυριστεί ότι είναι θύμα, όσο χρόνο θα κάνει το δικαστήριο να αποφασίσει εάν είναι ή δεν είναι θύμα- αυτός δεν θα μπορεί να απελαθεί, κύριε Τασούλα, αυτό σας λέμε τόση ώρα.

Άρα, ανθρώπους τους οποίους θα μπορούσε το ελληνικό κράτος σε τρεις μήνες να τους απελάσει, θα κάνει τώρα δύο και τρία χρόνια. Αυτό ψηφίσατε.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Εντάξει, κύριε Γεωργιάδη.

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, τίποτα απ' ό,τι είπε ο κ. Γεωργιάδης δεν ισχύει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Εντάξει, μη δίνετε συνέχεια όμως.

**ΠΕΤΡΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, η Βουλή όμως υποτίθεται ότι είναι χώρος του εύλογου διαλόγου.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Ήθελε να απαντήσει. Πολλά ήταν επανάλυση απ' όσα είπατε. Οι δύο πρώτες παρατηρήσεις ήταν επί του συγκεκριμένου.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως και 13 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και των τριών πρωτοκόλλων αυτής και συναφείς διατάξεις». Η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 2

έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 9, έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ:** Κατά πλειοψηφία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου του νομοσχεδίου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Δεκτό, δεκτό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Κύρωση και εφαρμογή της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών κατά του Διεθνικού Οργανωμένου Εγκλήματος και των τριών πρωτοκόλλων αυτής και συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 21.49' λύεται η συνεδρίαση για την Τρίτη 31 Αυγούστου 2010 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που θα διανεμηθεί.

**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**

